

VADAS GYULA

PÉCSI RÖPIRATOK

JÁRVÁNY IDEJÉN

Pécsi Lokálpatrióta Szövetség

Vadas Gyula

Pécsi röpiratok

járvány idején

Vadas Gyula

PÉCSI RÖPIRATOK

JÁRVÁNY IDEJÉN

PÉCS, 2020,
A MAGYAR KIRÁLYSÁG
GALÁD TRIANONIZÁLÁSÁNAK
100. ÉVFORDULÓJÁN

PÉCSI LOKÁLPATRIÓTA SZÖVETSÉG

Minden jog fenntartva!

© Vadas Gyula, 2020

ISBN 978-615-6141-10-1 (nyomdai változat)

ISBN 978-615-6141-11-8 (PDF)

TARTALOM

Előszó ...	7
Felhívás területi önjagzgató közösségek szervezésére ...	9
Egészséges magyarságtudat és a Szent Korona magasztos eszmeisége ...	11
Magyarüldözések, magyarirtások, magyargyilkolások ...	51
Területi önjagzgató közösségek Pécssett ...	63
A nemi fogyatékosokról ...	93
A nemi fogyatékosok pécsi támadásáról ...	137
Kérdőív a magyarságtudat felmérésére ...	151

ELŐSZÓ

A kötetben olvasható röpiratok a 2020-as esztendő első hónapjaiban hozzánk is elérkezett koronavírus-járvány elején keletkeztek, ámbátor a tárgyzásuk korábban is megvolt. Azok kifejtésére legalkalmasabbnak a hagyományos magyar röpiratot tartom: időszerű gondokat, bajokat, elképzeléseket, közösségi ügyeket tárhatunk lakóhelyünk vagy nemzetünk elé néhány oldalban, füzetnyi terjedelemben olcsó, csinos nyomdai és elektronikus kiadványokban (pdf, epub) is. A néhány tíz nyomtatott példány szétosztása ismeretségi körünkben kedves és nemes cselekedet; az elektronikus nyomtatványok terjesztése pedig elektronikus levelek mellékleteként egyszerűen megoldható, és messzi vidékekre is könnyen eljuttathatóak.

Igen kedves példaképem röpiratok nemes célokra való felhasználásában a nagy testi erejű, lángoló lelkű, elmélyült szellemű és tetterős híres és bölcs Bessenyei György író, költő, bölcselő, a bihari remete,¹ a *Magyar Nemzeti Ébredés Korának* (1772–1848) egyik meghatározó egyénisége, akinek izzó hazaszeretete, magyar nemzetének felemeléséért, az elhanyagolt nemzeti nyelv megújításáért, a magyar tudomány intézményes megteremtéséért (egy magyar tudós társaság felállításáért) folytatott hősi és eredményes küzdelme — sok más kiváló magyar hazafi tetteinek magasztos példájával — erős ösztönzést adott

¹ Született: Tiszabercel, Szabolcs vármegye, 1746 vagy 1747; elhalálozott: Pusztakovácsi (ma Bakonszeg), Bihar vármegye, 1811. február 24.

nekem magamnak is ahhoz, hogy hőn szeretett édes hazámat utolsó leheletemig szolgáljam.

Úgy döntöttem, hogy kötetbe szerkesztett röpirataimmal kedveskedem a magyar hazafiaknak, barátaimnak, kortárs példaképeimnek, és egyben tisztelgek *a Nemzeti Összetartozás Napja*, június 4-e előtt is.

Ami eredetileg a gyönyörű apostoli Magyar Királyságnak a keresztény Nyugat, ámde főképpen a harácsolni vágyó pénzkupecsek és a galád francúz politikusok által több évtizeden át alattomosan előkészített, *első gyalázatos trianonizálási szégyenokmánya* aláírásának égbekiáltóan ocsmány napja volt.

Ősi, gyönyörű Magyar Királyságunknak — édes hazánknak — a kártevő pénzkupecsek és a kártevő francúz politikusok általi, éppen 100 esztendeje történt gyalázatos trianonizálására emlékezünk.

Sosem felejtjük galád tetteiteket!

Nekünk e nap már nem a gyász, hanem a magasztos *Nemzeti Összetartozás Napja* lett!

E művel tisztelgek apostoli Magyar Királyságunk és nemes magyar nemzetünk előtt.

E könyvemet a becsületes, tisztességes, nemzetben gondolkodó és a nemes magyar nemzetért cselekvő pécsi polgároknak és a Kárpát-medencei magyar hazában élő más nemzetek fiainak ajánlom.

Kelt Pécsen, 2020. június 4-én

Vadas Gyula
nemzetőr

FELHÍVÁS

TERÜLETI ÖNIGAZGATÓ KÖZÖSSÉGEK SZERVEZÉSÉRE

A koronavírus-járvány megmutatta, milyen sérülékeny egy település, ha nincsenek területi alapon, önkéntesen szerveződött öniszervező közösségei, mint amilyenek a *családi-szomszédsági közösségek, a házközösségek, az utcaközösségek, a negyedmesterségek*.

Ezeknek a választott vezetői és munkatársai a családokkal összedolgozva kiválóan képesek ellátni a település- és közösség-szervezési feladatokat, mint amilyen egy járvány megfékezése, az idősek gondozása és ápolása, a gyermekek napközbeni felügyelete, a bevásárlás és az élelmiszerellátás, a vagyonvédelem, a tájékoztatás és így tovább; mindent, amire egy települési kis-közösségnek éppen szüksége van.

A területi öniszervező közösségek az állami és az önkormányzati szervekkel összefogva, egymást kölcsönösen támogatva, közösen számos települési nehézséget képesek kiválóan kezelni és megoldani.

Most itt a nagy lehetőség arra, hogy megszervezzük városunkban a területi öniszervező közösségeket, amelyek egymással és a polgármesterséggel is együttműködve biztosíthatják Pécs város családjainak a védelmét, a járvány megállítását, a rend fenntartását és a családok jövőbeni további együttműködését.
A mi érdekünkben!

A szervezésben segíthetnek a plébániák, a nemzeti alapítványok munkatársai, magánszemélyek, a nemzeti választókerületi képviselők és egyéb önkormányzati képviselők is.

A *Pécsi Lokálpatrióta Szövetség* szívesen átadja sokrétű tapasztalatait a szervezőknek; felajánlja segítségét minden elvi és gyakorlati kérdésben.

Fogjunk össze kedves városunkért, szeretett családjainkért! Haladéktalanul kezdjük meg a pécsi területi öngazgató közösségek szervezését!

Közösen a családjainkért, közösen a városunkért!

EGÉSZSÉGES MAGYARSÁGTUDAT ÉS
A SZENT KORONA
MAGASZTOS ESZMEISÉGE

Minden becsületes szívnek legszentebb a hon.¹

Széchenyi István

Furcsa világban élünk!

E furcsa világ szerfölött idegen a nemes magyar nemzet számára. E furcsa világot a karidok² hozták létre zabolátlan önzésükkel, gátlástalanságukkal, harácsolásukkal és csillapíthatatlan pénzéhségükkel, és amelyet ők is irányítanak, miközben eresztékei recsegnek-ropognak e furcsa világnak, és rothadásának átható bűze már az egész földgolyót belengi, fullasztva nyomorítva népeket, nemzeteket. Nemcsak a nemes magyar nemzet számára idegen ezen embertelen világ, hanem minden egészséges nemzet számára a golyóbison. A külföldi karidok minden igyekezetükkel azon vannak, hogy szemérmetlen hatalmi érdekeiket mindenáron érvényesítsék, illetőleg a belföldi karidokkal (a helytartóikkal, a szolgálikkal) érvényesíttessék ősi Kárpát-medencei hazánkban, természetesen a mi tetemes kárunkra. Ami a karidokat egyáltalában nem érdekli.

¹ Széchenyi István: *Világ vagy is felvilágosító töredékek némi hiba, s előítélet eligazítására*. Pest, 1831, Füskúti Landerer Nyomtató Intézete, 273.

² karid: kártevő idegen, lehet külföldi és belföldi is

Vajon kik is ezek az ún. karidok, e kül- és belföldi kártevő idegenek? Azok, akik nem részei a nemes magyar nemzetnek. A külföldi karidok nem, ám belföldi kártevő helytartóik, akik számunkra éppolyan idegenek, mint a külföldi kártevők, itt laknak valahol a Kárpát-medencében, a nemes magyar nemzet kies hazájában. Ámbátor ők nem honfiak! Ők csupán kártevő lakfiak! Magyarságtudatuk nyilvánvalóan nincs, a Szent Korona magasztos eszmeiségéről sincs fogalmuk.

Az egyik legfőbb jellemzőjük, életvezetési vezérelvük: ők nem másokért, hanem ellenkezőleg, éppenséggel másokból élnek: nyereszkednek, hazudoznak, csalnak, lopnak; becsapnak, meghazudtolnak másokat, károkat okoznak másoknak, kifosztanak, tönkretesznek másokat... családokat, gyermekeket, időseket, nőket és férfiakat, nemzeteket, a természeti környezetet, a Földet. S mindezt lelkiismeret-furdalás nélkül teszik. Az ők életük vezérelve egyszerű sátáni elv: *mások munkájából élni, mások pénzét megszerezni, másokat kifosztani*. Hiszen ez nekik jár! Ők ama sátáni parancs szerint élnek, hogy mások fölött hatalmat kell szerezniük, másokat igájukba kell hajtaniuk — ez a Sátán parancsa nekik, az ők kedves Sátánjuknak a parancsa, és ők e parancs szerint cselekszenek.

És vajon miképpen tehetik meg a kül- és belföldi kártevő idegenek — a karidok — büntetlenül azt, hogy nemzeteket, országokat, kultúrákat, nemzetgazdasági ágakat, közösségeket, családokat tegyenek tönkre a maguk gyönyörűségére? Hát úgy, hogy a karidok istentelenek! Következésképpen erkölcstelenek. Az önzés, a sértettség, a zavaros, beteges öntudat, a kisebbségi érzés és a mindezekből fakadó rosszindulat, vagyis a sátáni ideológia irányítja másoknak károkat okozó cselekedeteiket, amelyeknek egyetlenegy célja a mások feletti hatalom megszerzése, megtartása, mások függőségben tartása. Ugyanis

az efféle zavaros öntudatú egyéneknek a mások feletti hatalom birtoklása tölti ki elméjüknek tetemes részét — mert a hatalom és a hatalommal együtt járó pénz kölcsönzi nekik az „én is vagyok valaki” érzését. Miközben csupán szánalomra, sajnálatra, könyörületre, segítségre szoruló egyének. Ők a Sátán lelki-eszmei diktatúrájában élnek — noha ők maguk ezt képtelenek felfogni, belátni, erkölcsi helyzetüket megérteni és megítélni.

És hogyan tartja fönn a Sátán az ő lelki-eszmei diktatúráját? Mivel érvényesíti ideológiáját? Hogyan, mivel biztosítja hatalmát e szerencsétlenek felett? Miképpen irányítja a karidok cselekedeteit? — Hát a pénzzel! A Sátán pénzzel szerezte meg velük a hatalmat. Hatalom és pénz kéz a kézben jár! Pénzzel zavarja meg a Sátán e beteges öntudatú egyének elméjét, ami aztán rosszindulatú cselekedetekre sarkallja őket, ennél fogva az istenes közösségek, vagyis az erkölcsös emberek számára kártevő idegenekké, ellenségekké válnak.

A Sátán velük építtette ki és velük működteti lelki-eszmei diktatúrájának a pénzügyi rendszerét. E nélkül a karidok életképtelenek. Testi erővel végzett munkával pénzt keresni nem képesek, így dolgozni nem szeretnek. A világméretű pénzügyi intézményrendszer és a mások munkájából való élés vezérelvének együttes fenntartása nélkül a Sátán diktatúrája összeomlik.

Nem szabad a nemzeteknek megengedni azt, hogy pénzintézetek magánkézben, pénzkupecsek kezében legyenek; hanem csak nemzeti kézben. Erről megegyezhetnek egymással a nemzetek, és a mások kifosztásának pénzkupecsek általi banki lehetősége máris eltűnne a nemzetek életéből.

Megjegyzem, hogy a Sátán maga is egy beteges öntudatú, sértett lény; nem csoda hát, hogy buzgó alattvalóit is rosszindulatú cselekedetekre készíti, kényszeríti. Mindazonáltal egyedül Isten lenne képes arra, hogy sok jó ember cselekedetei

révén *sátántalanítsa* e furcsa világot, sátántalanítsa a karidokat, a nemzetek ellenségeit. Ámde erre nem volt példa az utóbbi pár ezer esztendőben.

Így aztán a karidok és a pénzkupecsek a pénzt fegyverként használva, a pénzforgalom irányításával visszaélve ránk telep-szenek, ránk támadnak, óriási pénzösszegek forgalmazásával szorongatnak bennünket; roppant nagy árumennyiségek el-adásával, avagy vételével az árak felferése vagy éppen letörése révén tetemes veszteségeket képesek okozni nekünk; tőzsdei számítgatásokkal (spekulációval), megvesztegetéssel, zsarolás-sal, gyilkolással, javaink dézsmálásával, eltulajdonításával, nem-zetünk kifosztásával és egyéb istentelen cselekedeteikkel káro-sítják kies Kárpát-medencei hazánkat. Ez bizony igen nagy és elévülhetetlen bűnük! És mind ez ideig büntetlen, hiszen nem lakoltak még érte.

A karidok — ellenségeink — a Sátán által fogva tartott és zavarossá, beteggé tett öntudatuk miatt kifinomult gondolko-dásra, bensőséges érzelmekre, magasztos cselekedetekre, őszinte megnyilvánulásokra képtelenek; a nemzetek jóléte, a közösségi együttműködés, a nemzetek boldogulása őket teljesen hidegen hagyja. A karidok csak annyit értenek a világból, hogy a pénzből vagy a pénzt helyettesítő eszközökből nekik minél több legyen. Persze nekik a pénz sohasem elég. Ők csak efféléket értenek: a pénz kevés, nem elegendő, többet, még többet belőle — ter-mészetesen nekik. És annak érdekében, hogy a pénz forgalmát mindig a saját zsebük felé irányítsák; hogy tetemes hasznot zsebeljenek be mások kárára; hogy népeket, nemzeteket, álla-mokat fosszanak ki, a kártevő idegenek, a pénzkupecsek minden ravaszságra képesek: becsületes, tisztességes emberek meg-tévesztése révén szétvernek jól működő nemzeti közösségeket, eltörölnek ősi szokásokat, hagyományokat, megcsonkítanak

nemzeteket, felforgatják a társadalom rendjét. Lásd a gyönyörű Magyar Királyság és a nemes magyar nemzet trianonizálását vagy a lengyel nemzet háromszori feldarabolását!

Meg kell azért feltétlenül jegyeznem, hogy gazdag és szép királyságunk trianonizálásában nagy felelősség terheli hajdani politikai vezetőinket, mert nem voltak éberek, ellustultak, figyelmetlenek voltak, és hagyták, hogy politikai hatalomhoz jussanak a királyságunkba bevándorolt kártevő idegenek, és zavaros ideológiáikkal tönkretégyék a szép Magyar Királyságot, mert a nemzet sorsát erőteljesen meghatározó döntéshozói helyzetbe kerülhettek. Amikor vezető politikusaink végre föl-ébredtek a kábulatból, már késő volt: az áldott emlékezetű Horthy Miklós főméltóságú úr, a Magyar Királyság kormányzója, a nagy magyar hazafi és a nemzeti érzelmű ludovikás katonatisztek már nem sokat tudtak tenni a szétdúlt királyság megmentéséért. Valamit azért megmentettek nekünk.

A kül- és belföldi kártevő idegenek (hiszen a hatalmuk biztosításáról, a pénzükről és a harácsolásról van szó!) mindig egy embertömegek legyilkolása, börtönökbe, koncentrációs táborokba, kényszermunka- és átnevelő táborokba való bezárása, családok tönkretétele, nemzetek kifosztása, a hagyományok eltörlése révén létrehozandó „igazságos” társadalomról képzelegnek, amiben természetesen ők vezetnek minket, nemes magyarokat — hát láttuk, ugye, milyen látványosan aljas tetteket műveltek velünk akkor, amikor nyíltan hatalomhoz és pénzhez jutottak a mi kárunkra; emlékezzünk csak az 1918–19-es vérengzéseikre; és amiket utána tettek, 1944 és 1990 között, a magyar nemzettel és a Magyar Királysággal a német megszállók, a szovjet megszállók és a velük érkezett karid helytartóik, ill. a belföldi kártevő idegenek. Gyilkoltak bennünket, és gyönyörű királyságunk másodszor is trianonizálva lett!

Máskor meg a szegények, elesettek, testi, lelki és elme-betegek, öregek, nők, bűnözők, nemi fogyatékosok és más furcsán viselkedők védelmezőiként lépnek fel a karidok — államunk, fővárosunk, egy-egy településünk rendjének felbolygatásával, közterületi vonaglások szervezése révén történő közbotrány okozásaikkal és egyéb disznóságaikkal. Lásd a 2020-as gyöngyöspatai esetet!

Vagy éppen mondvacsínált, külföldről irányított emberi jogi perekben ügyvédkednek a kártevő idegenek nemzeti államunk igen nagy kárára. Meg a szülőföldünket, a hazánkat elfoglalni szándékozó, idegen kultúrákból idetoluló, valójában általuk ideirányított bevándorlóknak úgymond jogi segítséget nyújtanak a határait, a területét, a kultúráját, a lakosságát, a vagyonát védelmező nemzeti államunk ellen; és arra akarnak kötelezni bennünket, hogy a tömeges bevándorlások révén adjuk fel a nagy nehezen megszerzett és az ők áskálódásaik miatt meglehetősen nehezen megtartható függetlenségünket, számoljuk fel saját magunkat, és vessük alá magunkat teljesen az ők hatalmának, hogy végre ismét uralkodhassanak felettünk, és megint kifoszthassanak bennünket.

A pénzkupecsek célja mindig az, hogy valahol valamilyen komoly társadalmi válságot okozzanak. Ha a válság létrejön, akkor bajba kerül az adott ország gazdasága vagy a pénzügyi rendszere. Ekkor előbújnak a haszonleső pénzkupecsek, és felajánlják a „segítségüket”: azt javasolják, hogy jó kamatra pénzt adnak kölcsön. És a kormányok megdolgozására — vagyis arra, hogy politikájukat a pénzkupecsek tervei szerint változtassák meg — ott vannak helytartóik, a karidok, azaz a belföldi kártevő idegenek.

Így a pénzkupecsek a pénzüket továbbra is tudják fialtatni, míg másokat függőségbe, szolgaságba taszítanak. Persze ennek

az egyszerű eljárásnak van egy erkölcstelen ideológiai része is, a korábban már említett sátáni elv: élj másokból, élj mások munkájából, mert te kiválasztott vagy, lelkiismeret-furdalás nélkül kifoszthatod azokat, akik nem a te fajtádhoz tartoznak.

Ha valahol valami jól megy pénzügyileg, azaz mozog a pénz munkavégzés révén, oda is befektetni akarnak, hiszen onnan jön nekik a kamat utáni haszon, és nekik nem kell dolgozniuk — mondjuk egy bányában vagy a földeken.

Aztán ha már elég erősnek érzik magukat, szépen előjönnek a kevert társadalom tervükkel, ami a pénzkupecsek és a karidok birodalmának a kialakítására szolgál. E birodalomban tökéletes lesz az emberek kifosztása. Demokrácia és jog helyett mindenféle függőség szakad a szerencsétlen emberekre: gazdasági, politikai, érzelmi... Tiszta, egészséges nemzeti levegő helyett a *Brüsszeli Birodalom* bűdös, hagymázos leheletét szívhatjuk be, és mérgezzhetjük magunkat. A karidok által félrevezetett szerencsétlen emberek észre sem veszik a majdani Brüsszeli Birodalomban, hogy rabszolgák; és hogy volt valaha egy jó világ is: a nemes magyar nemzet világa. A Brüsszeli Birodalom helyi karidokon keresztül irányítja majd a Magyar Királyság valahai területén senyvedőket, és ahhoz már évtizedek óta képezi a feltételeikhez szolgálai alkalmazkodó valaha magyarnak született embereket: karidokat csinál belőlük. Lásd nemzetünk országgyűlésének eszement ellenségi képviselőit!

Azután különféle felforgató cselekmények és tüntetések összetrombitálásával gyöngítik a kártevő idegenek nemzetünk intézményeinek működését akként, hogy az általuk kitartott alapítványok és egyesületek eszmei-szellemi és erkölcsi szempontból alaposan félrevezetett, becsapott, magyarellenessé változtatott munkatársait pénzláncra fűzik, és az így felsorakoztatott, zavaros öntudatú egyéneket ellenünk hergelik, ellenünk

uszítják. Újabban meg az éghajlatváltozás körüli hisztizéssel hívják fel magukra a kártevő idegenek a figyelmet; és így tovább. Mindig kiagyalnak valamilyen romboló, másoknak kárt okozó, sátáni ideológiát, amit valamiféle jótékonyági csomagolásban tesznek fogyaszthatóvá. Miközben az égvilágon semmi más nem érdekli a kártevő idegeneket, pusztán csak a pénznek a zsebükbe való terelése, illetve a Sátán hatalmának feltétel nélküli kiszolgálása. A fő kérdés számukra mindig az, hogy *mennyi pénzt tudnak keresni — rajtunk.*

S ha nem forog a pénz a gazdaságban a szokásos sebességgel, mint például a koronavírus járvány idején, és nem folyik be az idegen pénzkupecsek bankjaiba, akkor már ordítoznak, rikoltoznak, kajabálnak, hisztiznek, hogy őket mekkora veszteség éri! És az államok térítsék meg az ők banki veszteségüket! És meg is fenyegetik az államot! A pénzkupecsek pofátlanságának sosem volt határa! És bizony a hülye állam, a nemritkán gyáva és becsetlen politikusainak a döntésével ki is tömi a pénzkupecseket a saját népének a kárára!

Kitűnően foglalta össze eme európai helyzetet Orbán Viktor, a FIDESZ–Magyar Polgári Szövetség elnöke, Csonka-Magyarország négyszeres, bölcs, nagy tudású, kiváló miniszterelnöke, a magyarság utóbbi háromnegyed évszázadának egyik legkiemelkedőbb államférfija³: [az európai bürokraták] „benne ülnek egy Soros György nevű ember zsebében. Egyre-másra látnak napvilágot azok a tanulmányok, amelyek arról szólnak, hogy különböző európai döntéshozatali testületekben, ide értve a bíróságokat, de most legutóbb éppen valami fészbuk... cenzúra bizottság vagy micsoda... ott is, hogy hogyan eszik be... hogyan csúsznak be valahogy, használják ki a réseket, és

³ Beszélgetés Orbán Viktor miniszterelnökkel. – Jó reggelt, Magyarország! 2020. május 22., Kossuth Rádió.

tűnnek föl egyre-másra az ugyanazon a hálózathoz tartozó személyek, akiknek van egy nagyon világos megrendelésük: nekik migránsválság kell. Ha van migránsválság, akkor a kormányok bajba kerülnek. Ha a kormányok bajba kerülnek, akkor hitelre van szükség. *A pénz meg náluk van.* Ők hitelt akarnak adni, lehetőleg jó kis kamatra, mert azt szeretik. És ezért mindent megtesznek. Mindegy, miről van szó, járványról vagy migrációról, az első gondolatuk, hogy a náluk lévő pénzt hogyan tudnák magas kamatra odaadni azoknak, akik bajban vannak. *És ha nincs baj, akkor ők a baj előidézésében is segítenek,* csak azért, hogy a pénzük kamatozzon. Ez egy ilyen nem túl bonyolult kifosztási mechanizmusa egy-egy országnak. Ebben Soros György nagymester. És a migránsokat támogató politikája mögött, a hálózatának a működése mögött is, nagyon egyszerű pénzügyi megfontolások húzódnak meg. Van ennek persze egy ideológiai síkja is...” (*Kiemelés — V. Gy.*)

* * *

A kül- és belföldi kártevő idegenek szándékai elterelésének, megakadályozásának a leghatásosabb ellenszere az erős magyar nemzeti tudat, a hazaszeretet, a Szent Korona-tan, a Hunor–Magyar-féle erkölcsi értékrend és a mi Istenünkben való szent bizodalom. És hát a mindezek révén ösztönzött, célirányos közösségi és nemzeti cselekedetek garmadája. Mert-hogy egészséges, szilárd, megingathatatlan, rendületlen magyarságtudat, a haza iránti izzó, olthatatlan szeretet, a Szent Korona magasztos eszmeisége, a Hunor–Magyar-féle erkölcsi értékrend és az Istenünkben való szüntelen bizodalom célirányos, helyes cselekvés és mértéktartás nélkül mit sem ér.

Egy ezeréves királyság életében nyilvánvalóan váltakoznak dicsőséges és sanyarú időszakok. Így van ez a Magyar Királyság életében is. Mi most az 1944 és 2010 közötti, erőszakos károkozó idegenek miatt elszenvedett nyomorúságos időszaknak az elhagyása után dicsőséges küzdelmek és szent győzelmek elé nézünk — ámbátor csak akkor, ha életünkben, közösségeinkben és szomszédainkkal, valamint a Föld más államaival szemben érvényesítjük a Szent Korona magasztos eszmeiségét és a megingathatatlan, szilárd, egészséges magyarságtudatunkat.

EGÉSZSÉGES MAGYARSÁGTUDAT

...amint műveltnek nem lehet születni,
úgy magyarnak se! Mindenki annyira
művelt és magyar, amennyire meg tudta
szerezni. Csak szerzett műveltség van,
szerzett magyarság.⁴

Kodály Zoltán

Nézzük csak, mi is a magyarságtudat! Ehhez először bontsuk fel az összetett szót részeire, és vizsgáljuk meg: mi a magyarság és mi a tudat; majd együtt: mi a magyarságtudat. Vagyis elsőnek értelmezzük a magyarság *szónak* a jelentését, majd határozzuk meg a magyarság *fogalomnak* a tartalmát.

A vizsgálatunk előtt tisztáznunk kell még: a *szó* a nyelvnek jelentéssel bíró eleme; a *fogalom* egy dolognak megfelelő szóval vagy szavakkal jelzett, kifejezett gondolati tartalma, megfogása, felfogása, összefogása, megragadása. Szavak például: *Mátyás, király, fekete, sereg*. Fogalom például: *Mátyás király fekete serege*.

A vizsgálatunk előtt feltétlenül tudnunk kell még ezt is: a szavakat *értelmezzük*, a fogalmakat pedig *meghatározzuk*. Az értelmezés és meghatározás közötti különbséget úgy mondhatnánk, hogy míg az előbbi *laza meghatározás*, addig az utóbbi *szabatos értelmezés*.

⁴ Kodály Zoltán: *Közélet, vallomások, zeneélet. Kodály Zoltán hátrahagyott írásai*. Szerk. Vargyas Lajos. Bp., 1989, Szépirodalmi Könyvkiadó, 38.

Persze egy-egy szó értelmezését is szabályok szerint kell megtennünk (lásd az értelmező szótárakat), és egy fogalom meghatározásának is szigorú szabályai vannak (lásd a logika könyvekben).

Egy szó értelmezése és egy fogalom meghatározása többféle lehet attól függően, hogy a szó jelentése mennyire kiterjedt, illetve hogy a fogalom meghatározását milyen célra készítjük.

Egy szó értelmezése tehát a szó jelentésének vagy különféle jelentéseinek a kifejtése, részletezése, magyarázata. Egy fogalom meghatározása pedig a fogalomnak a leglényegesebb tulajdonságai, ismérvei általi, minden más fogalomtól való egyértelmű megkülönböztetése, szabatos elhatárolása az adott fogalom nemfogalmának (közvetlenül fölérendelt fogalmának, osztályfogalmának) a megadásával.

Nos hát, e kis elméleti ráhangolódás után lássuk a magyarság szó értelmezését!

Magyarság A magyar nép egésze. Beletartozik minden magyar származású, magyarul beszélő, magát magyarnak valló és tudó, magyar hagyományokat és szokásokat tartó ember. A legnagyobb számban — már nemzeti közösségben — a magyarság a Kárpát-medencében él, itt van ezeréves állama is. A magyarsághoz tartozó népek: székelyek, csángók, jászok, kunok, palócok és egyéb, a magyarságba beolvadt más kisebb népek is (pl. böszörmények, besenyők, úzok).

És most lássuk a magyarság fogalom meghatározását!

Legközelebbi nemfogalma: *nép*

Leglényegesebb, a magyarságot más népektől egyértelműen elkülönítő tulajdonságai: *1. az ősi magyar gyöknyelven beszél, 2. az egész Kárpát-medencét belakja, 3. hun-avar eredetű.*

Meghatározás. *A magyarság ősi magyar gyöknyelven beszélő, az egész Kárpát-medencét belakó, hun-avar elődökkel bíró nép.*

A magyarságnak e meghatározása teljesen egyértelmű, tökéletesen elkülöníti a magyarságot a Föld bármelyik népétől, ennél fogva semelyikkel sem lehet összekeverni, összetéveszteni; egyik tulajdonsága sem illik rá más népre. De hiszen éppen ez a logikai meghatározás legfontosabb célja.

A tudat értelmezése

A tudat az emberi agynak ama képessége, amellyel a természeti és a képzetes valóság dolgait leképezi, fogalmakat alkot, gondolkodik (ítéleteket alkot, következtet, összefüggéseket keres), és érzelmi viszonyulást alakít ki a dolgokhoz. Ennél fogva a tudat egymással hálózatba rendeződő értelmi műveletek és érzelmi élmények tárolt összessége.

A tudat meghatározása

Legközelebbi nemfogalma: *az emberi agy képessége*

Leglényegesebb, a tudatot más képességektől egyértelműen elkülönítő tulajdonságai: *1. értelmi és érzelmi működést tesz lehetővé, 2. működési eredményét tárolja. 3. az ember cselekedeteit irányítja.*

Meghatározás. *A tudat az emberi agy képessége, amivel értelmi és érzelmi működést végez, az eredményt tárolja, és az ember cselekedeteit irányítja.*

Mindezen gondolati előzmények után a magyarságtudat értelmezése és meghatározása már nem is tűnik nehéznek.

A magyarságtudat értelmezése

A magyarságtudat a magyar ember tudatának lényeges része, a magyar nemzetről való ismereteinek és a magyarsághoz fűződő érzelmeinek összessége, illetőleg a magyar embernek

ama képessége, hogy a magyarságért, a magyar nemzetért végzendő nemes cselekedeteit irányítsa. A magyarságtudatnak rendületlennek kell lennie, szilárdnak, magasztosnak és természetesen közösséginek.

A magyarságtudat meghatározása

Legközelebbi nemfogalma: *a magyar ember agyának képessége*

Leglényegesebb, a magyarságtudatot más képességektől egyértelműen elkülönítő tulajdonságai: *1. a magyarsággal kapcsolatos értelmi és érzelmi működést tesz lehetővé, 2. működési eredményét tárolja. 3. a magyar embernek a magyarsággal kapcsolatos cselekedetei irányítója.*

Meghatározás. *A magyarságtudat a magyar emberi agyának képessége, amivel értelmi és érzelmi működést végez, az eredményt tárolja, és a magyar ember cselekedeteit irányítja.*

A magyarságtudat nem egyformán fejlett minden magyar közösségben és magyar egyénben. Vannak olyan felnőtt magyar emberek, akiknek e tudata kifejezetten fejletlen vagy zavaros, egészségtelen; vagy nincs is nekik. És olyanok is, akiké igen magasan fejlett, és ez vezéri, irányítja minden, a magyarság életével összefüggő nemes cselekedeteiket. És vannak olyan, különféle tevékenységre szerveződő közösségek (alapítványok, egyesületek), amelyeknek a tagjai kártevő idegenek, akiknek magyarságtudata nincs, és ellenségesen viselkednek a magyar nemzettel. Ezeknek a megrendszabályozása az állam feladata.

Az egészséges magyarságtudatot állandóan fejleszteni illik, hiszen ezzel tartozunk édes hazánknak és nemes nemzetünknek — akár mint egyének, akár mint nemzeti közösségek tesszük ezt. Mindenkor tudnunk kell, mit kíván a magyar nemzet, mit kell érte tennünk.

Amiképpen Kodály Zoltán ama véleményen volt, hogy a magyarságot is, mint sok minden mást, meg kell tanulni, én is azon a véleményen vagyok, hogy a magyarságtudatot, ami pedig a magyar ember magyarságának a nemzeti öntudata, éppúgy fejleszteni kell, mint bármilyen képességünket, hogy egészséges legyen.

A magyarságtudat mérésére készítek egy kérdőíves mérőeszközt, amivel tárgyilagosan megállapítható lesz az, hogy kinek-kinek milyen, mennyire fejlett a magyarságtudata; illetőleg az, hogy miben tanácsos fejleszteni a magyarságtudatát. Rendíthetetlen, szilárd magyarságtudat nélkül kiszolgáltatottakká válhatunk a kártevő idegeneknek, akik könnyen rászedhetnek, becsaphatnak bennünket — amint tették ezt 1918–19-ben és 1944–1990 között, majd 1990 és 2010 között: a pénzkupecsek, a szabadkőművesek, a kobunok⁵ (komenisták), az internácik, az ún. szabad demokraták, a jóbikosok, a dekások, a lempesek, a bőbeszédesekek, az együttesek, a mómentósok és más kártevő idegenek, lakfiak; mert nem vagyunk résen, nem érzékeljük megfelelően a veszélyhelyzetet.

Minél erősebb a magyar emberek magyarságtudata, annál jobban fejlődik a Kárpát-medencei magyar haza.

Minél jobban fejlődik a Kárpát-medencei magyar haza, annál elégedettebbek, boldogabbak lesznek a magyarok és más nemzetiségek.

Minél elégedettebbek, boldogabbak lesznek a magyarok és más nemzetiségek, annál erősebb lesz politikailag és gazdaságilag Kelet-Közép-Európa.

Minél erősebb lesz politikailag és gazdaságilag Kelet-Közép-Európa, annál szilárdabb lesz a magyar emberek magyarságtudata.

⁵ kobun: *komcsi bunkó*

A SZENT KORONA MAGASZTOS ESZMEISÉGE

A magyar nemzet akarata nem alkalmi vidám kaláka,
hanem átgondolt elhatározáson alapuló értékkövetés.⁶

Rihmer István

1. A Szent Korona a magyar nemzet és a Magyar Királyság legfőbb megszemélyesítője, a magyarság személyi méltósággal felruházott példa- és jelképe, akiben a magyarság legkiválóbb, a magyar nemzeti és közösségi élet leghasznosabb tulajdonságai egyesültek az évszázadok során, s aki ennél fogva követendő erkölcsöt, érvényesítendő szabályokat közvetít a királyság lakóinak — a magyarságnak és a királyság más nemzetiségű népeinek egyaránt —, és helyes közösségi magatartást, helyes cselekvést követel meg mindenkitől.
2. A Szent Korona ősi történelmünk és ezeréves államiságunk legmagasztosabb képviselője; a föld és az ég, a természeti és a képzetes valóság közötti emelkedett értékek közvetítője; fennkölt eszmék hordozója; küzdelmes ősi idők küldötte.
3. A Szent Korona csak akkor képes érvényesíteni a benne megtestesülő magasztos eszméket, csak akkor képes az őseinknek számunkra hagyományozott üzeneteit közvetíteni és valóra váltani, ha hiszünk benne, hiszünk magasztos eszmeiségében, és nemes cselekedeteinkkel minden egyes nap — min-

⁶ Rihmer István: *Himnusz, hazafiság. Nemzetek a közös hazában a Szentkorona szellemében*. Pécs, 2019, Sétatér Kiadó, 11.

denhol és mindenkor — igazoljuk a hozzá fűződő magasztos eszmeiség érvényességét.

4. A Szent Koronát személyi méltósággal ruháztuk fel, mivel hatalmat csak és kizárólag személy gyakorolhat. Ennélfogva a Szent Korona nem tárgy, hanem személy, mégpedig különleges: igen erős jelképes személy, példakép, akihez létfontosságú és tőle elválaszthatatlan magasztos eszmeiséget kapcsoltunk, és akihez foghatót a világtörténelem mind ez ideig még nem ismert.
5. A Szent Korona fennhatósága alá tartozó területeken, jelesül a Magyar Királyságban élő közösségek mindennapi életének és a más államokkal való viszonyunknak a szabályozásához szükséges főhatalom forrása maga a Szent Korona.
6. A Szent Korona főhatalma korlátozás nélküli hatalmat jelent a királyságunkban, amit a többi állam elismer. Ennélfogva királyságunk nemzetközi jogalanyiságát is tiszteletben kell tartsák a többi államok.
7. A Szent Koronához fűződő magasztos eszmeiség értelmezéséről szóló tan a Szent Korona-tan, amely a Magyar Királyság lakóinak a mindennapi életét nemes cselekedeteik révén igazítja, irányítja, szabályozza. E szabályok, előírások mindegyike a Szent Korona nemzeti eszmeiségéből levezethető, a Szent Korona magasztos eszmeiségétől származtatható.
8. A Szent Korona magasztos eszmeisége nemcsak állam- és jogtudományi vonatkozású, hanem a magyarság életével kapcsolatos nemzeti erkölcsi értékrendünk, az ősi Hunor–Magyar-féle erkölcsi értékrendünk megismerésítője is.
9. A Szent Korona nemzeti eszmeiségének a fő tartalma:
 - a) a magyar nemzet, a magyar király és a Magyar Királyság egymáshoz való viszonya; a más államoktól való függetlenségünk elve;

- b) királyságunk alaptörvénye, közigazgatása; településeinknek az önkormányzása; a lakosságnak az öngazgatása;
 - c) a magyar nemzetnek és királyságunk más népeinek, valamint a tulajdonainknak a védelme és gyarapítása; a hagyományaink őrzése, a nemzeti kultúránk és tudományunk fenntartása és bővítése;
 - d) a Hunor–Magyar-féle erkölcsi-cselekvési értékrend.
10. A Szent Korona fennkölt eszmeiségének a tartalma nem vitatandó, hanem cselekedeteinkkel követendő.
11. Aki a Szent Koronához fűződő alapelveket nem követi a mindennapi életében, az nem tagja a magyar nemzetnek, idegen a mi magyar hazánkban, sőt még ellensége is lehet a magyar nemzetnek, a magyar királyságunknak. Mindkettővel a Szent Korona alá tartozó Hunor–Magyar-féle erkölcsi értékrend előírásai és a magyar állam (a Magyar Királyság) alaptörvényéből levezetett szabályozás szerint kell bánni.

A Szent Korona magasztos eszmeiségéből a magyar nemzet közösségei számára minden helyes szellemi-cselekvési rend levezethető. Íme, legfőbb nemzeti értékeink, minden más értékeink alapjai, így többek között az erkölcsiekéi is:

- 1. család / közösségek ⇔ nyelvünk / értékeink;
- 2. hagyományok / szokások ⇔ ősök / példaképek;
- 3. történelmünk / jövőnk ⇔ rokonaink / népeink;
- 4. hazánk / nemzetünk ⇔ vallásunk / Istenünk.

Természetesen ezekből is további szellemi-cselekvési értékek vezethetők le. Mindazok, akik legfőbb nemzeti értékein-

ket nem tisztelik, a hozzájuk fűződő érdekeinket nem méltányolják, tehát

1. a családot és a közösségeket nem becsülik; nyelvünket és értékeinket ócsárolják, leszólják, pocskondiázzák;
2. hagyományainkat és szokásainkat lefitymálják, rombolják; őseinket és példaképeinket becsmérelik;
3. történelmünket és jövőnket lekicsinyelik, leszólják; rokonainkat, népeinket becsmérelik;
4. hazánkat és nemzetünket lenézik, lebecsülik, megvetik; vallásunkat és Istenünket becsmérelik, megtagadják,

azok nem barátaink; nem kedveljük őket. Velük közösséget nem vállalunk. S ha megsértenek, bosszantanak bennünket; ha meg merészelnek bennünket támadni... védekezünk, visszaverjük a támadást, tanítjuk őket, s ha szükséges, kiűzzük őket a közösségeinkből, el a hazánkból, ősi földünkről. Ők *a magyartalanítók, a magyargyűlölők, a magyarellenese* (antihuniták). Nemzeti értékeink rendjében számunkra az a természetes, ha útját álljuk tárgyi értékeink rombolásának, erkölcsi értékeink züllesztésének; a magyartalanítók zavarják egészséges életfelfogásunkat, világnézetünket, vallásunkat; felforgatók, akik a fejekben rendetlenséget okoznak, a közösségeinket szét akarják verni, a nemzetnek kárt akarnak okozni.

Ne féljünk megnyilvánulni, szóvá tenni nemtetszésünket! És akikkel közös a felfogásunk, azokkal ne mulasszuk el azt időnként megerősíteni. Aki pedig más utakon jár, azt alkalomadtán ne féljünk rávezetni arra, miképpen látjuk mi a dolgok állását; miképpen értelmezzük mi a világot; miképpen magyarázzuk mi a világ jelenségeit. Figyeljük meg, tiszteli-e az illető a mi nemzeti értékeinket. Különösen a hozzánk közel állókról jó tudnunk, hogy ha értékekről, erkölcsről, helyesről, helyte-

lenről van szó, ők ezeket miképpen értik. Ha értékrendünk, erkölcsi felfogásunk az övékétől kissé eltérő, avagy az övékével összeférhetetlen, ne féljünk azt valamiképpen valamilyen tiszteletes módon közölni velük. Sőt, ez kötelességünk is!

Ez még nem jelenti azt, hogy ne maradhatnánk jó ismerősök, ne tisztelnénk egymást. Ámde azzal tisztában kell lennünk, hogy egy adott ügyben, értelmezésben, felfogásban, például a nemzet dolgában elszakadtunk egymástól; nem engedhetjük meg nekik azt, hogy az általunk jónak tartott értékeket, közösségeink rendjét sértsék, becsméreljék; akkor se, ha a barátság vagy a jó ismerősi kapcsolat ennek kárát látja. Ne feledjük: a mi nemzeti erkölcsi értékrendünk szerint a hazánkhoz és az értékeinkhez való hűség sokkal, de sokkal fontosabb, mint egy megromlott kapcsolat fenntartása. Mindazonáltal legyünk megértőek: adjuk biztató jelét az illetők felé annak, hogy a mi Szent Korona-eszmeiségünknek a tartalma, a mi nemzeti erkölcsi értékrendünk szerint értékes az élet.

Azt is fel kell tudnunk mérni a velünk kapcsolatban álló embertársainkon, hogy kinek-kinek milyen a magyarságtudatának a fejlettsége, milyen szinten áll; kell-e neki képeznie magát, illetőleg kell-e képeznie magát magyarságtudatból ama közösségnek, amelyiknek az illető a tagja. Vannak olyan ismerőseink, akiknek a magyarságtudata kifejezett magas szintű, tudva tudják, mik a teendőik a nemzetért, mik a feladataik a hazáért. És vannak olyanok is, sajnos, akiknek a magyarságtudata meglehetősen fejletlen, vagy egészségtelen, avagy nincs is nekik.

TANULSÁGOK

Nem lehet magyar, aki nem iszik
a magyar kultúra csodaforrásából.⁷

Kodály Zoltán

Példa. Ha bárki bárhol és bármikor ama véleményét hangoztatja, hogy a Magyar Királyság galád trianonizálása helyes tett volt a francúzok, nyálcsorgató csatlósai, és az őket a háttérből bábként irányító pénzkupecsek részéről, nyilvánvaló, hogy azon illetővel mi, magyarok, nem érthetünk egyet. Megkísérelhetjük ugyan megértetni vele eme égbekiáltóan aljas tettnek a történelmi hátterét, a nyugat-európai pénzkupecsek barbárságát, áskálódásait, az egyetemes és a keresztény erkölcsi értékek lábbal tiprását, ám nemigen hihetünk érvelésünk sikerében. Közép-Európa magyartalanítói nekünk nyilvánvalóan ádáz ellenségeink, és állandóan résen kell lennünk, ha velük bármiféle kapcsolatba kerülünk bármikor a történelmünk folyamán.

Miért? Azért, mert a mi nemes cselekedeteinket mindenkor és mindenhol a Szent Korona magasztos eszmeisége és a belőle áradó fennkölt, egészséges magyarságtudat irányítja, és a belőlük levezetett *nemzeti erkölcsi értékeink* vonzásában kell cselekednünk ellenségeinkkel is.

⁷ Kodály Zoltán: Magyarság a zenében. [1939] In uő: *Visszatekintés. 2. Összegyűjtött írások, beszédek, nyilatkozatok.* Bp., 2007, Argumentum Kiadó, 247.

Másik példa. Ha bárki ama véleményét hangoztatja, hogy számára a családnál sokkal fontosabb az, hogy a saját vágyait kiélégíthesse, kiélhesse, mert úgymond „megérdemli”, az efféle zavaros öntudatú egyénnel legyünk óvatosak: ő azon emberfajta, akit a reklámpszeológusok a kimódolt trükkjeikkel naponta becsapnak, gyengeségüket kihasználják. Az efféle egyén, legyen bár férfi vagy nő, legény vagy csitri, előbb-utóbb közösségellenes, közömbös lesz, kiég, alkoholista, kábítószeres, lehangolt, összeférhetetlen, használhatatlan lesz, és idővel lélekgyógyászati (pszichiátriai) vagy gyógypszichológiai (pszichoterápiás) szakrendelésen fog megjelenni. Előtte azonban rengeteg kárt tesz a környezetében. Természetesen őt is meg kell állítanunk, egészségessé kell tennünk.

Miért? Azért, mert a mi nemes cselekedeteinket mindenkor és mindenhol a Szent Korona magasztos eszmeisége és a belőle áradó fennkölt, egészséges magyarságtudat irányítja, és a belőlük levezetett *nemzeti erkölcsi értékeink* vonzásában kell cselekednünk a félresiklott életű, a közösségekből magukat kirekesztett, szerencsétlen egyénekkkel is, hogy felemelhessük őket.

Harmadik példa. Minden magyar felelős minden magyarért! — Magyar az, akinek fáj királyságunk trianonizálása! — Nekünk Magyarország az első! — olvashatjuk, hallhatjuk e minden igaz magyar ember számára szerfölktt kedves jelmondatokat, amiket a Szent Korona magasztos eszmeisége és az abból áradó fennkölt magyarságtudat táplál, azokból származtathatóak, levezethetőek. Valóban! Nekünk Magyarország, a Magyar Királyság, a magyar nemzet, a magyar haza az első, és persze minden, ami e szívet melengető jelmondatokból, eme fontos *erkölcsi tételekből* következik, belőlük levezethető; amiket cselekedeteinkkel híven szolgálunk: a család, az őseink, az ősi gyök-

nyelvünk, az erkölcsünk, a hagyományaink, a történelmünk, a kultúránk, a jövődönk, a vallásunk és a Magyarok Istene.

Magyarország alatt a teljes Kárpát-medencei hun–magyar hazát értjük, nem a nyugati pénzkupeczek meg a galád francúz politikusok és a lihegő csatlósaik által trianonizált Magyar Királyságnak az általuk nekünk „kegyesen” meghagyott területét, azaz Csonka-Magyarországot. Vajon mit szólnának a gőgös francúzok, ha az ők államuknak a kétharmadát a németek vagy az angolok csak úgy eltrionizálták volna?

Azok viszont, akik ugyan itt élnek a magyarok Kárpát-medencei gyönyörű hazájában, ámde nem hazafiak, hanem csupán csak *lakfak* (idegenek, bevándoroltak, betelepültek), és nem alkalmazkodtak a magyar kultúrához, a magyar élethez, a nemes magyar emberekhez, vagy netán nagy előszeretettel még károkat is okoznak a magyar hazának, illetőleg idegen, magyarellenes, magyartalanító ideológiák (pl. komenizmus, globalizmus) kiszolgálói, azok nyilván nem mondhatják, hogy nekik Magyarország az első. Ők minden igyekezetükkel azon vannak, hogy nyíltan vagy csalárdul rosszat tegyenek a magyarságnak, a magyar államnak, a magyar nemzeti kormánynak. Effélék a szabadkőművesek, a komenisták (kobunok), az internácik, a szabad demokraták, a globalisták, az ópen szoszájötisek, a dzsenderisták, a feministák, a zöldek és más agymentek.

Az efféle emberekkel, a külföldről pénzelt magyarellenes szervezetekkel nagyon vigyázzunk, szabaduljunk meg tőlük, mert igen káros tevékenységet végeznek a magyar nemzet ellen (Szabadságjogi Társaság, Helsinki Bizottság, migránsmentők és egyéb, emberjogi köntösbe bújt antihunita felforgatók). Ilyenek még a 2019. évi októberi önkormányzati „választáson” Pécs várost pukárok vezetésével megtámadó és elfoglaló ún. Mindenki Pécsért Egyesület — a MIPEGY — nemtelen cso-

portocskái (jóbikos, dekás, emeszipés, öttörnyos, lempes, komcsi stb.), akik megtámadták ősi keresztény városunkat, behívták ide a kül- és belföldi szodomitákat, hogy undorító közterületi vonaglásukkal félemlítsék meg az immáron védtelessé vált pécsi lakosságot. A koronavírus-járvány mentett meg bennünket egy időre a megszégyenítéstől és a megszégyenüléstől. Ám a pécsiek küzdelmének a neheze még hátravan!

Barátaim! Soha ne engedjünk ellenségeinknek! Verjük vissza a támadásaikat! Kergessük ki őket városunkból, ki a mi országunkból, Kárpát-medencei édes hazánkból! Miért? Azért, mert a mi nemes cselekedeteinket mindenkor és mindenhol a Szent Korona magasztos eszmeisége és a belőle áradó fennkölt, egészséges magyarságtudat irányítja, s a belőlük levezetett *nemzeti erkölcsi értékeink* vonzásában kell cselekednünk rosszakaróinkkal, ellenségeinkkel is.

Negyedik példa. Ha bárki ama véleményét hangoztatja, hogy egyetért nemzeti értékeinkkel, ám ezt viselkedése nem támasztja alá, cselekedetei nem igazolják vissza hangoztatott véleményét, akkor az effajta ravaszkodóval is nagyon vigyázzunk, mert ő kül- és belföldi magyargyűlölők, magyartalanítók (anti-huniták) szolgálja, a szent magyar haza, a nemes magyar nemzet kártevője, rosszakarója, árulója. S ha ezt ő tudatosan nem is fogja fel (mint például a rossz emlékezetű hajdani komenista párt 852 ezer tagjából nagyon sokan), mérhetetlen károkat okozhat nekünk. Ezt nem engedhetjük neki. A galád magyartalanítók célja mindig a mi nemes nemzetünk boldogtalanítása, illetőleg megsemmisítése.

A mienké pedig, nemes magyaroké, az üdvözülés, a megigazulás, a boldogulás — földi életünkben is. A magyar nemzet, a magyar közösségek és a magyar emberek üdvözülése, meg-

igazulása, boldogulása nem más, mint korunk pszichológusai, közgazdászai, szociológusai és más libarbárai⁸ által úton-útfélen zengett *önmegvalósítás*. Csakhogy amíg az öntudatos magyar ember üdvözülése, megigazulása, boldogulása kizárólag egy-egy nagyszerű magyar közösség és a nemes magyar nemzet vonzásában lehetséges (merthogy számára ezek az igazodási rendszerek), addig a pénzkupecsek által a háttérből bábként rángatott libagógusok⁹ és pszichológusok „valósítsd meg önmagadat!” zengzetes parancsának a teljesítéséhez egy zavaros öntudatú, magyarságtudatában igen fejletlen egyénnek elég pusztán annyi, hogy követi az árureklámok ajánlásait: *ha folyamatosan robotolsz, és a munkádért kapott pénzből állandóan vásárolsz és fogyasztasz, és önként leadod a pénzedet a pénzkupecseknek, hogy ők fényűzően, mindenféle bevándorlótól biztonsági örökkel jól védett lakóparkokban élhessenek, akkor te folyamatosan megvalósítod önmagadat! Mást nem is kell tenned!*

Mit is ír a hírneves Czuczor–Fogarasi szótár az üdvözülésről? Az *üdv* 1. olyan jólét, szerencse, áldás, boldogság, öröm, amely testi és érzelmi (lelki) vágyainkat kielégíti. 2. Maga a mennyei boldoglét, ami az igazi jámbor hívők örök jutalma. Az *üdvösség* értelme pedig: 1. üdvös állapot vagy tulajdonság; jóságos, áldásos, boldogságos, örömteli létezés; az üdvnek a bősége, folytonos élvezése. 2. Hittani értelemben: a jámbor hívek lelki öröme, amelyet a tiszta, fedhetetlen élet gerjeszt a szívükben, és amelyet Isten a holtuk után örök jutalomul ad nekik. Mi az első értelmezését vesszük e két szónak.

Az *üdv*, *üdvösség* elvont gyöke: *üd*, ebből származnak még: üdvös, üdvözt, üdvözöl, üdvözlet, üdvözül, üdül, üde, üdít, üdítő stb. Az *ü* tájdivatosan átváltozhat *i*-re: idv, idves, idvesség,

⁸ libarbár: liberális barbár

⁹ libagógus: liberális demagóg

idvezel, idvezül, idvezlet stb. Az *üd* gyök alapérteménye: egész emberi valónk azon jó, kedves milétét fejezi ki, midőn testi és lelki vágyaink teljesednek, midőn testileg és lelkileg jól érezzük magunkat, vagyis *a jólét, az öröm, a boldogság elvont fogalma rejlik benne*. (Az *üdü*–*idő* szókkal nincs nemző kapcsolatban, mert emezek gyöke más: az egyszerű *ü* vagy *i* hang.)

Az üdv, üdvösség gazdag tartalmú szavak; értelmükbe belefoglalható még a bűnbocsánat, a rossztól, a kísértéstől, veszélyektől, ártalomtól, betegségtől, balesettől, bűnöktől, gondoktól, bajoktól való megmenekülés, a veszedelmektől való megszabadítás, a biztonság, az oltalmazás; a jólét, az anyagi és lelki-szellemi javakban való bővelkedés, a gyógyulás, az egészség stb. Szóval csupa jó és kívánatos dolgok. Vagyis mindaz, amire csak szüksége van a jó magyar embernek a saját hazájában, a saját közösségeiben az élete folyamán.

A *megigazulás* pedig annyit tesz, hogy valaki a közösségeinek a keretében mintegy magától kellő rendbe jön, a közösség igazodási rendszeréhez viszonyítja magát, abban talál magára, az igaz útra tér, cselekedeteiben mindig és mindenhol a közösségeinek az igazodási rendszere a vezetője.

A *boldogulás* meg azon folyamat, amelyben a közösség tagjai elérik céljukat, vágyaik teljesednek. A boldogság a megelégedettség állapota, folyamatos élvezete a szerencse, a sors javainak; a kedély vágyainak a teljesedéséből és folyamatos tartásából származó nyugodt megelégedettség. Boldog azon egyén, aki a közösségi tevékenysége révén efféle állapotba kerül, illetőleg a túlvilágra költözött jámbor hívő, aki már üdvözült, vagyis megboldogult. Az emberi élet célja a földi boldogság elérése, azaz mások és önmagunk boldogítása helyes és alkalmas cselekedetek révén, illetőleg a keresztény hit szerint a túlvilági boldogság elérése.

Vagyis az egyénnek az ún. önmegvalósítása a mi nemzeti erkölcsi értékeink keretében nem más, mint a közösség tagjainak az *üdvözítése, boldogítása, megigazítása*; hiszen csak azáltal lehet boldog az egyén a családban, munkahelyen, szomszédsági közösségben; ha az egyén olyan nemes cselekedeteket visz végbe, úgy viselkedik embertársaival, hogy annak révén a közösségben üdvözülhessen, boldog legyen a közösségben elfoglalt helyzetével, a munkája révén szerzett eredményeivel, sorsával. Minden igaz, becsületes, tisztességes magyar ember arra törekszik, hogy közössége tagjaival együtt legyen boldog és az élete üdvös, s büszke lehessen magyarságára. Az ember boldogsága mindig csak egy-egy kisközösségben elfoglalt helye és szerepe függvényében értelmezhető.

Összefoglalásul: a Szent Korona magasztos eszmeisége és a belőle áradó fennkölt magyarságtudat szerint vezetett mindennapi élet az igaz magyar nemzeti közösségek és az igaz magyar emberek feladata.

Ámde nem elég magyarnak születni. A magyarságot meg is kell tanulni — hirdette írásaival és élete munkájával Kodály Zoltán, a XX. század egyik nagy magyar szentje: „....amint műveltnek nem lehet születni, úgy magyarnak se! Mindenki annyira művelt és magyar, amennyire meg tudta szerezni. Csak szerzett műveltség van, szerzett magyarság.”¹⁰ Magyarrá kell válnunk! Igaz, becsületes, tisztességes magyarrá! És akik ebben bennünket akadályoznak, azokat meg kell tanítanunk kesztyűbe dudálni.

Miért? Azért, mert a mi cselekedeteinket mindenkor és mindenhol a Szent Korona magasztos eszmeisége a belőle áradó fennkölt, egészséges magyarságtudat irányítja, kell irányítsa, és

¹⁰ Kodály Zoltán: *Közélet, vallomások, zeneélet. Kodály Zoltán hátrahagyott írásai*. Szerk. Vargyas Lajos. Bp., 1989, Szépirodalmi Könyvkiadó, 38.

a belőlük levezetett *nemzeti erkölcsi értékeink* szerint kell cselekednünk. Ez a mi őseinktől ránk hagyományozott fenséges erkölcsi kötelességünk!

Tehát amikor mi mások cselekedeteit, viselkedését, fel-fogását, megítéljük, mindig is Szent Korona eszmeisége és a belőle áradó fennkölt magyarságtudat és a belőlük levezetett erkölcsi értékeink a mérce; ehhez viszonyítunk, ez alapján ítélünk.

Ha két közösség vagy két egyén esetében az értékek között, a magyarságtudatukban ellentét, ütközés van, akkor meg kell vizsgálnunk, hogy észérvekkel, neveléssel megszüntethető-e a zavaró különbség az egyiknél (természetesen a magyarságtudatunk javára), avagy az ellentétes véleményt hangoztatókkal, a közösségeket és azok tagjait sértő, ellenséges cselekedeteket végzőkkel szemben miféle intézkedéseket kell megtennünk. Ekként járunk el akkor is, amikor nemzetünket, hagyományainkat, nemzeti kormányunkat, magyarságunkat becsméreli, pocskondiázza egy tiszteletlenül viselkedő egyén vagy egy magát jótékonyági, emberi jogi szervezetnek álcázó, valójában azonban a magyarsággal megveszekedetten ellenséges, a mi társadalmunkat, nemzeti államunkat felforgatni szándékozó, idegenek által, külföldről pénzelt és zavaros idegen eszmékkel irányított antihunita szervezet, mint amilyenek a Shorosh Dzsordzsi ameri pénzkupec, tőzsdecápa és hivatásos kártevő által kitartott „emberi jogi” alapítványocskák.

És amikor az efféle világmegváltók, idegen messiások a javak igazságos elosztásáról, a társadalmi igazságtalanságok megszüntetéséről, a szegénység fölszámolásáról szónokolnak és lázítanak, országod rendjének a felforgatására biztatnak, legyenek nagyon észnél, magyar barátaim, és ne engedjétek hogy birvagytok elragadjon, mert meggondolatlanságotok az idegen

bevándorlók, az idegen ideológusok, a magyartalanítók mal-mára hajtja a mi tiszta forrásvizünket: az ők céljuk, érdekük nem más, mint nemzetünknek a szétdúlása, országunknak a tönkretétele, családjainknak a szétszakítása, hagyományainknak, kultúránknak a fölszámolása, megszüntetése... végső soron nemes nemzetünk eltüntetése Kárpát-medencei ősi hazánkból, el a történelemből és a jövőből. Mert hát megint a korlátlan hatalmat akarják megszerezni maguknak, megint a diktatúrájukat kiépíteni, megint uralkodni akarnak rajtunk, megint szolgasorba akarnak bennünket taszítani. Mert hiszen őket csak a pénz és a mások elleni acsarkodás vezérli! Így volt ez 1918–19-ben, a bevándorolt idegenek első magyartalanító, gyilkos diktatúrája idején, és így a bevándorolt, a királyságunkba betelepedett idegenek 1944 és 1990 közötti magyartalanító, internáci diktatúrája alatt. És így van ez ma is a kártevő pénzkupecsek és Kárpát-medencei helytartóik mocskos pénzuralmi diktatúrájában, amit ők nemes egyszerűséggel demokráciának meg jogállamnak neveznek! *Legyünk résen!*

Az emberi természetnek jó és rossz oldalát különböztethetjük meg. A jó oldala isteni, a rossz sátáni eredetű. E felosztás persze képzetes, mindazonáltal szemléletes. Az effajta megkülönböztetés az emberi viselkedés megértése végett szükséges és hasznos. A rossz embereknek is megvan a természetük jó oldala, ámbátor az valami miatt nem képes érvényesülni.

A Sátán fattyainak — a zsarnok és tömeggyilkos jakobinusoknak, a zsarnok és tömeggyilkos kobunoknak (komenistáknak), a kegyetlenül önző, kártevő libagógusoknak, a közösségellenes, kártevő libarbároknek, a szánalmas pénzkupecseknek és más bűnözőknek — az volt és ma is az a céljuk, hogy létrehozzanak egy elfajzott emberfajtát, egy korcsot (hiszen maguk is azok), amelynek a példányai úgy táncolnak majd, ahogyan

ők fűtyülnek, és biztosítják számukra örökre az elkorcsosított emberiség feletti uralmat, amiben ők a saját hatalomvágyukat teljes mértékben kielégíthetik, és dőzsölhetnek a korcsok által számukra előállított javakban. Továbbá hogy az öröklétig tartó kamatfizetésre kényszerítsék az engedelmessé tett emberi fajt.

Céljuk érdekében egy-egy fondorlatos ideológia hirdetésével mindig elhitetik a társadalmak pénzben igen szerényen ellátott rétegeivel, hogy majd ők lesznek az új és igazságos társadalom uralkodó osztálya a földesurak, a tőkések meg a bankárok helyett (akik nem mások, mint maguk az ideológia hirdetői). Hát ki ne venné be ezt a jól kimódolt szabadkőműves hazugságot? Ami nem más, mint mások kárára kigondolt és alkalmazott eszköz: az örök kamatfizetés — nekik, a Sátán fattyainak. És nem csupán pénzben!

A sátánfattyaknak sikerült galád ideológiáikat többször is időlegesen és részlegesen megvalósítani. Az egyik legutóbbi, nekik a legsikeresebb ideológiájuknak — a kobunizmusnak — a megvalósítása 120 millió halott, megnyomorított családok, apa nélkül felnőtt gyermekek, megerőszakolt nők, tönkretett nemzetek, üldözött vallások, szétvert nemzetgazdaságok, elpusztított természeti környezet, szétvert közösségek, szétrombolt kultúra, eltörölt hagyományok, zsarnokság, börtönök, nyomor, súlyos egészségkárosodás lett a gyászos eredménye. És még csak felelősségre sem vonta őket a világ, amint tette azt a német náci politikusokkal és katonatisztekkel. Vajon mi lehetett ennek az oka? Hogy a kobunoknak szabad öldökölniük, a német náciknak meg nem?

Vajon miért van az, hogy egyes, magukat embernek nevezők mindig újabb és újabb világmegváltó tervvel állnak elő az emberiség feletti hatalom megszerzésére? Mert a Sátánnak és fattyainak eredendően gonosz a természete, és eme ördögi

jellegzetesség ugyanúgy érvényesíteni akarja önmagát, mint az isteni jószág. Ilyen egyszerű! És ha a jó emberek nincsenek résen; ha elkábította őket a Sátán valamelyik tervezete, szervezete, alapítványa; ha a jó embereknek nincs erejük, nem fognak össze a Gonosz ellen, akkor az győzedelmeskedik felettük. Számos rossz példát láttunk már erre a történelemben.

Viszont minekünk, magyaroknak, az életfelfogásunk, a világnézetünk szöges ellentétben áll mindenfajta emberellenes ideológia képviselőinek a ténykedéseivel (jakobinizmus, bolsevizmus, nemzetiszocializmus (nácizmus), kobunizmus, internácionalizmus, maoizmus, neoliberalizmus, globalizmus, bankizmus, nyílt társadalom [ópen szoszájóti] és egyéb sátáni ocsmányságok), és harcolunk is ellenük úgy, ahogyan az erőnk bírja. *Segíts magadon, az Isten is megsegít!*

Nem engedhetjük meg a kártevő idegeneknek, hogy kiépítsék a bankista társadalmakat és a bankista demokráciákat, amit ők úgy, de úgy szeretnének!

A nemzetek feletti (globális) pénzkupec hálózat által fenntartott magyartalanító, magyarellenes (antihunita) szervezetek feladata az, hogy a magyar állam sikeres kormányzását meggátolják, nemzetgazdasága teljesítményét lefölözzék, nemzeti közösségeinket szétverjék, és olyan helytartó kormány vegye át a hatalmat, amelyik az idegen pénzhatalmi rendszer érdekeit a lehető legjobban kiszolgálja. Tapasztaltuk már ezt 1918–1919-ben és 1944–2010 között, amikor a királyságunkba bevándorolt idegenek (nem magyar nemzetiségűek) uralkodtak a Magyar Királyságban, illetőleg trianonizált országunkban.

Terveit a nemzetközi pénzkupec hálózat a nemzet számára hátrányos banki pénzáramlások, a kulturális és tudományos intézmények és a mindenféle tömegtájékoztatási eszköz birtoklása, az általuk irányított, különféle „pénzügyi és erkölcsi

minősítő” cégek által gyártott hamis mutatószámok alkalmas közzététele, a nemzetközi árukereskedelem saját érdekeik szerinti szabályozása, aljas hazugságok, felforgatások révén igyekeznek megvalósítani.

A nemzetközi pénzkupec hálózat által irányított belföldi antihunita szervezetek legaljasabb és eddigi legsikeresebb támadásai a következők: a magyar embereknek a nemzeti kormány tevékenysége fölöttébb kedvező erkölcsi értékelésének a nemzeti kormányra nézve hátrányos megváltoztatása a legmocskosabb hazugságokkal, a kormánytagok befektetésével; kimódolt hazugságaikkal felháborodást keltenek a félrevezetett, egyébként jóindulatú választópolgároknak úgy, hogy nemzeti politikai vezetőinket igaztalanul megvádolják mindenféle aljas hazugsággal: hogy csálnak, lopnak, megvesztegethetőek, nem törődnek a hátrányos helyzetű társadalmi rétegekkel, csoportokkal, nem becsülik az időseket, nem emelik megfelelő ütemben a nyugdíjakat, nem állnak erőteljesebben a fogyatékosok, különösen a nemi fogyatékosok ügye mellé (például akként, hogy az államtitkár asszony nem megy el a budapesti szodomiták undorító közterületi vonaglására, amin a magyarok emberi méltóságát és a keresztény értékeket gyalázzák); harsogják, hogy a kormány tönkreteszi az egészségügyet, a közoktatást, elhanyagolja a természet- és környezetvédelmet; rémhíreket terjesztenek stb. Miközben mindeme és egyéb disznóságokat a pénzkupecnek helytartó politikusai tették és teszik — a magyar nemzet ellenében, a magyar nemzet kárára: lopnak, csálnak, hazudoznak, idegeneket ajnároznak, hátrányos helyzetbe hozzák a magyar családokat, legatyásítják a magyar iskolákat és a magyar egészségügyet, hálapénz elfogadására kényszerítik az orvosokat és a nővéreket, üldözik a keresztény egyházakat, kifosztatják a nemzetet a külföldi pénzkupecekkel és hatalmas

vagyonokat lopnak ki az országunkból és helyeznek külföldi testvérdiktátorok oltalma alá.

A nemzetközi pénzkupec hálózat által hazánkban fenntartott antihunita szervezeteknek a vezetői és munkatársai pedig készségesen kiszolgálják a pénzkupeceket a Júdas-pénzekért. Ezen egyének jellemzői: érzelmileg sanyarú gyermekkor, alkoholista, esetleg börtönviselt apa, nemtörődöm anya, lelki betegség, ingatag öntudat, zavaros elmeállapot, szakmai sikertelenség, örökös zsörtölődés, rosszindulat, kisebbségérzések, kitaszítottság és kirekesztettség érzése, befolyásolhatóság stb. E személyek tkp. janicsárok, akiket éretlen, zavaros személyiségük, ingadozó jellemük miatt a pénzkupecek megvesznek és könnyen befolyásolnak, hiszen így biztosítják ingatag jellemüknek a valahová tartozás természetes és mély emberi szükségletét. Merthogy az ember közösségi lény, csakhogyan korántsem mindegy, melyik közösségbe tartozik: egy másokért élő közösség tagja-e, vagy egy másokból élő, kártevő közösségnek a tagja; vagyis a Hunor–Magyar-féle erkölcsi értékrend szerint él-e, avagy a káinista értékrend szerint.

Alapos vizsgálataink persze azt mutatják, hogy éppenséggel eme magyartalanító szervezetek vezetői és munkatársai a csalók, a hazugok, a megvesztegethetők; ők a valódi erkölcsi, lelki-szellemi károkozók. Pénzkupec megbízóik persze örvendenek annak, hogy efféle bizonytalan lelkületű és gyenge jellemű egyének mindenhol kaphatóak a világon: hiszen ők azok, akiket keresztül megvalósíthatják a nemzetek leigázását, az államok tönkretételét, a keresztény egyházak felszámolását.

A háttérben megbúvó, rejtőzködő pénzkupecok szövetiségének egyetlen célja van: a pénzáramlást, a pénzmozgásokat úgy irányítani, hogy ők mindig jól járjanak, egyre gazdagabbak legyenek, és gyarló hatalmukat örök időkre biztosítsák

az emberiség felett. A pénzkupeceknek teljességgel közömbös, hogy miféle emberek biztosítják számukra a munkájuk révén a nagy pénzeknek a pénzkupec bankjaiba való áramlását: német emberek, francúz emberek, svéd emberek, holland emberek vagy magyar emberek; illetőleg brazilok, argentinok, hinduk, kínaiak, japánok... Nekik az embereknek egy-egy nemzethez való tartozása nem számít, mert nekik csak egyetlen dolog fontos: a pénz áramlásának a hozzájuk irányítása. *A nemzet számukra érdektelen*, a nemzet léte gátolja a pénzkupec zsebeinek vastagodását.

Következtetés. A pénzkupec és janicsárjaik nekünk, nemes magyaroknak, ellenségeink, és tevékenységüket fel kell számolnunk, őket pedig lángpallóssal ki kell üznünk édes Kárpát-medencei hazánkból, ki a mi Közép-Európánkból, ki Európából, ki a világból.

Miért tehetjük ezt meg? Azért, mert a mi nemes, ősi erkölcsi alapokon álló cselekedeteinket mindenkor és mindenhol a Szent Korona magasztos eszmeisége, értékrendje és a belőle áradó fennkölt magyarságtudat vezérel, s a belőlük levezetett *nemzeti erkölcsi értékeink* szerint kell cselekednünk ádáz ellenségeinkkel.

Ámbátor a hajdani zavart elméjű világmegváltók és mai, ugyancsak elmebeteg utódaik, a libarbárok, libagógusok, globalisták, internácik, kobunok képtelenek elviselni, hogy legyőzöttek lettek. Ám továbbra is igen nagy veszélyt jelentenek a pénzkupecekkel összefogva. Fel kell készülnünk az európai nemzeteket néhányszor már a pusztulás szélére sodró jakobinusok, nemzetiszocialisták, kobunok (komenisták), internácik, bolsevikok, maoisták stb. átváltozott fajtáinak (globalisták, shoroshisták, zöldek) újabb pusztításaira, világméretű, vad, örült, kegyetlen támadásaira.

A demokrácia különben is egy rossz, elfajult társadalom-szervA demokrácia különben is egy rossz, elfajult társadalom-szervezési gyakorlat, amelyben az általános és titkos választójogot a közügyektől való eltiltással büntetett egyéneken kívül a megadott életkort már elért és a pénzkupecsek tudatipara által alaposan félrevezetett egyének gyakorolhatják, és így mindig azon önjelölt politikusokra szavaznak, akik a pénzkupecsek révén erősebb pénzfegyvert voltak képesek bevetni a *reklám-demokrácia* választási küzdelmeibe, hogy képviselők lehessenek.

A legeredményesebben működő nemzeti közösségi hálózat a területi önkormányzati és önjagazgató közösségeknek a rendszere. Ebben az egyes családok (háztartások) vezetői választják meg egy-egy szomszédsági közösség vezetőjét; a szomszédságfők választják meg az utcaközösségüknek a vezetőjét; az utcanyagok a negyedmesterségüknek a vezetőjét; a negyedmesterek a településüknek a polgármesterét; a polgármesterek a vármegyéknek a vezetőjét, a főispánt. És a vármegyék követeket küldenek a nemzetgyűlésbe, mint hajdanán. Hát nekünk egy efféle rendszert kell kidolgoznunk.

Le a reklám-demokráciával!

* * *

Nézzük csak, barátaim, mit is mond nekünk Magyarország Alaptörvényéből a Nemzeti Hitvallásunk!

Isten, áldd meg a magyart!

MI, A MAGYAR NEMZET TAGJAI, az új évezred kezdetén, felelősséggel minden magyarért, kinyilvánítjuk az alábbiakat:

Büszkék vagyunk arra, hogy Szent István királyunk ezer évvel ezelőtt szilárd alapokra helyezte a magyar államot, és hazánkat a keresztény Európa részévé tette.

Büszkék vagyunk az országunk megmaradásáért, szabadságáért és függetlenségéért küzdő őseinkre.

Büszkék vagyunk a magyar emberek nagyszerű szellemi alkotásaira.

Büszkék vagyunk arra, hogy népünk évszázadokon át harcokban védte Európát, s tehetségével, szorgalmával gyarapította közös értékeit.

Elismerjük a kereszténység nemzetmegtartó szerepét. Becsüljük országunk különböző vallási hagyományait.

Ígérjük, hogy megőrizzük az elmúlt évszázad viharaiban részekre szakadt nemzetünk szellemi és lelki egységét. Kinyilvánítjuk, hogy a velünk élő nemzetiségek a magyar politikai közösség részei és államalkotó tényezők.

Vállaljuk, hogy örökségünket, egyedülálló nyelvünket, a magyar kultúrát, a magyarországi nemzetiségek nyelvét és kultúráját, a Kárpát-medence természet adta és ember alkotta értékeit ápoljuk és megóvjuk. Felelősséget viselünk utódainkért, ezért anyagi, szellemi és természeti erőforrásaink gondos használatával védelmezzük az utánunk jövő nemzedékek életfeltételeit.

Hisszük, hogy nemzeti kultúránk gazdag hozzájárulás az európai egység sokszínűségéhez.

Tiszteljük más népek szabadságát és kultúráját, együttműködésre törekszünk a világ minden nemzetével.

Valljuk, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság.

Valljuk, hogy az egyéni szabadság csak másokkal együttműködve bontakozhat ki.

Valljuk, hogy együttélésünk legfontosabb keretei a család és a nemzet, összetartozásunk alapvető értékei a hűség, a hit és a szeretet.

Valljuk, hogy a közösség erejének és minden ember becsületének alapja a munka, az emberi szellem teljesítménye.

Valljuk az elesettek és a szegények megsegítésének kötelességét.

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.

Tiszteletben tartjuk történeti alkotmányunk vívmányait és a Szent Koronát, amely megtestesíti Magyarország alkotmányos állami folytonosságát és a nemzet egységét.

Valljuk, hogy a történeti alkotmányunkban gyökerező önazonosságunk védelmezése az állam alapvető kötelessége.

Nem ismerjük el történeti alkotmányunk idegen megszállások miatt bekövetkezett felfüggesztését. Tagadjuk a magyar nemzet és polgárai ellen a nemzetiszocialista és a kommunista diktatúra uralma alatt elkövetett embertelen bűnök elévülését.

Nem ismerjük el az 1949. évi kommunista alkotmányt, mert egy zsarnoki uralom alapja volt, ezért kinyilvánítjuk érvénytelenségét.

Egyetértünk az első szabad Országgyűlés képviselőivel, akik első határozatukban kimondták, hogy mai szabadságunk az 1956-os forradalmunkból sarjadt ki.

Hazánk 1944. március tizenkilencedikén elveszített állami önrendelkezésének visszaálltát 1990. május másodikától, az első szabadon választott népképviselő megalakulásától számítjuk. Ezt a napot tekintjük hazánk új demokráciája és alkotmányos rendje kezdetének.

Valljuk, hogy a huszadik század erkölcsi megrendüléshez vezető évtizedei után múlhatatlanul szükségünk van a lelki és szellemi megújulásra.

Bízunk a közösen alakított jövőben, a fiatal nemzedékek elhivatottságában. Hisszük, hogy gyermekeink és unokáink tehetségükkel, kitartásukkal és lelkierejükkel ismét naggyá teszik Magyarországot.

Alaptörvényünk jogrendünk alapja, szövetség a múlt, a jelen és a jövő magyarjai között. Élő keret, amely kifejezi a nemzet akaratát, azt a formát, amelyben élni szeretnénk.

Mi, Magyarország polgárai készen állunk arra, hogy országunk rendjét a nemzet együttműködésére alapítsuk.

MAGYAR VAGYOK

Magyarnak születtem.
Magyarnak Isten teremtett engem:
ősi titkokat tudatott velem.
Hazafivá apám s anyám nevelt.

Lelkem nemessé,
szellemem szabaddá válhatott,
mert a hűség édes hazámhoz
az idők végeztéig odaláncolt.

Tetteim nemzetem kötötte:
közösségek szabtak irányt nekik;
köztük családom, barátim,
kik példát adnak holtomig.

Haza, nemzet, nagycsalád,
szülők, gyermekek, jövő...
Van-e magyar magasztosabb?
Isten — ki történelmet rendező.

Mindenem hazámtól kaptam,
éltemet nemzetemnek adtam,
csak jót tanultam szüleimtől,
kik ugyancsak magyar őseiktől.

Magyarként térek meg.
Istenhez magyarként megyek,
ki ősi titkot tudat majd velem:
téged én magyarként szeretlek.

MAGYAR VÁGY

Nemzetem, ha meghalok,
gondolj akkor is reám!
Imádtalak éltemben,
te adtál nekem hazát.

Szívemben ott dobogtak
magyar ősök — hőseim.
Egy vagyok veled hazám:
égi házban — éltemig.

Fejfámra ha sólyom ül,
rikoltása égre száll:
jelzi, hogy az Istenünk
ölelésre engem vár.

MAGYARÜLDÖZÉSEK, MAGYARIRTÁSOK, MAGYARGYILKOLÁSOK

„Ne féljete!”

Szent II. János Pál pápa

A Magyar Királyság kétharmadát elpusztító 1241–42-es tatárjárásban a királyság lakosságának csaknem fele — a három-millióból mintegy másfél millió lakos — vesztette életét.

A 150 éves török hódoltság alatt az oszmán hadsereg magyarok százezreit hajtotta el rabláncra fűzve az országból, és a törökökkel vívott kisebb-nagyobb csatákban magyarok tízezrei haltak hősi halált.

Az aljas Habsburg-elnyomók az idegen Mária Terézia királynő uralkodása alatt báró Siskovics József altábornaggyal az élen megtámadták a Madéfalván összegyűlt székelyek vezetőit 1764. január 7-én, a Vízkereszt utáni hajnalon, és a vad ágyútűzzel indított támadásban mintegy 200 székelyt, köztük ártatlan gyermekeket és asszonyokat mészároltak le. Ezután megindult a székelyek kivándorlása ősi földjükről, sok-sok székely hagyta el szülőföldjét, és költözött Moldvába, illetőleg a Keleti-Kárpátokon kívüli, más területeken telepedtek le.

A gyönyörű és gazdag Magyar Királyságot kifosztó idegen Habsburg-uralom elleni szabadságharcban az aljas osztrákok által fölbujtott, részeg oláhok magyar emberek ezreit gyilkolták

halomra Erdélyben. Csak Nagyenyeden, 1849. január 8-án, 800 meggyilkolt magyar teteme hevert az utcákon: asszonyok, gyerekek és öregek, akiket doronggal vert agyon az oláh csőcselék. Abrudbányán és környékén 2 500 magyart mészároltak le a feltüzelt, részeg oláhok 1848 májusának elején.

A tönkrevert osztrák sereg csak az orosz cári katonasággal szövetkezve tudott legyőzni bennünket, nemes és hős szittyahun magyarokat. A hitvány osztrákok az elrettentés, a félelemben tartás, a testi-lelki megtorlás, a bosszúállás minden eszközét bevetették a magyar nemzet eltiprására, politikai és állami megsemmisítésére. A gyalázatos osztrákok üldözték és irtották a magyar hazafiakat, sok hős honvéd külföldre menekült bosszújuk elől, mások a királyságunkban bujkáltak.

Kivégeztek 14 honvédtábornokot. A becstelen osztrákok 1849. VIII. 20-án Temesvárott főbe lőtték Hrubby Gyula őrnagyot, Görgei Artúr volt segédtisztjét; 1849. VIII. 22-én Ormai Norbert honvéd ezredest(őt szokás az első aradi vértanúnak is nevezni). 1849. október 6-án kötél általi halállal haltak: Poeltenberg Ernő tábornok, Török Ignác tábornok, Lahner György tábornok, Knezich Károly tábornok, Nagysándor József tábornok, Leiningen-Westerburg Károly tábornok, Aulich Lajos tábornok, Damjanich János tábornok, Vécsey Károly tábornok; golyó általi halállal haltak: Lázár Vilmos ezredes, Dessewffy Arisztid tábornok, Kiss Ernő tábornok, Schweidel József tábornok. 1849. október 25-én agyonlőtték Kazinczy Lajos honvéd ezredest, Kazinczy Ferenc fiát (őt szokás a 15. aradi vértanúnak nevezni). Lenkey János honvéd vezérőrnagy szintén az aradi várbörtönben halt meg; őt azért nem végezték ki, mert a börtönben meg-tébolyodott.

Kivégeztek több magyar kormánytagot: gróf Batthyány Lajos miniszterelnök, Csernus Menyhért pénzügyi tanácsos,

Jeszenák János kormánybiztos, Csányi László kormánybiztos áldozatuk lett; és országgyűlési képviselőt: Perényi Zsigmond felsőházi elnök, Szacsvey Imre országgyűlési képviselő lett az osztrák gőg áldozata. S az elvetemült osztrák vérbíróság még 850 aljas ítéletet hozott, amiből 250 halálos ítélet volt.

A XIX. sz. utolsó harmadától a XX. sz. első másfél évtizedéig mintegy kétmillió polgártársunk volt kénytelen elhagyni az apostoli Magyar Királyságra rászabadult antihunita pénzkupecsek harácsolásai miatt szeretett hazáját a fumei kikötőnkön és a németországi Hamburg kikötőjén keresztül hatalmas, több ezer utast szállítani képes tengerjáró hajókon, s indult főképpen az Amerikai Egyesült Államokba, Kanadába és Dél-Amerikába szerencsét próbálni. Közülük 500 000 színmagyar volt, derék honfitársunk.

E durva harácsolási időszakot az antihunita pénzkupecsek a Magyar Királyság „modernizációjának és polgárosításának” neveztetik; míg számunkra, honfiak számára a Magyar Királyság lakossága 2/3-ának, területe 70%-ának az elvesztése, a városi nyomor és a gümőkör terjedése, a falusi lakosság szegényedése és városokba özönlése, az öngyilkosságok számának durva emelkedése és egyéb sínylődések.

Az I. világháborúban a Magyar Királyság 661 000 polgára esett el a nyugat-európai pénzkupecsek és egyéb világparaziták érdekeinek védelmében.

Az I. világháború után a Magyar Királyságot az ajnározott Nyugat (elsősorban is a gőgös francúzok) a belföldi antihunitákkal, szabadkőművesekkel és más kártevő lakfiakkal együttműködve trianonizálta, s ennek következtében 3,3 millió magyar került a nyugati pénzkupecsek által összetákolt szomszédos államokba megbélyegzett, másodrendű polgároknak.

A Szamuely-féle antihunita kobunok¹, a Lenin-fiúk, százzal gyilkolták a magyarokat a puccsal létrehozott, 1919-es I. antihunita diktatúra négy hónapja alatt, amit az antihuniták „dicsőséges tanácsköztársaságnak” neveznek a mai napig. A kobunok félelemben, rettegésben tartották a lakosságot, üldözték keresztény egyházainkat, gyilkolták a magyarokat.²

1919 áprilisában a partiumi Köröstárkányban és Kisnyégerfalván minden képzeletet felülmúló véres mészárlást rendeztek az oláhok. Gépfegyverrel halomra lőtték a fegyvertelen magyarokat. E rémes mészárlásnak 81 tárkányi és 17 nyégerfalvi magyar lett az áldozata. Izsák Mihálynak élve kezét, lábát, nyakát levágták (!); Szatmári Sándornak a nyakát vágták át. Az oláh öldöklés következtében 204 magyar gyermek jutott árvaságra!

1918 novembere és 1922 vége között 430 000 magyart üldöztek el a francúzok által újonnan összetákolts impériumocskák pribékjei szülőföldjükről, mert nem tettek hűségesküvet az országtolvajoknak. Így került 1919-ben nagyapám is Pécsre a Délvidékről nahyanyámmal és hat gyermekével, köztük édesapámmal. Sok ezer ilyen magyar család tengette életét éveken át pályaudvarokon vagonokban.

A II. világháborús orosz fronton legalább 200 000 magyar férfi halt meg.

1944-ben a „jugoszláv” partizánok 40 papot kínoztak halálra a Délvidéken.

¹ kobun: *komcsi bunkó*

² Az 1918–19-es elmebeteg magyargyűlölők zsarnoki garázdálkodásairól, örjöngéseiről lásd például Tormay Cecile: *Bujdosó könyv* című naplóregényét, a magyar fájdalom könyvét (Bp., Rózsavölgyi és Társa, 1920.) és Fekete István: *Zsellérek* című (Bp., 1939, Királyi Magyar Egyetemi Nyomda), 1944-ig hét kiadást megért, díjnyertes pályázati regényét.

1944–45 telén volt a hírhedt délvidéki magyarirtás, a bosszúhadjárat a magyarok (és a németek) ellen, amikor is a rácok ki akarták üldözni szülőföldjükről a védekezésre képtelen embereket, válogatás nélkül mintegy 42 000 magyart gyilkoltak meg, s mintegy 100 000 magyar menekült el, hátrahagyva mindenét.

Az 1945. VIII. 2-án „Csehszlovákiában” megjelent ún. beneši dekrétumokkal háborús bűnösnek nyilvánított magyarokat fosztottak meg jogaiktól a cselákok, a polgári demokrácia éltanulói. A magyar kisebbség felszámolása érdekében kiűztek 36 000, 1938 előtt magyar állampolgársággal rendelkező személyt; kényszerlakhelyre hurcolták a pozsonyi, kassai, komáromi magyarokat, akiknek a lakásait is elkobozták; 40-45 ezer magyart deportáltak a Szudéta-vidékre; 1947–1949 között 89 660 magyart űztek el a megszállt Felvidékről a tótok a csonka-magyarországi II. antihunita kobun diktatúra vezéreinek jóváhagyásával. Továbbá mintegy 400 000 felvidéki magyar volt kénytelen az akkori reménytelen, kilátástalan helyzetben — a rájuk erőszakolt „reszlovakizáció” keretében — tótnak vallania magát, hogy ősi, magyar királysági lakóhelyéről ne hurcolják el a tótok. Esterházy János, a felvidéki magyarok politikai vezetője a cselákok börtönében lehelte ki nemes lelkét.

1945. július 17-én a ligetfalvai koncentrációs lágerben (Pozsony mellett) 90 hazatérő leventét lőttek tömegsírba a „csehszlovák” hadsereg katonái.

A szolyvai koncentrációs lágerben (Munkácstól ÉK-re) 25 000 magyar férfi pusztult el 1944 vége és 1945 eleje között a hideg, a járványok és a kegyetlen szovjet bánásmód miatt.

A marienheimi kolostorban berendezett fogolytáborban (Temesvár mellett) 10 000 magyar ember halt meg 1945 tavaszán a túlszűfoeltság, a rossz táplálkozás és az egészségügyi fel-

tételek teljes hiánya miatt kitört járványban. Közülük 7000 magyar honvéd volt, aki a hazáját, a Magyar Királyságot védte, érte harcolt.

1946 januárjában kezdődött a csonka-magyarországi németek kálváriája. Két év alatt több mint 200 000 honfitársunkat — a hazai németiség felét — üzték el az antihunita kobun diktatúra vezérei falvaikból, otthonaikból egyetlenegy batyúval a hátukon a háborúban tönkrement, elszegényedett Németországba. Csak azért, mert németek voltak. (Nekik a zsidók koncentrációs táborokba szállításához semmi közük sem volt.)

A Duna-delta mocsaraiba hurcolt és az erdélyi börtönökben sínylődő magyarokat ezrével irtották az oláhok 1945 után. Márton Áron püspökünket is vasba verték az oláhok. Páskándi Géza író a Duna-deltában lévő koncentrációs táborban sínylődőtt éveken keresztül; Sütő András írónak kiverték a fél szemét a lerészegített oláh parasztok a marosvásárhelyi magyarellenes pogromban 1990 fekete márciusában; Király Károlyt, a Ceaușescu diktátor legnagyobb és legismertebb magyar ellenfelét száműzték Marosvásárhelyről, és évtizedeken keresztül zaklatta őt és családját az oláh titkosszolgálat.

Közvetlenül a II. világháború után közel 800 000 embert, főleg nőket és gyermekeket (600 000 magyart és 200 000 németet) hurcoltak el szovjet koncentrációs táborokba kényszer munkára a csonka-magyarországi antihunita diktatúra vezérek tudtával. 450 000 elhurcolt sosem tért haza a gulagokból: nyomorultul pusztultak el idegenben.

A Magyar Királyság német megszállása után 437 000 zsidó vallású és/vagy zsidó származású állampolgárt hurcoltak el német vagy németek által megszállt területeken lévő koncentrációs táborokba.

A szovjet koncentrációs táborokban elpusztult magyar honfitársaink és a Délvidéken a rácok által meggyilkolt magyar honfitársaink száma meghaladja az 550 000 főt! És míg a csonka-magyarországi zsidó holokauszt-túlélők pénzbeli kárpótlást kaptak az antihunita diktatúra vezéreitől, a magyarság holokausztjának a túlélői egy fityinget sem! És még csak nem is beszélhettek az átélt borzalmakról, meghurcoltatásaikról! Holott az I. és a II. világháború is a pénzkupeczek és más világparaziták hatalmas vagyonának a megvédése és gyarapítása, parazita bankrendszerük fenntartása érdekében kezdődött egyes nagy európai államok között, a pénzkupeczek a háttérből szították a tüzet.

Amíg a II. világháború vége felé a német megszállók parancsára a Magyar Királyság zsidó vallású és/vagy zsidó eredetű állampolgárai szenvedtek iszonyatos kínokat, addig a II. világháború lezárásától a Magyar Királyságba Moszkvából visszatérő és a szovjet hadsereg támogatásával államvezetővé lett zsidó vezérek kezdték el kegyetlenül üldözni a keresztény magyarokat. Tombolásuk 10-11 esztendőn keresztül tartott, 1956 októberéig. *Ez volt a II. magyar vészidőszak!* Keresztények tízezrei veszítették el lakásukat, házukat, vagyonukat, megélhetésüket; kitelepített keresztény magyarok éltek családjukkal nyomorúságos körülmények között ávós őrizet alatt, kényszermunkát végezve a kobunoknak. A 300-nál is több csonka-magyarországi kisebb-nagyobb koncentrációs lágerben ezreket pusztítottak el az antihunita kobunok parancsára az ávósok (lásd például Kistarcsa, Recsk, Tiszalök, a Hortobágy környéki lágerek, Újpetre, Kőröshegy, Bánkút, Sajóbábony, Kazincbarcika, kényszermunka- és zárt táborok stb.).

Az 1945 és 1956 között fennálló nyílt antihunita diktatúra idegen eredetű vezérei, a Magyar Királyságba hajdan beván-

doroltak leszármazottai üldözték és zaklatták a keresztényeket, a keresztény egyházakat, betiltották a szerzetesrendeket és az egyházi iskolákat. Keresztény papok, apácák menekültek tömegével szomorúan Nyugatra, keresztény magyarok nyomorodtak meg lelkiileg és testileg. A II. antihunita kobun diktatúra börtöneiben könyörtelen, embertelen bosszút álltak a magyarokon: kínozták és halálra verték őket.

A II. világháború befejezését követően 200 000 magyar honfi volt kénytelen Nyugatra menekülni a szovjet hadsereg támogatásával kiépülő II. antihunita diktatúra fenntartói, a kobunok bosszúja elől.

A kobunok II. antihunita véres diktatúrája ellen 1956 októberében fegyvert fogott magyar nemzet forradalmának szovjetek általi vérbefojtása után újra 200 000 magyar kényszerült elhagyni szülőföldjét, csonka hazáját. Az antihunita diktatúra vérbírói 470 halálos ítéletet hoztak, és 372 magyar hazafit ki is végeztek.

Az 1956-os forradalom elbukása után Erdélyben az oláhok zaklatták és üldözték a magyar hazafiakat, börtöneikben kínozták őket, számosat közülük kéjesen kivégeztek csak azért, mert magyar volt.

1957 és 1963 között a magyar nemzeten élősködő antihuniták több ezer magyar keresztényt kínoztak börtöneikben és több százat ítélték halálra Csonka-Magyarországon, mert fel mertek lázadni az elmebeteg antihuniták gyalázatos diktatúrája ellen.

A II. antihunita kobun diktatúra leplezett korszakaszában — az ún. szocialista demokrácia éveiben (1957–1990) — magyar keresztények százezrei nyomorodtak meg lelkiileg, szellemileg, magyar családok százezrei voltak kénytelenek szegényes körülmények között élni. 1960 és 1989 között mint-

egy 130 000 magyar honfitársunk szökött külföldre (disszidált) az antihunita kobun zsarnokság elől menekülve.

A Magyar Királyságtól francia segédlettel ellopott területeinken berendezkedő összetákolt államok rendőri szervei magyarok százezreit tartották rettegésben. Főleg cselák, tót, ukrán, oláh és rác keretlegények ütötték-verték, gyilkolták honfitársainkat a börtöneikben — csak azért, mert magyarok voltak.

1956 és 1989 között az anyák művi vetelésének lelkes támogatásával mintegy 6 millió magyar meggyilkolásához adott hozzájárulást a rajtunk élősködő kobunok antihunita diktatúrája.

A magyarüldözésekhez tartozik még a csángók, a székelyek és a magyarok eloláhosítása Erdélyben; a magyarok eltótosítása és elcselákosítása a Felvidéken és Csehországban; elukránosítása a Kárpátalján, elrácosítása, elhorvátosítása, elszlovénizálása a Délvidéken; és a magyarok elosztrákosítása az Őrvidéken. És folytathatnánk az antihuniták gáztetteit.

Az antihunita török megszállók kiűzésétől, a XVIII. század elejétől a XX. század végéig, az utóbbi 300 esztendőben a magyar nemzet legalább 10 milliós vérveszteséget szenvedett el. Az antihuniták által kéjesen végbevitt magyarirtásokról a mai magyar fiatalok még csak nem is hallottak! Hát tudjátok meg ezt is, kedves magyar ifjúság!

Kövessük végig más szemszögből nemzetünk történelmét, ne abból, amit az antihunita diktatúrák „történelmszerűségei” ránk kényszerítettek! Bizony kiderül majd, hogy micsoda vérveszteséget és károkat okoztak nekünk a hazánkba beszivárgott idegenek, és az idegen ideológiák belföldi kiszolgálói.

Vajon hol marad az antihuniták „nürnbergi pere”? A bűnlajstromuk iszonyúan hosszú!

*Mi sem felejtünk,
és mi sem bocsátunk meg soha
az üldözöinknek, a kínzóinknak, a gyilkosainknak,
apostoli királyságunk trianonizálóinak!*

Hol vannak a magyargyilkolások, magyarirtások, magyar-
üldözések, a trianonizálások, a magyarság vészorszakainak
(holokausztjainak) az emlékművei Kárpát-medencei hazánk-
ban? Nem felejtjük, nem felejtethjük a véres magyargyilkoláso-
kat, a magyar nemzet meggyalázásait, és sohasem fogjuk meg-
bocsátani a Kárpát-medencei hazánkba, a Magyar Királyságba
beszivárgott hajdani bevándorlók leszármazottainak, a rajtunk
élősködő antihunita kobun lakfiaknak a szovjet hadsereg
támogatásával a magyar nemzet ellen elkövetett égbekiáltóan
aljas tetteit.

Mikor lesz a Kárpát-medencei magyar hazában a magyarok
holokausztjainak emléknepje? Mikor lesz elrendelve, hogy
az iskoláinkban a tanulóknak meg kell emlékezniük a magyar
nemzet holokausztjairól?

*Magyar fiatalok!
A haza most is veszélyben van!
Legyetek résen!*

EMLÉKEZZÜNK MI, MAGYAROK IS!

„Ne féljete!”
Szent II. János Pál pápa

Röpiratom szomorú tényanyaga még bővülni fog.

ANTIUNITÁK NYOMORGATÁNAK

Idegenek telepedtek rá a magyar emberekre,
szükségük volt ehhez nekik egy idegen hadsereg.
Le is gyűrték bennünket ők 48-ban negyven évre,
ám az Isten másképp döntött: megbüntette őket érte.

Antihuniták voltak e galád, gyilkos gazemberek,
kik édes magyar hazánkban előbb védelmet kerestek.
Őseik tizenkilencben — százegy évvel ezelőtt —,
rárontottak nemzetünkre: eltörölni végképpen őt.

Károlyival királyságunk árulással tönkretették,
kedvtelésből akasztottak, nemzetünket megvetették.
Internácionalizmust akartak ők mindenáron,
s komenista diktatúrát — szerte az egész világon.

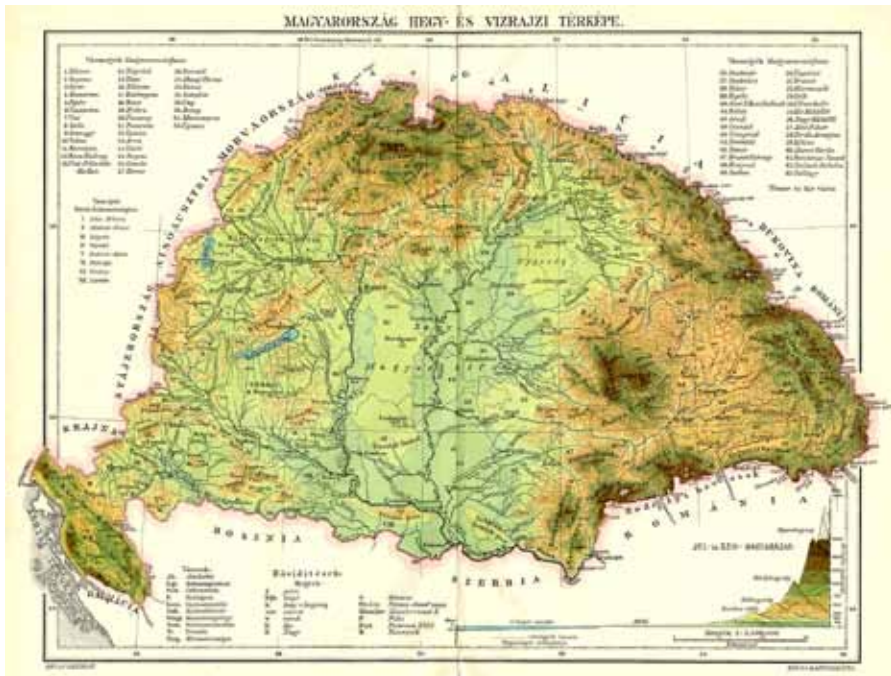
Százharminchárom nap után vereséget szenvedének:
mert senki sem állhat ellen a Magyarok Istenének.
A Nemzeti Hadseregünk őket innen elkergette,
királyságunk (bár csonka lett) Horthy Miklós rendbe tette.

A galád antihuniták nemzetünkön bosszút álltak,
bosszújukra árulókkal épp huszonöt évet vártak.
Szovjet hadsereggel jöttek a csonka hazánkba vissza,
s akasztottak újra kéjjel: tegyék nemzetünket sírba.

A legfőbb antihunita a hazátlan Rákosi volt,
mellette még Gerő, Farkas, Péter és Révai gyilkolt.
Ávósokkal rettentették magyaroknak ős nemzetét,
aztán a Nagy és a Kádár vették át az ők szerepét.

Hazátlanok vagytok ti mind, silány kis antihuniták!
Hasztalanok magyar földön — nem tiétek ez a világ!
Komonista vad uralom? Most meg nyitott társadalom?
Ennek örvén kéne néktek minden pénz és főhatalom.

Kapzsik, buták, harácsolók, piti kis bűnözők vagytok;
loptok, csaltok, hazudoztok, pénzzel tesztek erőszakot.
S mivel hazátlanok vagytok, nemzetünkkel nem számoltok:
a Magyarok Istenével meggyűlik még a bajotok.

TERÜLETI ÖNIGAZGATÓ KÖZÖSSÉGEK PÉCSETT

Az embereket annyira elnyomta és tompította a dolgok megszokott menete, hogy nekik minden nemes, önzetlen tett örültségnek tetszik — de jaj az országnak, melyben a nemeslelkűség és a közösségi szellem bűn!¹

Széchenyi István

A vírusjárvány megmutatta, hogy milyen sérülékeny egy település, ha nincsenek *területi alapon, önkéntesen szerveződött, állandóan működő öniszervező közösségei*. Ilyenek a szomszédsági közösségek, házközösségek, utcaközösségek, negyedmesterségek. Ezek egybe vannak szerveződve a falu vagy a város polgármesterségével.

E közösségeknek a választott vezetői és munkatársai — a családokkal összedolgozva — kiválóan el képesek látni a közösségi feladatokat, mint amilyen például egy járvány megfékezése, az idősek és a betegek gondozása és ápolása, élelmiszer- és gyógyszerellátás, bevásárlás, főzés, mosás, takarítás, gyermekfelügyelet, vagyonvédelem, tájékoztatás és így tovább; mindent, amire egy-egy efféle közösségnek szüksége van. A területi öniszervező közösségek az állami és az önkormányzati intézményekkel összefogva és egymást kölcsönösen támogatva számos települési nehézséget is képesek kiválóan kezelni és megoldani.

A koronavírus-járvány kapcsán is felvetődik újra, hogy Pécs város lakosai *szervezzék vissza* mindennapi életükbe a terü-

¹ Széchenyi István: *Napló*. Bp., 1978, Gondolat, 470. (1826. május 20.)

leti alapon felálló, állandóan működő önjagzató közösségeket, amelyek egymással és a polgármesterséggel is együttműködve biztosíthatják városunk családjainak a védelmét, a rend fenntartását, a családok ellátását, az életmódunk megőrzését, a családok jólétét és jövőbeni együttműködését. *A mi saját jól fel-fogott érdekünkben!*

Hajdanában a Magyar Királyság minden településén működtek területi elven szerveződött önjagzató közösségek, amelyek segítettek a tagjaiknak és egymásnak a rend fenntartásában, a közösségek ellátásában, az idősek gondozásában, a fiatalok nevelésében, a mezőgazdasági munkákban, a közösség rendjének a fenntartásában... lényegében mindenben. És természetesen védelmi feladatokat is elláttak: védték a települést az idegenektől, védték a közbirtokosság érdekét, a falut a természeti csapásoktól, igyekeztek a nagy természeti károkat megelőzni; járőrszolgálatot szerveztek, figyelték az ismeretlen, gyanús mozgásokat a település környékén. Vajon miért van az, hogy nemzetünk életéből — a mi Kárpát-medencei magyar hazánk hétköznapijaiból — már régóta hiányoznak a területi elven, önkéntesen szerveződött, állandóan működő kisebb-nagyobb közösségek? Vagyis a szomszédsági közösségek, a házközösségek, az utcaközösségek vagy a negyedmesterségek?

Alapítványok, egyesületek százai jönnek létre segítő feladatok végzésére: öregeket gondozni, házi napközit működtetni, vagyonvédelmi feladatokat ellátni, a szegényeken segíteni, polgárőrséget fenntartani, közmunkát szervezni, magányt oldani, különféle önségítő csoportokat működtetni és számos egyéb támogató tevékenységet végezni. Az természetes, hogy a kimondottan szakmai feladatokat jól felkészült, nemzeti elkötelezettségű, hazájukat szerető, embertársaikat tisztelő szakembereknek kell végezniük. Ám a gyermekekre való felvigyázás, a házi mun-

kákban való segítség, a bevásárlás, az idők gondozása, a házi napközi a szomszédság gyermekeinek, a kertgondozás, ligetesítés, vagyonvédelem, szomszédsági összejövetel, közös kirándulások, utcaszépítés, szemétszedés, a környezetünk óvása stb. feladatokra miért nem szervezünk ismét önkéntesen működő, szomszédsági öngazgató közösségeket?

Vajon miért hagyjuk, hogy a mi saját feladatainkat, amiket magunk is el tudunk végezni a szomszédsággal, idegenekre, más, „hivatalos” szervezetek munkatársaira hagyjuk? Aztán ha nem tudnak valamiben mégsem segíteni, akkor szidjuk az önkormányzatot, a polgármestert, a képviselőt, a kormányt meg a jó Istent, hogy elhanyagolnak bennünket, nem végzik jól a munkájukat, le kell váltani őket. Kitátjuk a szánkat, és várjuk, hogy belerepüljön a sült galamb. Ejnye! Vajon miért nem bízunk magunkban? Úgy, mint hun-magyar őseink?

Pedig mi magunk sok feladatot elvégezhetnénk a környezetünkben az embertársainkkal, anélkül hogy az önkormányzatra várnánk, amelyik meg nincs minden éppen szükséges feladat elvégzésére felkészülve. Tehát vissza kell szerveznünk a hajdani öngazgató közösségeket életünk mindennapjaiba! Hiszen amiképpen a családok élesztését elkezdte bölcs nemzeti kormányunk különféle buzdító, ösztönző hirdetésekkel és anyagi támogatásokkal, akképpen kell a területi öngazgató közösségeknek a magyar nemzet életébe való visszaszervezését is segítenie tettekre serkentő hirdetésekkel, TV-játékokkal, filmekkel, irodalmi alkotásokkal, pályázatokkal, előadásokkal, tanfolyamokkal, módszertani füzetekkel, röpiratokkal stb.

Sok pukár² politikus közölte velem fennhéjázóan megfellebbezhetetlen, ámde teljességgel megalapozatlan véleményét, amikor a hajdani települési öngazgatásnak a mai körülmények

² pukár: pécsi urbánus kártevő

közé való visszaszervezéséről tartottam előadásokat, hogy ezt nem lehet megvalósítani, mert ma már más világban élünk, mint a királyságban. És a többnemzedékes nagycsaládokat sem lehet újjáéleszteni, hisz annak sincsenek meg a feltételei. Oh, kishitűek! Hát ősünk miért tudták működtetni a szomszédsági közösségeket, az utcaközösségeket, a tizeseket, a közbirtokosságokat? És hatásosan, eredményesen? És mi miért nem vagyunk erre képesek? Mit változott meg bennünk? Elsatnyultunk? Mi vagy kik tettek minket erre képtelenné? Az országunkba betelepült ellenségeink, a magyartalanítók?

A régi időkben a közigazgatás népi szervei a különféle települési önjazgató közösségek voltak; területi elven szervezett főbb fajtái: szomszédság (előljárója: a szomszédságfő); utca (előljárója: az utcakapitány vagy utcanagy); falutizes (előljárója: a tizesbíró); negyedmesterség vagy fertálymesterség (előljárója: a negyedmester, ill. a fertálymester); és maga a település (előljárója: a városbíró vagy a falubíró).

A tevékenység szerint szerveződő települési önjazgató közösségek néhány fajtája: kapuközösség, kápolnaközösség, közbirtokosság, hídközösség, esztenatársaság, felekezet, hegyközség, néptánckör, hímzőkör, sportegyesület, színjátzó kör, sakk-kör, természetvédő egyesület, olvasóköör, dalárda stb. Ide tartoznak még a különböző gazdasági tevékenységekre szerveződő társaságok is (pl. a céhek).

A települések különféle önjazgató közösségeinek előljárói: a különféle bírók (hegybíró, rétbíró, patakbíró, határbíró, regló bíró, erdőbíró, megyebíró, kútbíró, falusbíró, fogott bíró, piacbíró, havasbíró, cigánybíró stb.), pap, lelkész, egyesületi elnök stb. Az öregek tanácsa tagjai az esküdtek vagy hitesek voltak. A falu közbiztonságát lakói tartották fenn: legénybíró, dúló, bakter, erdőkerülő, ármás, csősz, mezőőr. A pécsi negyed-

mesterség a XX. század elején szűnt meg, az egyébként is egyre szűkülő feladatkörét a városbíróság helyébe lépő polgármesterség egy-egy szakigazgatási szerve vette át.

A hagyományos települési öngazgató közösségek igen jól működtek a Magyar Királyságban, és eredményesen szabályozták a falvak és a városok életét. Ha a hagyományos települési öngazgató közösségek ismét elterjedtek lennének kies Kárpát-medencei hazánkban, gyökeresen megváltoznának a magyarság mindennapjai — jó irányba, igen kedvezően. Hiszen a települések öngazgató közösségei tagjainak az élete sokkal jobb és boldogabb a közös tevékenységek, egymás segítése révén, mint a *kaparj, kurta, neked is jut* elv szerint éledegélő, a szomszédsággal, a többi lakóval mit sem törődő, egymástól elzárkózó egyének sanyarú élete. A Magyar Királyság hagyományos települési öngazgató közösségeit helyre kell állítanunk, hazánk településeit legalább ama közösségi szervezetségi állapotba kell visszavezetnünk, amelyben a pénzkupeczek mérhetetlen önzése indította szennyes világháborúik előtt volt.

E nemzeti tervezetünk megvalósítása magasztos hazafias tett, egy nemzedéknyi idő legalább; ámbátor óriási jótétemény nemzetünk, a Kárpát-medencei magyarság érdekében. És ha végzetesen pusztító események nem következnek be a jövőben a mérhetetlenül önző és erkölcstelen pénzkupeczek által bábfiguraként mozgatott magyartalanítók újabb barbár zsarnoki őrjöngése miatt, akkor a hagyományos területi öngazgató közösségeink a rendeltetésük szerint ismét szépen és jól működendeknek megint, akár évszázadokon át.

Sokféle területi öngazgató közösség volt a Magyar Királyságban. Mindegyiküket visszaszervezni a nemzet életébe nem lehet már, hiszen ama körülmények, amelyek között valamikor létrejöttek és szolgáltak, már nem állnak fenn. Ámde a telepü-

lések lakóházainak, lakásainak egymás melletti, egymás közelében való elrendeződése ma is megvan, így nyilvánvalóan van arra lehetőség, hogy újraalakuljanak *a területi elven szerveződő népi öngazgató közösségek*: a szomszédságok, házközösségek, utcaközösségek és negyedmesterségek — a mai körülmények megkívánta közösségi feladatokkal. A keresztény egyházak egy nagyobb lakosságú városon belül ma is a területi elven szerveződő plébániákon vagy egyházközségeken keresztül fejtik ki áldásos tevékenységüket. Egyébiránt a plébániáknak, az egyházközségeknek és az újraalakuló, leendő negyedmesterségeknek szükségszerűen együtt kell működniük majd a hívek, az egész lakosság érdekében.

A lakosság igencsak romló lelki-szellemi állapota, az öngyilkosság még mindig magas aránya, a lelki-érzelmi betegségek, az alkohol- és kábítószer-betegség, a pszichoszomatikus kórképekben szenvedők számának erőteljes növekedése, a nemi fogyatékoság és a dzsendermaszlag terjesztése stb. egyébként is halaszthatatlan és átgondolt, szigorú állami intézkedéseket tesz szükségessé az ép, egészséges közösségi működés visszaállítása érdekében. Ezek egyike éppen a területi öngazgató közösségek visszaszervezése a nemzet életébe.

Bennünket, magyarokat — mint családi-közösségi embereket — számos megválaszolandó erkölcsi kérdés izgat. Ezekre kapunk is tisztességes és bölcs válaszokat a népmeséinkben, a közmondásainkban, más népi ihletésű alkotásainkban, ősvallásunkban. A magyar ember az ép, egészséges, tisztességes, becsületes viszonyokat részesít előnyben a közösségeiben — elsősorban is a saját családjában. A magyar ember életében a család áll a középpontban. Egy család nélküli ember szétesik, élete mellékvágányra terelődik.

A mi emberképünk: a boldogulását kellemes, kedves, örömet okozó családi kötelékben kereső férfi vagy nő, aki magát akár többféle más közösségben is kiteljesíti, a közjót, a hazát és a magyar nemzetet szolgálja; aki magabiztos, öntudatos és aki testileg-lelkileg, erkölcsileg-szellemileg kiváló egészségnek örvend.

Az ép közösségekben felnövekedő és dolgozó egyének nem tűrik el maguk körül a visszasságokat, közösségeikben a rendetlenséget; küzdenek az elsatnyult Nyugatról beszivárgott, sátáni újbarbár mozgalmak, jelenségek ellen; nemet mondanak a dzsendermaszlagra, a nemi fogyatékosságokra, a neoliberális áfiumra, az egészségtelen életmódra, a komenista-liberális gonoszságra, a magyartalanítók és a pukárok politikai-közéleti aljasságaira.

Mindazonáltal védelmezik, óvják a gyengébbeket, tisztelik az idősebbeket, gondozzák-ápolják őket; tisztelik a nőket és tisztelik a férfiakat; gondosan, körültekintően nevelik a gyermekeiket; oltalmazza a természetet, a környezetet és az állatokat; megelőzik a betegségeket, a rombolást, elhárítják a katasztrófákat; nagyon szeretik a nemzetüket és nagyon szeretik a hazájukat, ugyanakkor barátságosak más nemzetekkel; példás családi és közösségi életet élnek, kiváló anyák és apák, nagymamák és nagy-apák, segítő rokonok, hűséges barátok; szorgalmasak és jól teljesítenek ott, ahol éppen szolgálnak; hiszen az igazi magyarok jelmondata:

Szolgáld nemzetedet ott ahol vagy, és úgy, ahogy lehet!

A területi önigazgató közösségeknek a településünk életébe való visszaszervezésében segíthetnek a plébániák, alapítványok, egyesületek munkatársai, magánszemélyek és választókerületi képviselők is.

A Pécsi Lokálpatrióta Szövetség szívesen átadja sokrétű tapasztalatait a szervezőknek; felajánlja segítségét minden elvi és gyakorlati kérdésben. Fogjunk össze kedves városunkért, szeretett családjainkért! Haladéktalanul kezdjük meg a pécsi területi önkormányzatok közösségeinek szervezését! *Ahogy a haza sem, úgy Pécs sem eladó!*

A település területi elven szerveződő közösségei

A területi elven szerveződő önkormányzatok közösségeinek lakosságszám és területnagyság szerinti felépülése egy településen:

családi közösség \Rightarrow szomszédsági közösség \Rightarrow házközösség \Rightarrow utcaközösség \Rightarrow negyedmesterség \Rightarrow polgármesterség

A település legkisebb közösségi egysége a család, a legnagyobb a település egészét magába foglaló polgármesterség.

A családi közösség lehet egyszemélyes család, kiscsalád, nagycsalád, bővített család és többnemzedékes nagycsalád. A család vezetője a *családfő*.

A szomszédsági közösség, másképpen a családi-szomszédsági közösség, az egymás szomszédságában, egymás közelében lakó családok (háztartások) egysége. A szomszédsági közösség vezetője az évenként választott *szomszédságfő*, akinek néhány segítője van. A szomszédságfő elsősorban a családfőkre támaszkodik a szomszédsági közösség feladatainak az el-látásában.

A ház- vagy tömbház-közösség városokban előforduló területi önkormányzatok egysége. Egy négy- vagy tízelemből álló ház például alkothat házközösséget. Egy házközösségen belül akár több szomszédsági közösség is létezhet. A házközösség vezetője

az évenként választott *háznagy*, akinek szintén különféle segítői vannak. A háznagy elsősorban a szomszédságfőkre támaszkodik a házközösség feladatainak az ellátásában.

Az utcaközösség szomszédsági közösségekből és/vagy házközösségekből álló települési öngazgató egység. Az utcaközösség vezetője az évenként választott *utcanagy*. Neki is több segítője lehet. Az utcanagy a szomszédságfőekkel és/vagy a háznagyokkal osztja meg a feladatait.

A negyedmesterség jobbra városokban szervezhető területi öngazgató egység. Vezetője a *negyedmester*, aki az utcanagyokkal karöltve látja el a feladatait. Pécsen a török uralom alóli felszabadulás után például 10 negyedmesterség szerveződött, a negyedmesterek a városbírónak és a magisztrátusnak voltak alárendelve.

A polgármesterség a település közigazgatásának egészét fogja át, feladatait az állam törvénnyel határozza meg. Vezetője az ötévenként választott polgármester, aki a képviselő-testületi tagokra, a hivatali szervezetre és a település negyedmestereire támaszkodva végzi igazgatósi feladatait.

A település képviselő-testülete és a negyedmesterség között a fő különbség az, hogy az előbbit kötelező létrehozni az önkormányzati törvény ereje folytán, az utóbbi önkéntesen jön létre a településen belül történetileg és/vagy területileg elkülönült részen élő lakosság önkéntes szervezkedése által.

Az efféle tevékenységi, feladatellátási rendbe szervezett öngazgatósi közösségeknek lényegében minden tagja részt vesz a közösség feladatainak az ellátásában, és így egy nagy közösségben élnek — ami elengedhetetlen egy egészséges testi, lelki, szellemi és erkölcsi léthez, az embertársaink, a nemzet és a haza olthatatlan szeretetéhez, szolgálatához.

A családi-szomszédsági közösség

A családi-szomszédsági közösség egy település területi elven, önkéntesen, önszerveződéssel létrejövő, a saját ügyeinek az intézésében bizonyos mértékű önállósággal bíró, állandó lakossági önzagatási közösség.

A szomszédsági közösség egymás mellett, egymás közelében lakó családokból (háztartásokból) áll. Visszaszervezésekor eleinte nem feltétlenül lesz minden család a szomszédsági közösség tagja (ez ne keserítsen el bennünket!), ám ha a lakók jobban megismerik egymást, akkor minden család a szomszédsági közösség részévé válik. Az eszményi szomszédsági közösség lelki-érzelmi, szellemi-erkölcsi közösség.

A szomszédsági közösség vezetője a *szomszédságfő*, akit egy évre választ meg a közösség; mellette a 3-5 fős *szomszédsági tanács*, amelyet szintén évente választanak meg a közösségbe tartozó családfők. Feladata a szomszédságfő segítése.³ A szomszédsági közösségnek van alapokmánya, rendtartási jogköre, jegyzője... A szomszédsági közösség feladatait és működését az alapokmánya szabályozza.

Mik lehetnek a szomszédsági közösség feladatai?

A szomszédsági közösség a feladatait a családfókkal és a családtagokkal látja el, tkp. összerendezi a családok egymásért végzett közösségi tevékenységét, a különféle feladatokat. Ezek effélék lehetnek például:

³ Hajdanában az erdélyi szász falvakban, városokban szomszédsági atyának (Nachbarschaftsvater) nevezték a szomszédság vezetőjét. Németországban még mindig működik az ősi szomszédsági rendszer, érvényes törvény szabályozza a lehetőségeit (Gesetz über außergerichtliche Rechtsdienstleistungen [RDG]).

- a családok testi, lelki, szellemi, erkölcsi egészségének védelme;
- a családok összefogása, segítése, támogatása, amiben csak lehet;
- közösségi helység kialakítása;
- a közös tevékenységek megszervezése;
- a család tagjainak testi, lelki, szellemi, erkölcsi egészségének védelme;
- idősek gondozása, ápolása;
- gyermekek felügyelete, gondozása, ápolása;
- házi napközi, gyermekek étkeztetése;
- segít a családoknak a gyermekek nevelésében;
- az iskolai szünetekben megszervezi a gyermekek felügyeletét;
- különféle közösségi jogosítványok kiadása, visszavonása;
- juttatásokat adhat (szegényeknek, öregeknek, egyedülállóknek, nagycsaládosoknak stb.)
- pártfogókat állíthat egy-egy család vagy lakó mellé (pl. veszedő házaspárok, alkoholisták, garázda személyek);
- szomszédsági pénztár kezelése;
- a szomszédsági közösséghez tartozás tudatának a kialakítása közös tevékenységek révén, névválasztás;
- vagyonbiztonság, vagyonvédelem, az anyagi értékek őrzése;
- vészhelyzet-megelőzési és -elhárítási tervzetek elkészítése, riadólánc megszervezése;
- védekezés az idegenek ellen;
- a szomszédság belterületének és közterületének a tisztán tartása, a rend megőrzése, a terület szépítése;
- felvigyáz a közösség területére, károk megelőzése, kisebb javítások elvégzése;
- fákat, bokrokat, virágokat ültethet;
- a településrész közmunkáiban való részvétel;

- szomszédsági összejövetelek, családi ünnepek, kirándulások stb. szervezése;
- nemzeti erkölcsi értékrendünk védelme, magyar hagyományaink, szokásaink őrzése, ápolása, magyar ételek fogyasztása, magyar öltözködés szorgalmazása;
- részvétel a nemzeti és az egyházi ünnepeken;
- lehet saját boltja, üzlete, süttethet kenyeret, vágathat disznót, készíttethet kolbászt;
- kereskedhet más szomszédsági közösségekkel;
- lehet kisebb ipari üzeme (aszaló, savanyító stb.);
- jegyzőkönyvek készítése, iratanyag kezelése;
- együttműködés, szövetkezés más szomszédsági közösségekkel;
- az éves választások előkészítése és lebonyolítása;
- a közösségért végzett áldozatos munka elismerése, kitüntetések adományozása; stb.

A szomszédságfő és a szomszédsági tanács

A szomszédságfő a szomszédsági közösség egy évre választott vezetője és a szomszédsági tanács elnöke. Munkájáért bért nem kap; tevékenységével, életvitelével példát mutat a lakosoknak, főképpen a fiataloknak. Ha vétséget vagy mulasztást követ el, sokkal súlyosabb büntetésben részesül, mint a szomszédsági közösség más tagjai. A szomszédságfő tisztségre való jelölés nagy megtiszteltetés bármelyik lakónak; visszautasítása súlyos vétség a közösség ellen. Nyilván olyan személyt kell jelölnie a választási bizottságnak, aki el is vállalja a jelölést és a tisztséget.

A szomszédságfő feladatai a szomszédsági közösségeiből adódnak:

- a szomszédsági tanáccsal elkészíti az éves munkatervét, aminek az alapján ütemezi a feladatait;
- összetartja a szomszédsági tanácsot, a szomszédsági közösséget; vezeti a heti tanácsot, kijelöli a feladatokat;
- kapcsolatot tart más szomszédságfőkkel;
- együttműködik az utcanaggyal;
- szervezi a feladatokat, a közmunkákat, összeállítja a szolgáltat-szert a közmunkákra;
- felügyeli a közös vagyon használatát, gondoskodik a vagyon-védelemről, a tűz elleni védelemről;
- felel a közösség irataiért, jegyzőkönyvek készítéséért, tárolásá-ért, a határozatok végrehajtásáért, számadást és vagyonleltárt készít, nyilvántartja a fontos szomszédsági eseményeket (szü-letés, halál, esküvő, ünnepélyek, közmunkák, kitüntetések stb.) és adatokat;
- hetente bejárja a szomszédság területét, vizsgálja a házakat, közterületeket s egyebeket: mi javítandó, tisztítandó, takarí-tandó stb.;
- fellép az állatkínzás, a környezet és a természet rombolása ellen, járványok megelőzésében közreműködik;
- szomszédsági ünnepélyeket, vigasságokat szervez;
- ellát művelődésszervezési feladatokat, kirándulásokat, zárán-doklatokat szervez;
- ügyel az erkölcsökre, a családok vitáinak rendezésében segít;
- negyedévente beszámol a tevékenységéről a családfőknek; stb.

A házközösség (tömbház-közösség)

A házközösség egy település területi elven, önkéntesen, önszerveződéssel létrejövő, az ügyeinek az intézésében bizonyos

mértékű önállósággal bíró, állandó lakossági önigazgatási közösség, amely egy társasházban, szövetkezeti házban jön létre (egy négy vagy tízemeletes panelházban, ill. másféle több lakásos épületben).

A házközösség családokból, szomszédsági közösségekből áll. Egy-egy nagyobb lakóházban több szomszédsági közösség is lehet. Van évenként választott vezetője, a *háznagy*, évenként választott vezetősége, a *háztanács*, alapokmánya, rendtartási jogköre, jegyzője... Feladatait és működését az alapokmánya szabályozza, azokat a szomszédsági közösségei révén látja el, tkp. összerendezi azok működését a háztanáccsal, a családfőkkel, a szomszédságfőkkel. A feladatai hasonlóak a szomszédsági közösségéhez.

A háznagy és a háztanács

A háznagy a házközösség évente megválasztott vezetője és a háztanács elnöke. Munkájáért bért nem kap, tevékenységével, életvitelével példát mutat a lakosoknak, főképpen a fiataloknak. Ha vétséget vagy mulasztást követ el, sokkal súlyosabb büntetésben részesül, mint a házközösség más tagjai.

A tisztségre való jelölés nagy megtiszteltetés bármelyik házbeli lakónak; visszautasítása súlyos vétség a közösség ellen. Nyilván olyan személyt kell jelölnie a választási bizottságnak, aki el is vállalja a jelölést és a tisztséget.

A háznagy lehetséges feladatai a házközösség feladataiból adódnak számára, amelyek a szomszédsági közösség feladataihoz hasonlóak.

Az utcaközösség

Az utcaközösség egy település területi elven, önkéntesen, önszerveződéssel létrejövő, az ügyeinek az intézésében bizonyos mértékű önállósággal bíró, állandó lakossági önjelölési közösség. Szomszédsági közösségekből áll, nagyobb településeken (városokban, nagyközségekben) házközösségekből (ami szomszédsági közösségek, szomszédságok együttese). Az utcaközösség az egy utcában, az egymás közelében lévő utcákban vagy téren lakó szomszédsági közösségekből, házközösségekből szervezi meg magát.

Az utcaközösség területe és lakosainak a száma a szomszédsági közösségénél és a házközösségénél (tömbház-közösségénél) nyilván nagyobb, a negyedmesterségénél pedig kisebb. Egy utcaközösségbe — a nagyságától függően — több szomszédsági közösség és/vagy házközösség tartozhat.

Az utcaközösségnek van évente megválasztott vezetője, az *utcanagy*, évenként választott vezetősége, az *utcatanács*, alapokmánya, iratai, rendtartási jogköre, jegyzője... Az utcaközösség feladatait és működését az alapokmánya szabályozza.

Mik lehetnek az utcaközösség feladatai városban? A feladatait a szomszédsági közösségek és a házközösségek, a szomszédságfők és a háznagyok révén látja el, tkp. összerendezi azok működését az utcatanács tagjainak a segédletével. Ezek effélék:

- a szomszédsági közösségek támogatása, segítése;
- a közterületek tisztán tartása, a rend megőrzése, az egyszerűbb javítások elvégzése;
- vagyonvédelem, tűzvédelem, katasztrófa-elhárítás;
- járőrszolgálat, a terület rendjének biztosítása, fiatalok ellenőrzése, a bűnözés megelőzése;

- az utcaközösség lakosságának és területének védelme idegen betolakodókkal, támadókkal szemben, ebben összefogva a negyedmesterség más utcaközösségeivel;
- az erkölcsös viselkedés betartatása, ellenőrzése, a magyar nemzeti erkölcsi értékrendünk védelme, hagyományaink és szokásaink megtartása, betelepült idegenek beillesztése;
- a területi közmunkákon való részvétel megszervezése, ellenőrzése, a távolmaradás büntetése;
- segítségnyújtás az utcaközösség szomszédsági közösségeinek nehézségek esetén;
- különféle utcaközösségi jogok kiadása, visszavonása;
- juttatásokat adhat (szegényeknek, öregeknek, egyedülállóknek, nagycsaládosoknak stb.)
- szövetkezés más utcaközösségekkel egymás segítésére;
- utcaközösségi helyiségek kialakítása;
- az utcaközösséghez tartozás tudatának a kialakítása közmunkák, egymás segítése stb. révén;
- pártfogókat állíthat egy-egy lakó vagy család mellé (pl. veszedő házasfelek, alkoholisták, garázda személyek, hajléktalanok egyének);
- az utcaközösség utcaházat kaphat az önkormányzattól, amelyben tarthat irodát, gyűléseket, lakodalmat, esküvőt, képzéseket, vigasságokat;
- az utcaközösség nevet választ magának;
- fákat ültethet, ligeteket, parkokat, virágos utcákat létesíthet;
- őrzi az utcaközösség területét, károkat előz meg;
- lehet saját boltja, üzlete, áruháza, süttethet kenyeret, vágathat disznót, készíttethet kolbászt;
- kereskedhet más városi és falusi utcaközösségekkel;
- lehet kisebb ipari üzeme;
- segíthet a hajléktalanság felszámolásában;

- szorgalmazza a hagyományok megtartását, pl. magyar ruhák viselése: zsinóros kabát, tarsoly stb.);
- együttműködik a keresztény felekezetekkel, a plébániákkal;
- segít az iskolának, a rendőrségnek;
- segíti az országgyűlési, a települési és az önkormányzati választásokat, a szomszédságfőket, háznagyokat, utcánagyokat és negyedmestert megválasztását;
- az iskolai szünetekben szervezheti az utcaközösség gyermekeinek felügyeletét;
- fellép a gyermekek igazolatlan iskolai hiányzásai ellen;
- a kétéves választások előkészítése és lebonyolítása;
- a közösségért végzett áldozatos munka elismerése, kitüntetések adományozása;
- együttműködés a szomszédos utcaközösségekkel; stb.

Az utcánagy és az utcatanács

Az utcánagy az utcaközösség egy évre választott vezetője és az utcatanács elnöke. Munkájáért bért nem kap, tevékenységével, életvitelével példát mutat, főképpen a fiataloknak. Ha vétséget vagy mulasztást követ el, sokkal súlyosabb büntetésben részesül, mint az utcaközösség más tagjai.

Az utcánagyot az utca lakosai a szomszédsági közösségek-ből, a házközösségekből beérkező javaslatok alapján egy évre választják. Az utcánagy tisztségre való jelölés nagy megtiszteltetés bármelyik utcabeli lakónak; visszautasítása súlyos vétség a közösség ellen. Nyilván olyan személyt kell jelölnie a választási bizottságnak, aki el is vállalja a jelölést és a tisztséget.

Az utcánagy feladatai az utcaközösség feladataiból adódnak a számára.

Az utcanagy lehetséges feladatai

- van munkaterve, aminek az alapján ütemezi az utcaközösség tevékenységét, feladatait;
- összetartja az utcatanácsot, az utcaközösséget;
- vezeti a havi utcagyűlést, nyilvántartja a szomszédságokat (létszám, gondok-bajok, segítenivalók stb.);
- kapcsolatot tart utca- és házközösségekkel, szomszédságokkal;
- együttműködik a negyedmesterrel, a keresztény felekezetekkel, plébániákkal;
- szervezi a feladatokat, a közmunkákat, összeállítja a szolgáltat-szert a közmunkákra;
- megszervezi az utcaközösség ellenséges támadás elleni védel-mét, a rend helyreállítását;
- felügyeli a vagyon használatát, gondoskodik a vagyonvéde-lemről, a tűz elleni védelemről;
- felel az utcaközösség irataiért, jegyzőkönyvek vezetése és táro-lása, az utcaközösség határozatainak (végzéseinek) őrzése, nyilvántartása, éves számadások és vagyonleltár készítése, utcanapló vezetése az utcaközösségben történt eseményekről (születés, halál, esküvő, ünnepélyek, közmunkák, kitünteté-sek stb.);
- hetente bejárja az utcaközösség területét, vizsgálja a házakat, közterületeket s egyebeket: mi javítandó, tisztítandó, taka-rítandó stb.;
- fellép az állatkínzás, a környezet és a természet rombolása ellen, járványok megelőzésében közreműködik;
- ünnepélyeket, vigasságokat szervez;
- ellát művelődésszervezési feladatokat, kirándulásokat, zárán-dokatokat szervezhet;
- ügyel az erkölcsökre, a szomszédságok vitáinak rendezése;

- az utcaközösség határtábláinak kihelyezése;
- az utcaközösség térképének elkészítése;
- az utcaközösség vagyonának kezelése (szerszámok, kisüzemek, földek, gépjárművek, épületek, raktárak, boltok...);
- negyedévente beszámol a tevékenységéről; stb.

A negyedmesterség és a negyedmesteri tanács

A negyedmesterség egy település területi elven, önkéntesen, önszerveződéssel létrejövő, az ügyeinek az intézésében bizonyos mértékű önállósággal bíró, állandó lakossági öngazgatási közösség, amely a területi utcaközösségekből áll össze.

A negyedmesterség évente választott vezetője a *negyedmester*, évenként választott vezetősége a *negyedmesteri tanács*, van alapokmánya, rendtartási jogköre, jegyzője... Feladatait és működését az alapokmánya szabályozza.

Mik lehetnek a negyedmesterség feladatai egy városban? Feladatait az utcaközösségek és az utcanagyok révén látja el, tkp. összerendezi azok működését a negyedmesteri tanács tagjaival. Effélék lehetnek például:

- az utcaközösségek támogatása, segítése;
- a közterületek tisztán tartása, a rend megőrzése, az egyszerűbb javítások elvégzése;
- vagyonvédelem, tűzvédelem, katasztrófa-elhárítás;
- 24 órás járőrszolgálat, a terület rendjének biztosítása, fiatalok ellenőrzése, a bűnözés megelőzése;
- az utcaközösség lakosságának és területének védelme idegen betolakodókkal, támadókkal szemben;

- az erkölcsös viselkedés betartatása, a magyar nemzeti erkölcsi értékrendünk védelme, hagyományaink és szokásaink megtartása;
- a területi közmunkákon való részvétel megszervezése, ellenőrzése, a távolmaradás büntetése;
- különféle utcaközösségi jogok kiadása, visszavonása;
- juttatásokat adhat (szegényeknek, öregeknek, egyedülállóknek, nagycsaládosoknak stb.)
- szövetkezés más utcaközösségekkel egymás segítésére;
- a negyedmesterség épületének, irodájának, helyiségeinek kialakítása;
- a negyedmesterség nevének megválasztása;
- lehet saját boltja, üzlete, áruháza, süttethet kenyeret, vágathat disznót, készíttethet kolbászt;
- kereskedhet más városi és falusi utcaközösségekkel;
- lehet kisebb ipari üzeme;
- segít a hajléktalanság felszámolásában;
- szorgalmazza a magyar ruhák viselését, a magyar divatot mindenben, a népmeséinkkel, népköltészetünkkel, népművészetünkkel való alapos megismerkedést, efféle versenyek, vetélkedők szervezését, pályázatok kiírását;
- segít az iskolának, a rendőrségnek;
- segíti az országgyűlési és az önkormányzati választások lebonyolítását, a szomszédságfőket, háznagyokat, utcanagyokat, negyedmestereket és a polgármester megválasztását; stb.

A negyedmester

A negyedmester a negyedmesterség két évre választott vezetője és a negyedmesteri tanács elnöke. Munkájáért bért nem kap, tevékenységével, életvitelével példát mutat a lakosoknak. Ha vétséget vagy mulasztást követ el, sokkal súlyosabb büntetésben részesül, mint az utcaközösség más tagjai.

A negyedmester tisztségre való jelölés nagy megtiszteltetés bármelyik lakónak; visszautasítása súlyos vétség a közösség ellen. Nyilván olyan személyt kell jelölnie a választási bizottságnak, aki el is vállalja a jelölést és a tisztséget.

A negyedmester lehetséges feladatai

- van munkaterve, aminek az alapján ütemezi a feladatait;
- összetartja az utcatanácsokat, utcaközösségeket;
- vezeti negyedmesteri tanács havi üléseit;
- kapcsolatot tart más negyedmesterségekkel;
- együttműködik a polgármesterséggel;
- együttműködik a keresztény közösségekkel, plébániákkal;
- szervezi a feladatokat, a közmunkákat, összeállítja a szolgáltat-szert a közmunkákra;
- megszervezi a negyedmesterség támadás, vészhelyzet elleni védelmét, a rend fenntartását és helyreállítását;
- ügyel a vagyona, gondoskodik a vagyonvédelemről;
- felel az iratanyagért (nyilvántartások, számadások, vagyonleltár, eseménynapló stb.);
- havonta bejárja a területét, vizsgálja a házakat, közterületeket s egyebeket: mi javítandó, tisztítandó, takarítandó stb.;

- fellép az állatkínzás, a környezet és a természet rombolása ellen, járványok megelőzésében közreműködik;
- ünnepélyeket, vigasságokat szervez;
- ellát művelődésszervezési feladatokat;
- ügyel az erkölcsökre, rendezi a vitákat, ütközéseket;
- elkészíti a negyedmesterség térképét, kihelyezi a határtábláit;
- kezeli a negyedmesterség vagyonát (szerszámok, kisüzemek, földek, gépjárművek, épületek, raktárak, boltok...)
- félévente beszámol a tevékenységéről; stb.

A Pécsi Negyedmesteri Testület

Mint tudjuk, bármilyen közösség csak és kizárólag akkor működik jól, eredményesen, ha a közösségeknek vannak nemzeti értékrenddel bíró, komoly, képzett, művelt, okos, ügyes, céltudatos, becsületes vezetői és a vezetőknek vannak kiváló munkatársai.

Pécs negyedmesterségei testületbe tömörülnek, e testület havonta találkozik a város polgármesterével, s e találkozón meg-hányják-vetik egy-egy negyedmesterség ügyeit és terveit, illető-legazoknak a város ügyeihez, terveihez való kapcsolódásait.

Igény esetén létre lehet hozni természetesen szomszédsági testületet, házközösségi testületet, utcaközösségi testületet is.

VÉGTÉRE IS PÉCS JÖVŐJÉRŐL VAN SZÓ!

Pécs bűnösen szervezetlen város — ami lakosainak területi öngazgató közösségekbe való tömörülését és az azokban való együttműködését illeti. Ezen áldatlan, természetellenes állapotot a Magyar Királyságba betelepült, külföldi érdekeket szolgáló lakfiak, magyartalanítók (antihuniták, karidok¹, kobunok) és pukárok hozták létre. E fölöttébb káros folyamat több mint 150 éve kezdődött, és tart manapság is. Ebből számos komoly baja, hátránya, kára, gondja származott és származik ősi városunknak. E rombolásban a karidok, kobunok és pukárok el-évülhetetlen érdemeket szereztek maguknak — a tisztességes pécsiek tetemes kárára. Ezért is érthetetlen, hogy hajdani nemzeti érzelmű, kiváló polgármestereink — Aidinger János, Nendtvich Andor, Esztergár Lajos — miért nem ismerték fel a területi öngazgató közösségek visszaállításának a hallatlan fontosságát. Vajon mi téríthette el őket ettől?

És vajon meddig kell várunk még arra, hogy legyenek Pécsnek olyan városi és vallási vezetői, akik felismerik végre, hogy egy szétvert, szétesett, szétdúlt, szétrontott, területi öngazgató közösségek nélküli város csak sínylődik, csak hanykolódik, csak vergődik a politikusokat a háttérből irányító pénzkupecek hazug, nemzetellenes demokráciájában?

Mikor fogunk végre össze, mi, becsületes pécsiek, és állítjuk helyre ősi területi öngazgató közösségeinket?!

¹ karid: *kártevő idegen*

Ha a területi öngazgató közösségek elterjedtek lennének Pécssett és egész Kárpát-medencei ősi, gyönyörű hazánkban, gyökeresen megváltoznának a város és az ország mindennapjai — jó irányba, igen kedvezően és tartósan.

A következő táblázatokban néhány tényezőt, jelenséget hasonlítok össze várható állapotukra, helyzetükre nézve, két szempontból: 1. ha nem történik semmi, azaz Pécs — nemzeti érzelmű lakosainak, lokálpatriótáinak a kezdeményezése ellenére — bűnösen szervezetlen város marad, vagyis nem lesz a területi öngazgató közösségek városa; és 2. ha elkezdődik a területi öngazgató közösségek szervezése, működése, illetőleg ha már az egész várost átszövik az efféle közösségek.

Kétségtelen, hogy e szervezés elkezdése, a pécsi lakosok antihuniták, kobunok és pukárok általi eltorzított, elbizonytalanított öntudatának az effajta hagyományos közösségekben való együtt-működésre történő áthangolása tán egy fél nemzedéknyi időt is igénybe vesz.

Vajon meddig tarthat még a nemzeti érzelmű város- és vallási vezetőknek az e magasztos feladat előli megfutamodása?

Pécs tisztességes és jó polgárai! Ne engedjétek az önjelölt, tehetségtelen, képzetlen, külföldi pénzkupeczek és budapesti magyartalanítók által bábként mozgatott önkormányzati képviselőknek, *e pécsstelenítő pukároknak*, hogy ismét tönkretegyék a mi szeretett városunkat, félrevezessenek bennünket, és megint adósságokba hajszolják a városunkat. A mi hős magyar nemzeti kormányunk nem fog újra 40-50 milliárd forintot ajándékozni Pécsnek a nemzet vagyonából az adósságok rendezésére.

A pécsstelenítő pukárok minden lelkiismeret-furdalás nélkül szétdúlják ősi városunkat, lábbal tiporják hagyományainkat, rontják az életünket! Ne hagyjuk!

Pécs legyen újra a miénk!

A VÁROS CSALÁDJÁBAN		
Tényező, jelenség	Szervezetlen város	Önigazgató közösségek
Gyermekszám	kevés	növekvő
Családnagyság	2-4 fő	10-15 főnél több is lehet
Gyermekevelés	hiányos	lényegesen javul
Felnőtté válás	zavaros, gondokkal terhelt	jelentősen javul
Művi vetélés	szinten marad	csökken, megszűnik
Munkamegosztás	a teher az anyára hárul	természetes és képességek szerint
Családi gazdálkodás	sorvad	erősödik
Az anya túlterhelése	megmarad	a feladatok eloszlanak
Családon belüli erőszak	megmarad	elhal
Gyermekebántalmazás	megmarad	elhal
Gyermek „nemi használata”	megmarad	nincs ilyen
Idősek a családban	nincsenek	együtt élnek a gyermekeikkel
Rokonok a családban	nincs, nem számottevő	együtt élnek a családtagokkal
Hagyományok ápolása	alig	megerősödhetnek
„Népi kultúra”	sorvad	erőre kap
Szomszédsági együttműködés	nincs	erőtéljes
Csonka családok száma	növekszik	csökken
Válások száma	növekszik	csökken
Individualizmus	növekszik	csökken
Hajléktalanok	többnek lesznek	számuk csökken
...

A VÁROS EGÉSZSÉGI ÁLLAPOTA		
Tényező, jelenség	Szervezetlen város	Önigazgató közösségek
Szív- és érrendszeri betegségek	növekszenek	csökkennek
Rákos betegségek	növekszenek	csökken
Emésztőrendszeri fekélyek	növekszenek	csökkennek
A vázrendszer betegségei	növekszenek	csökkennek
Allergiafajták	növekszenek	csökkennek
Immunrendszer	romlik	javul
Nemzőképesség	csökken	növekszik
Mentális állapot	romlik	jelentősen javul
Pszichopatók	számuk nő	számuk csökken
Öngyilkosság	lassú növekedés	csökken
Gyógyszerfogyasztás	növekszik	csökken
„Varázsszerek” fogyasztása	növekszik	csökken
Szülési rendellenességek	növekszenek	csökkennek
Szexuális problémák	növekszenek	csökkenhetnek
Táppénzes napok száma	növekszik	csökken
Egészségbiztosítási kassza	hiányos	elégleges
Egészséges életmód	romlik	javul
...

A VÁROS ISKOLAÜGYE		
Tényező, jelenség	Szervezetlen város	Önigazgató közösségek
Pedaszténiás tanulók	számuk nő	számuk csökken
Magatartászavaros tanulók	számuk nő	számuk csökken
Hiperaktív tanulók	számuk nő	számuk csökken
Közösségi magatartás	alig észlelhető	jelentősen javul
Tanulmányi teljesítmény	silány, elégséges	javul
SNI a-, b-s és BTMN-es gyerek	számuk nő	számuk csökken
...

PÉCS VÁROS FEJLESZTÉSE		
Tényező, jelenség	Szervezetlen város	Önigazgató közösségek
Fejlődés, növekedés	topog, alacsony	biztonságos, mértéktartó
Munkanélküliség	hullámzóan változó	csökken
Környezet	romlik	javul
Családháztartás	számuk növekszik	csökken
Lakások száma	növekszik	csökken
Kis ipari üzemek	alig vannak	telepíthetőek
Családi gazdaság	alig van	megerősödik
Mezőgazdaság	sorvad	megerősödik
Kertgazdálkodás	alig	újra feléledhet
Földtulajdon	sok marad műveletlen	művelésbe vonva
Szövetkezés	alig	erőre kap
Építőipar	pang	felfut
„Ökoházak”	nem számottevő	kíváncsiság válik
„Kék gazdaság”	nincs	megvalósulhat
Városdiagnosztika	nincs	könnyen megvalósítható
...

A VÁROS LAKOSAINAK GONDOLKODÁSMÓDJA		
Tényező, jelenség	Szervezetlen város	Önigazgató közösségek
Erkölcsei állapot	problémás	javul
Vallási élet	teng	megerősödik
Lakossági összetartozás	alig	felderősödik
Pszichológiai zavaripar	terjed	visszaszorul
A gondolkodás tartalmi zavarai	terjednek	megszűnnek
Idegen hatások	terjednek	visszaszorulnak
Törvénytisztelet	senyved	természetes
Tágabb közösségi kapcsolatok	alig vannak	felderősödnek
...

TÁRSADALMI DEVIANCIÁK A VÁROSBAN		
Tényező, jelenség	Szervezetlen város	Önigazgató közösségek
Bűnözés	növekszik	mérséklődik, csökken
Politikus-bűnözés	megmarad	visszaszorul
Bürokrácia	növekszik	csökken, eltűnik
Kábítószer-fogyasztás	növekszik	mérséklődik, csökken
Prostitúció	növekszik	mérséklődik, csökken
Vesztegetés (korrupció)	növekszik	mérséklődik, csökken
Alkoholizmus	növekszik	mérséklődik, csökken
Szodómia	növekszik	megszűnik
Homoszexualitás	terjed, fertőz	megszűnik
Pedofília	terjed, fertőz	megszűnik
Dzsendermaszlag	terjed, fertőz	megszűnik
Egyéb nemi fogyatékoságok	terjednek	megszűnik
Nemi szabadosság	terjed, fertőz	visszaszorul
Pornográfia	terjed, fertőz	visszaszorul
Ízléstelen sajtó, TV, rádió, filmek	terjed	visszaszorul
Internetes disznóságok	bővülnek	visszaszorulnak
Társadalmi hazugságok, rémhírterjesztés	virul	lényegesen lecsökken
Hazug demokrácia	fennmarad	elhal
Hamis létértelmezés	megmarad	hatástalan lesz
Közterületi rongálások	megmaradnak	megszűnnek
...

ÉLETMÓDUNK, KULTÚRÁNK, VALLÁSUNK VÉDELME		
Tényező, jelenség	Szervezetlen város	Önigazgató közösségek
Idegenek beszivárgása	felelősödhet	megakadályozva
Idegenek támadása	gyakoribbá válhat	csírájában elfojtva
Védelem az idegenek beözönlése ellen	nincs	erős védelem
Idegen kultúra terjesztése, terjedése	erősödhet	megakadályozva
Idegen templomok építése	megtörténhet	kizárt
Templomaink átalakítása idegenek isteneknek	megtörténhet	kizárt
Nemzeti keresztény értékeink	sorvadnak	megerősödnek
Hagyományaink	elsorvadnak	új erőre kapnak
Természetvédelem	alig van	mindennapos
Állatvédelem	alig van	nyilvánvaló
...

KÖZÖSSÉGI ÉS POLITIKAI ÉLET		
Tényező, jelenség	Szervezetlen város	Önigazgató közösségek
Politikai élet	gyenge, döcögős	megélénkül, mozgalmas
Közösségi élet	gyenge	megélénkül, mozgalmas
Vallási élet	gyenge	megélénkül
Képzett politikus	alig van	számuk nő
Bátor politikus	alig van	számuk nő
Becsületes politikus	akad	számuk nő
Művelt politikus	kevés van	számuk nő
Bátor pap, lelkész	kevés van	számuk nő
Bátor közösségi vezető	kevés van	számuk nő
...

ÖNKÉNTES MUNKA A TELEPÜLÉSRESZÉKÉRT		
Tényező, jelenség	Szervezetlen város	Önigazgató közösségek
Havi 4 óra önkéntes munka	nincs	természetes
Szemétgyűjtés	nincs	rendszeres
Utcatakarítás, javítások	nincs	rendszeres
Kertészkedés, ligetesítés	nincs	rendszeres
Faültetés	nincs	rendszeres
Tereprendezés	nincs	rendszeres
Lomtalanítás	nincs	rendszeres
Lombeltakarítás	nincs	rendszeres
...

A TERÜLETI ÖNIGAZGATÓ KÖZÖSSÉGEK GAZDASÁGA		
Tényező, jelenség	Szervezetlen város	Önigazgató közösségek
Együttműködés a falvak közösségeivel	nincs	élénk
Raktárak, hűtőházak	nincs	van
Aszaló, savanyító stb.	nincs	van
Gyümölcskertészet	nincs	van
Konzervüzem	nincs	van
Virágkertészet	nincs	van
Pékség	nincs	van
Hús- és hentesáru	nincs	van
Kereskedelem a vidékkel	nincs	van
Állattenyésztetés falvakban	nincs	van
Energiatermelő kisüzem	nincs	van
...

A táblázatos összehasonlításokat lehet még bővíteni, kiegészíteni, sőt kívánatos, hogy a városdiagnosztikai rendszer számára szabványosítva is legyenek.

A NEMI FOGYATÉKOSOKRÓL

ELŐSZÓ

Örök barátomtól, hajdani egyetemi társamtól, vidám idők és ifjú éveim bohóságainak hiteles tanújától aggódó levelet kaptam 2019 adventjének idején, szent karácsonyunk előtt. Igen, éppen karácsony előtt. Készültünk rá. Elcsendesedtünk; magasztos adventi hangulatban voltunk mindannyian.

Ismét támadás készül Pécs ellen, a pécsi polgárok ellen, mint már annyiszor a város történelme során! És közvetve persze édes hazánk és az egész magyar nemzet ellen is!

Pécs több gyilkos támadásnak és hosszú megszállásoknak volt kitéve az utóbbi 500 esztendőben, és szenvedett is eleget a dolgos keresztény lakosság.

Nézzük csak az alábbi táblázatot!

ÉVSZÁM, IDŐKÖZ	PÉCS MEGTÁMADÁSA, MEGSZÁLLÁSA
-------------------	-------------------------------

1526	az oszmán-török hadsereg kifosztja és felégeti a várost
1529	a török hadsereg megint elfoglalja városunkat
1543–1686	a törökök elfoglalják városunkat, és 143 esztendőn át megszállva tartják; Pécs török kereskedőváros lett
1703	rác dúlás — a rácok felégetik városunkat

- 1919–1921 antihunita¹ kobunok² és pukárok³ támadják meg és foglalják el városunkat; a rácok három éven keresztül megszállva tartják, miközben elloptak mindent, amit csak lehetett
- 1945–1990 antihunita kobunok és pukárok foglalják el városunkat, és 1990 őszéig megszállva tartják
- 1990–1994 újra antihuniták és pukárok támadják meg Pécsét, polgármesterük Kripl Zoltán
- 1998–2009 ismét kobunok és pukárok szállják meg városunkat; a polgármesterük Toller László (nyolc évig), aki martalócaival tovább folytatta Pécs tönkretételét; majd rövid ideig Tasnádi Péter lett a pukárok polgármestere
- 2019– ismét antihuniták, kobunok és pukárok támadják meg és szállják meg városunkat, polgármesterük a mipegyes⁴ Péterffy Attila, akinek és az alpolgármestereinek fogalmuk sincs arról, miképpen kell egy várost vezetni

Az oszmán-törökök 143 évig tartották megszállva városunkat; a rácok 1703-ban feldúlták és felégették; 1919-ben antihunita kobunok támadtak ránk, a rácok újra megszállták, és 1921 őszén takarodtak el; 1945-től újból antihunita kobunok támadtak ránk, és 1990-ig sarcolták a pécsieket; 1990-től váltakozva támadtak ránk és szállták meg városunkat az antihunita pukárok. Legutóbb 2019. október 13-án győztek le minket, pécsi polgárokat, és újra vörös rongyokba burkolták a várost.

Ősi keresztény városunknak, a magyar nemzeti kultúra egyik fellegvárának a legújabb megtámadása nemi fogyatékosok

¹ antihunita: magyargyűlölő

² kobun: *komcsi bunkó*

³ pukár: *pécsi urbánus kártevő*

⁴ mipegyes: a *Mindenki Pécsért Egyesület* tagja és szavazója

részéről várható a következő években az ide beszivárgott és itt megtelepedett pukárokkal és antihunitákkal összefogva.

Figyelmeztetésül: ha idegenekre hallgatunk; ha idegeneket tekintünk példaképnek; ha engedjük, hogy idegen eszmék és befolyás irányítsák mindennapi életünket; ha idegen és nálunk megtelepedett pénzkupecsek hálójába kerülünk; ha hagyjuk, hogy gyermekeink és fiataljaink idegenek fondorlatos befolyása alá kerüljenek, és nem a szent magyar nemzeti hagyományok és szokások szerint éljük az életünket, akkor úgy járunk, amint azt nagy költőnk látomásában elővezeté:

Romlásnak indult hajdan erős magyar!

Nem látod, Árpád vére miként fajul?

Nem látod a bosszús egeknek

Ostorait nyomorult hazádon?

[...]

Felforgat a nagy századok érckeze

Mindent: ledűlt már a nemes Ílion,

A büszke Karthágó hatalma,

Róma s erős Babylon leomlott.⁵

Sorsunk az elbukás, ha nem józanodunk ki ama kábulatból, amit az elfajzott nyugati kultúra követése, idegenek, antihuniták, kobunok és pukárok bocsátottak ránk. A szerző nem kíván mást tenni, mint amit számos józan elméjű és józanul cselekvő magyar hazafi tesz, hogy megvédje édes hazánkat, gyermekeinket és fiataljainkat, őseinket és nemzeti hagyományainkat, szüleinket és jövőnket a nemi fogyatékoságok elburjánzásától, és ráirányítsa a figyelmet ama beteg társadalmi

⁵ Berzsenyi Dániel: *A magyarokhoz* (1810, részlet)

jelenségekre, amelyek a nemi fogyatékosságokat és más társadalmi bajokat kitermelik, terjesztik és fenntartják.

A nemi fogyatékosságok járványszerűen csakis hanyatló kultúrákban jelennek meg, úgy, mint például a tömeges elhízás, a meddőség, az érzelmi fogyatékosság vagy az öntudatzavar. Ezek mind a beteg nyugati demokrácia jellegzetes termékei. Romlás bármelyik nagy kultúrában létrejön, amikor a kultúra tagjainak, főleg a vezetőknek az anyatermészettel és a működéséről az elmében kialakított fogalmakkal való kapcsolata szét-esőfélben van, és időlegesen zavaros képzetek fertőzik a közösségek tagjainak az elméjét, és az öntudatképzés félresiklik. A nemi fogyatékosságok tömeges felbukkanása is egy hanyatló, betegedő kultúra működésének a tünete, és csupán időleges társadalmi jelenség. *Túl fogunk jutni rajta, hál' Istennek!*

A gyógyulás és a gyógyítás legőszibb és legalapvetőbb módja a régi többnemzedékes nagycsaládoknak és településeink hajdani területi öngazgató közösségeinek a viisszaszervezése, visszavezetése a nemzet mindennapi életébe, ép, szerves közösségekben való felemelő létezés és az azokban elsajátított ép nemi szerepek gyakorlása. Ez a gyógyymód. Javaslatom figyelemfelhívás, és elengedhetetlen ahhoz, hogy nemzeti hagyományainkra támaszkodva megkezdjük a róla való beszélgetéseket, majd tettekre váltsunk át.

BETEGEK ÉS ÁLDOZATOK

Levelében az én kedves barátom felhívta a figyelmemet arra, hogy egy budapesti antihunita napilap arról írt¹, miszerint 2020-ban a nemi fogyatékosoknak nemcsak Budapesten, már Pécsen is lesz közterületi hisztizése, nyilvános ripacskodása, közbotrányt okozó vonaglása. A nemi fogyatékosok ezzel mélyen sértik ép magyar emberek erkölcsi érzékenységét, az életről vallott felfogását, emberi méltóságát és a magyar nemzet erkölcsi értékrendjét.

No, gondoltam, kezdődik nálunk is. Mármint a dúlás. Pécs is el fog esni, ahogyan elesett fél évszázaddal ezelőtt San Francisco Kalifornia államban, utána az egész USA és Kanada az észak-amerikai földrészen, majd elestek a keresztény kultúra nyugat-, észak- és dél-európai nagyvárosai. Aztán elesett Budapest, s most jön a többi csonka-magyarországi nagyobb város, amelyekben — mint az előbbi városokban — úgy teremnek a nemi fogyatékosok, mint a bolondok, holott nem is vetik őket. Aztán majd a teljes Kárpát-medence következik és Kelet-Európa. Hacsak...

A belföldi nemi fogyatékosok szervezetei szándékosan hergelik, ingerlik, bosszantják, heccelik az ép magyar lakosságot, durván sértik, zaklatják az egészséges embereket, emberi méltóságukban megalázzák őket, s annak ellenére teszik mindezt a magyar nemzettel, hogy pontosan tudják: az ép nemi ön-

¹ Népszava, 2019. XII. 20.

tudatú, egészséges nemi vonzalmú embereknek nagyon-nagyon nem tetszik, amit művelnek. Igen, pontosan tudják, mert megmondtuk nekik nemegyszer. De hát a csonka-magyarországi antihunita politikusoknak kellene a szavazataik az országromboláshoz; ahhoz, hogy kormányzati hatalomhoz és az ország kasszájához hozzáférjenek, és kedvükre lophassanak, így aztán hallgatólagosan vagy nyíltan támogatják a nemi fogyatékosok szervezeteinek lelkeket romboló tevékenységét.

Szóval a megdöbbenő és visszatetszést keltő hírt a budapesti antihunita újságban a nemi fogyatékosok egyik Júdásdollárokkal kitömött szervezete, az egynemiségiek² jelentették be. Idézet: „A 2020-as évben szeretnénk a magyarországi LMBTQ³-mozgalmat széles körben megerősíteni. Ezzel reményeink szerint több program valósulhat meg, és a látogatók is több helyszínre tudnak majd ellátogatni. De a fő cél, hogy ne csak Budapesten legyen lehetőség átélni a Pride-hangulatot⁴, és hogy az erre nyitott szervezetek helyben valósítanának meg saját eseményeket: beszélgetéseket, kiállításokat, filmvetítéseket,

² egynemiségi (*görög–latin* homoszexuális): Ferde nemi hajlamú lelki beteg férfi (buzi) vagy nő (leszbuzi); számos megnevezése van még.

³ LMBTQ = a nemi fogyatékosok ideológiai-politikai mozgalmának betűneve. Sorjában: L = „leszbikus”, lesbuzi: nő nő iránt érez nemi vonzalmat; M = „meleg”, buzi: férfi férfi iránt érez nemi vonzalmat; B = biszexuális: kettős nemiségű, férfi és nő iránt is érez nemi vonzalmat; T = „transznemű”, kereszttnemű: elméjében született nemével ellentétet él meg (nő férfinak, férfi nőnek érzi magát, ill. azok is, akik nem érzik magukat sem férfinak, sem nőnek; Q = „kvír” *angol* furcsa: fura, szokatlan, különös nemi viselkedésű egyén. Akárhányféle is van belőlük, mind nemi fogyatékos, kóros lelki alkatú, lelkileg beteg ember.

⁴ pride *angol* (ejtsd: prájd): büszkeség. Hogy mit jelent a „prájd-hangulat”, azt nyilván csak a nemi fogyatékosok tudhatják.

színházi előadásokat és felvonulást is” — hozzátéve: a vidéki városok közül elsőként Pécs lett „felvonulás”.

Döbbenetes és gyalázatos! A nemi fogyatékosok szervezeteinek a magyar nemzet elleni egyre erőszakosabb fellépése, lelki-szellemi fertőzése terjed; a nemi fogyatékosok szervezetei megtámadták Pécs nemes városát is! Hát ide vezetett az új (a 2019. október 13-a utáni) mipegyes pukár alpolgármesternő, az öntelt Bognár Szilvia és pukár társai ármánykodása, akinek az volt az első gyalázatos közgyűlési ténykedése, hogy az önkormányzat nemzeti képviselő-testülete által hozott 315/2017. (XII. 14.) számú határozatot visszavonassa a mipegyes, pukár, műveletlen és bamba képviselő-testületi többségükkel.

E nagyon helyes, Pécs várost védő határozat arról szólt, hogy a város lakói ne adjanak lehetőséget a Shorosh Dzsordzsi ameri antihunita pénzkupec által Júdás-dollárokkal kitömött szervezeteinek arra, hogy magyarellenes (antihunita) felforgató tevékenységeket folytathassanak ősi keresztény városunkban. (Véssük jól eszünkbe: *minden pukár antihunita, de nem minden antihunita pukár.*) E bölcs nemzeti határozat gyalázatos visszavonása után a pukár csoportocskák vérszemet kaptak, felbátorodtak, és most kegyetlen bosszút állnak a pécsieken. Ennek az egyik következménye lesz az is, hogy a budapesti beteg nemi fogyatékos szervezetekkel összefogva e nyáron Pécs lett, a mi ősi keresztény városunkban akarnak a nemi fogyatékosoknak közterületi vonaglást, hisztizést és ripacskodást rendezni, amelynek során — amint ezt a TV-csatornáknak a nemi fogyatékosok budapesti és nyugat-európai vonaglásairól készült, undort keltő képes tudósításaiban számos alkalommal láthattuk-hallhattuk — gyalázzák szent nemzeti értékeinket, vallásunkat, egyházainkat, fenyegetik gyermekeinket, fiataljainkat, keresztény kultúránkat, hagyományos magyar életünket.

A becsületes pécsieket pedig nem védi senki! Sőt! *Pécs önkormányzatának 2019. október 13-a után megalakult pukár képviselő-testülete aljas háborút indított a pécsiek ellen, a szedett-vedett zsoldos horda élén Péterffy Attila városnyűvő polgármester, valamint Ruzsa Csaba és Bognár Szilvia pukár alpolgármesterek állnak!* Nyomukban pedig ott liheg a Júdás-ezüstökért nyálukat csorgatva a dékás, öttörnyos, elempés, emeszempés, momentós, jóbikos, párböfögős mipegyes és pukár horda. Na és persze a főkönyvelő, a Mellár Tomi, aki, mint tudjuk, Pécs-et tiszticcsa. És egyikük sem tudja, mit tesz: hogy elárulták a pécsieket, elárulták a hazájukat, elárulták az Istenüket...

Nesztek, pécsi hazafiak, nesztek keresztények! Majd mi megmutatjuk nektek, ki az úr a ti városotokban! Ti gyávák vagytok mind, védtelenek, mi pedig erősek vagyunk, egyre erősebbek, szervezettebbek, és Pécs-et az lesz, amit mi akarunk! A pécsi ifjúságot meg fogjuk rontani, gyermekeiteket az egyenemiségi vonzalomra, a szivárvány „családra”⁵ és egyéb nemi fogyatékosságokra fogjuk „érzékenyíteni”! Jól megfertőzünk benneteket! És nem tehettek ellenünk semmit! Ravaszul ki-módolt, külföldi antihuniták Júdás-dollárjaival pénzelt támadásaink ellen védekezni nem tudtok, mert igazi, bátor, okos, művelt és ügyes városi politikusaitok nincsenek (akik meg vannak, azok igencsak közepszerűek és gyávák); püspökeitek, papjaitok, lelkészeitek gyávák; a pécsi elmeorvosok, pszichológusok, orvosok, tanárok, tanítók, óvónők, családgondozók, gyám-ügyesek, ügyészek, rendőrök, polgárőrök gyávák! Mind gyávák vagytok, mind meg vagytok félemlítve! „Érzékenyítjük” a nemi fogyatékosságokra a bírói és az ügyvédi kar tagjait is! Szóval nem tehettek ellenünk semmit!

⁵ szivárvány „család”: Két buzi vagy két lesbuzi „nevel” egy vagy több gyermeket, akik lelkileg biztosan sérült felnőtté válnak.

Pécsi hazafiak, honfitársaim! Hát kell ez nekünk, tisztesség, a Magyarok Istenétől kapott erkölcsi értékek becsületes követőinek, hogy Pécsset Szodomává változtassa ez a tehetségtelen, műveletlen, gyáva és rosszindulatú mipegyes pukár horda? Kell az nekünk, hogy Pécs Újszodoma legyen?!

Tennünk kell ellenük, tennünk kell — erkölcsi kötelességünk! — a mipegyes-öttörnyos *Városnyűvő* és pukár szekértolói, valamint a városunkba beszivárgó budapesti és külföldi antihuniták ellen, városunk békéjének felforgatása, lakosságának kifosztása, elárulása, megfertőzése ellen! Meg kell védenünk tőlük a mi városunkat! Alaposan fel kell készülnünk a nemi fogyatékosok sunyi támadásainak a visszaverésére, gyermekeink megvédésére! És persze a nemi fogyatékosok kijózanítására!

Miért? Ép, egészséges közösségeknek ép egyének a tagjai, akiknek a gondolkodásában és a cselekedeteiben az élet szentsége, teljessége, tisztelete, megbecsülése jut érvényre. Vagyis ép közösségekben *a természetes erkölcsi törvények* munkálkodnak Isten dicsőségére, és a nemi szerepek elsajátítása, akárcsak bármilyen más családi szerepéé, a legtermészetesebb módon, mindenféle különleges bonyodalom nélkül történik meg.

Más esetekben a közösségek különféle fokban betegek, és lélekgyógyászati (gyógypsziológiai, pszichoterápiás) és elmeorvosászati kezelésre szorulnak, vagy szorulnának, ámde efféle kezelésekből nem részesülnek. A beteg közösségeknek és beteg tagjaiknak az ép közösségek szakembereinek a gyógyítására, ápolására, gondozására, ellátására, védelmére van szükségük. Merthogy éppen az élet teljességének a szentsége, az élet természetes folyásának a szentsége, az élet Istentől megáldott szent teljessége nem része az életüknek, hiányt szenvednek az életben kisebb-nagyobb mértékben, és betegekké válnak. Tehát feltétlenül kezelésünkre, gyógyításunkra, védelmünkre és tanácsaink-

ra szorulnak. Például az egynemiség (homoszexualitás) kialakulása a család mint közösségi rendszer tartós, rögzült működési zavarának következménye. Kortársunk, Hellinger Bert család-állító terapeuta szakmai tapasztalatai szerint három alapvető oka van:⁶

1. a fiúgyermeknek nőt kell képviselnie a család rendszerében, mert nincs leány, aki ezt lényével természetesen tenné, és ez esetben a fiú nemi öntudata megzavarodik;

2. valakinek egy a családból elűzött, elcsapott, kitaszított, kiátkozott személyt kell képviselnie; és

3. valaki nem képes kitörni az anyák és a nők bűvköréből, és nem tudja elsajátítani a különféle férfi szerepeket, így a férfi nemi szerepet.

Ezeken kívül persze vannak másféle lehetőségek, okfejtések, magyarázatok. A pszichoanalízis megalapítója, Freud Sigmund idegorvos még úgy vélte elméletében a XX. század elején, hogy minden ember képes az azonos nemű tárgyválasztásra, és e választása a tudattalanjában is rögzül.⁷ Barnai Roberto szerint, aki a biológia ismert jeles képviselője, ha az egyén valamiféle nemi és/vagy birtok konfliktusba keveredik (a nemi szerepről az elméjében tárolt nyelvi-fogalmi, gondolati jelsorozat, felfogás és a tudattalanjában elraktározódott érzelmi jelsorozat összekuszálódik), nemisége más tárgyat kereshet, képes „kinyílni”, és elkezdhet például a saját neméhez vonzódni.⁸

⁶ Neuhauser, Johannes (szerk.): *Mitől működik a szerelem? Bert Hellinger párterápiája*. Budapest, 2009, Bioenergetic Kiadó, 261–274.

⁷ Freud, Sigmund: *Három értekezés a szexualitásról*. Nyíregyháza, 1995, Kötet Kiadó, 23.

⁸ Barnai Roberto: *Biológia Szerv Atlasz*. Budapest, 2014, Biológia Szabadegyetem, 6.4.B. lap.

Az efféle „választások, képességek, azonosulások” az egyén képzetes valóságában — elméjében és tudattalanjában — is rögzülnek, ahonnan meglehetősen nehéz, de korántsem lehetetlen alkalmas elmegyógyászati és gyógypszichológai módszerekkel a káros mémeket kitörölni.

Mindazonáltal semmiképpen sem engedhető meg nekik az, hogy az élet szentségét, természetességét tisztelő és a mindennapokban akként élő ép közösségekre és tagjaikra, a családi hagyományos szerepeket megfelelően betöltő egyénekre a nemi fogatékosság káros mémjeit rázúdítsák. Hiszen ha ezt megengednénk nekik, akkor a jól működő, ép közösségek romlásnak indulhatnak, az ép egyének pedig különféle testi, lelki, szellemi és cselekvési (erkölcsi) betegségekben szenvedhetnek. És ezekből igen nagy bajok és gondok keletkezhetnek: az emberi élet szentsége, magasztossága eltűnne nemzeti közösségeink életéből, és az ember maga a Sátán, az Ördög, a Gonosz uralma alá lenne vetve általuk. Amint eme káros jelenségről, terjedéséről akár naponta tájékozódhatunk Észak-Amerikából, Nyugat- és Észak-Európából.

A szabályos életrend és a természetes erkölcsi törvények érvényesülése ellen sunyi módon szervezkedőknek a célja az, hogy az ép közösségek ne tudjanak védekezni aljasul kimódolt támadásaik ellen. Mi, nemes magyarok, ezt semmiféleképpen nem akarjuk, nem engedjük meg nekik, és szent magyar nemzeti erkölcsi értékrendünk alapján kemény küzdelmet kell folytatnunk az ún. Nyugat elfajzott, természetellenes, beteg társadalmi jelenségei ellen, amelyeket már az egész földgolyóbison el szándékoznak terjesztetni elmebeteg, kártevő képviselőik.

Hasonlóképpen úgy kell védekeznünk ellenük, amiképpen a fertőző betegeket elkülönítjük az egészséges közösségektől.

től, és biztonságos intézményekben gyógyítjuk őket; vagy amiképpen a bűnözőket bizonyos időre elszigeteljük az egészséges közösségektől, és kóros lelki-szellemi állapotukat büntetés-végrehajtási intézetekben „javítjuk”. A beteg elméjüvé váltak a közösségek kárára megengedhetetlen, elítélendő cselekedeteket hajtanak végre. Ilyen például a nemi fogyatékosok számára a pénzkupecsek vezérletével szervezett ún. „büszkeség napja” (hete, hónapja, lassan-lassan már éve). Förtelmes erkölcsi fertő!

Hogyan lehet „büszke” valaki arra, hogy elméje zavart, öntudata bizonytalan, és az élet teljességét megélni éppen azért képtelen, merthogy nemi fogyatékos!? Vagy hogy dolgos közösségeket, tisztességes embereket lop meg; hogy bűnöző!? Képzeljük el, mi lenne, ha a pénzkupecsek bűnözők számára is szerveznének közterületi vonaglásokat és hisztizéseket „bűnöző büszkeség napja” elnevezéssel! (Bár a lelketlen pénzkupecsek minden aljasságra képesek mások kifosztása, a zsebük teletömése érdekében. És ha eközben súlyos károkat okoznak a magyar nemzetnek, az őket ugyan nem érdekli — amint ezt az ún. devizahitelezéssel kapcsolatos botrányaiknál láthattuk.) Avagy egy iskola büszke lenne a rossz tanulóira, és a „rossz tanuló büszkeség napja” néven közterületi vonaglásokat szervezne minden bizonyítványosztáskor! Vagy a „rákbeteg büszkeség napja”, a „neurotikus büszkeség napja”, a „pszichopata büszkeség napja”? Tényleg közeledik az emberiség nyílt pszichózisa?

Mi, magyar hazafiak, arra vagyunk büszkék, hogy kedves és szép asszonyokat és leányokat szeretünk! Büszkék vagyunk arra, hogy becsületes emberek vagyunk! Büszkék vagyunk arra, hogy jó tanulók vagyunk! Büszkék vagyunk arra, hogy a gyermekeknek, az elesetteknek, az öregeknek, az áldozatoknak, a betegeknek segítünk! Büszkék vagyunk arra, hogy szép családban élünk! Büszkék vagyunk arra, hogy hazafiak vagyunk!

Vajon miért nem a jó cselekedet, a jó tett, az erkölcsi javulás, a jó tanulás, a nemi fogyatékból való felgyógyulás a követendő példa a közösségek és az egyének számára? Miért a rosszaság, a gonoszság, a szamárság, a nemi fogyatékból, a testi betegség és az elmebetegség? Hagyjuk meg ezen egyéneket, közösségeket fogyatékos, beteg állapotukban?! *Dehogysis!*

Ezt szent nemzeti erkölcsi értékeinkből következően nem tehetjük meg! Segítenünk kell rajtuk *józanító foglalkozásokkal, erkölcsi fogékonyságot erősítő képzésekkel és a fogyatékból, jelesül a nemi fogyatékból gyógyításával!* Mert hiszen a nemi fogyatékosok komolyan sértik az ép nemi vonzalmú egyének jogait, és erkölcsileg igencsak helytelen cselekedeteket hajtanak végre, tiszteletlenül viselkednek becsületes polgárokkal, pocskondiázzák a vallásukat, kigúnyolják szent jelképeiket. Ám ha gyógyíttatnák magukat, meggyógyulhatnának, és utána lényegében „teljes életet” élhetnének: boldogok lehetnének, félelmek és szorongás nélkül.

Vajon miért kell nekünk a saját kedves nemzeti erkölcsi értékrendünkkel foglalkoznunk? Miért kell tudatosan arra törekednünk, hogy jól ismerjük őseink erkölcsi hagyatékát? Például azért is, hogy a betegeken, a fogyatékosokon segíthessünk. Mert ha nem vagyunk tisztában szent nemzeti erkölcsi értékrendünkkel; ha nem ismerjük elég jól annak az egyes elemeit; ha nem akként viselkedünk a mindennapi életben egymással, amiképpen azt az erkölcsi értékeink előírják nekünk, akkor bizony nem tudunk eredményesen védekezni azok ellen, akiknek a viselkedése rombolja a nemzetünket, a közösségeinket, mélyen sérti a mi erkölcsi érzékünket, a szent magyar nemzeti erkölcsi hagyományt; és nem is segíthetünk nekik abban, hogy meggyógyuljanak. Vagy legalábbis kísérletet tegyenek a gyógyulásukra!

Tudjátok meg, honfitársaim, nemes magyarok, hogy minden ősi nép kapott Istenétől tanítást, így mi, magyarok, a földkerekség egyik legősibb népe is; mégpedig magasztos, szent tanítást. Azt is tudnotok kell, hogy Isten minden egyes néppel-nemzettel kötött szövetséget, és adott nekik tanítást. A magyar nép Istentől kapott szent tanítását ősi gyöknyelvünk, őstörténetünk, népmeséink, népművészetünk oly biztosan őrzik, mint az anyaföld Atilla nagykirályunk sírját vagy avar kagánjaink kurgánokba temetett kincseit. Ezekben a magyarság Istentől kapott és ősidők óta használt páratlan tudása és képességei, erkölcsi, bölcselmi, történelmi és jövőbeni értékei tárulnak fel, mutatkoznak meg — azaz *szeretett Istenünk, a Magyarok Istene, rajtunk keresztül nyilatkozik meg.*

Ámde egyetlenegy népmesénkben vagy közmondásunkban, jelképünkben vagy népdalunkban sem talál senki semmiféle utalást nemi fogyatékoságokra! Azért nem, mert a magyarság őseinek életében ilyen elferdülés nem volt! Ellentétben az ókori mediterránium keleti medencéjének több kultúrájával (zsidók, görögök, rómaiak), ám azokban is csak az elpuhult városiasodott népségnek egy nagyon kicsiny hányada fajtalankodott, a földeken szántó-vető embereknek az efféle időtöltés nem volt része az életüknek. Ők egészségesek voltak.

Mi, nemes magyar emberek, magyar közösségeink tagjai, szent nemzeti erkölcsi értékeink vonzásában élhetünk csak boldogan. Éppen akként, amiként Nyugat-Közép-Európában a németek az ők sajátjukéban, avagy Dél-Európában az olaszok az övékében. Azoknak is, akik valamikori idegenként hozzánk, a mi szent hazánkba, az apostoli Magyar Királyságba betelepültek, igazodniuk kell a magyar erkölcsi értékekhez, ha békében akarnak nálunk élni. S ezt csakis egyféleképpen tehetik meg: ha alkalmazkodnak a mi erkölcsi értékeinkhez. Mihelyt ellensze-

gülnék ennek, vagyis a mi ősi szittya-magyar-keresztény erkölcsi értékeinkkel ellentétes nézeteket hirdetnek, azon nyomban elkülönítik magukat a magyar nemzettől. Hasonlóan ahhoz, amikor egy jól együttműködő iskolai osztályba új gyermek érkezik: ahhoz, hogy őt az osztály befogadja a közösségébe, neki kell alkalmazkodnia az osztály szokásaihoz, különben saját magát rekeszti ki a közösségből.

S ugyanígy: földrészünk összes lakója, minden európai ember keresztény világban él, kultúrája e világnézetből fakadt, állama, társadalma e szellemiségre-lelkiségre épült. Azok, akik idegenként bevándoroltak Európába, úgyszintén kénytelenek igazodni a keresztény erkölcsi értékekhez. Aki például muszlim vagy zsidó Európában, csak egyféleképpen élhet békében: ha nem hangsúlyozza vallásának keresztényellenes voltát, mert különben kihívja maga ellen az antiszemitizmust, és kirekeszti magát az európai nemzetek közösségéből.

E gondolatmenetet követve ugyanígy vagyunk a nemi fogyatékosokkal is. Ha békében szeretnének élni a Kárpát-medencei hazában, akkor igazodniuk kell a szittya-magyar-keresztény értékekhez. Mert ha elkezdik magukról harsányan, visszataszítóan, undort keltően hirdetni, hogy nemi fogyatékosok, és e betegségük miatt miket követelnek a magyar családoktól, akkor saját magukat rekesztik ki a magyar társadalomból. Egyet persze kérhetnek: hogy gyógyítsuk ki őket a kórból.

A nemi fogyatékosok mindannyian áldozatok. Áldozatai egy-egy nem megfelelően működő családi közösségnek, egy-egy apának kevésbé alkalmas férfinak, egy-egy anyának kevésbé alkalmas nőnek.

Sajnálatos az is, hogy hiányoznak már nemzetünk mindennapjaiból a többnemzedékes nagycsaládok és a különféle, területi elven, önkéntesen szerveződő, hajdanában igen jól működő

dött közösségek (szomszédsági közösségek, házközösségek, utcaközösségek, negyedmesterségek stb). Ugyanis ezek igen jól védték a tagjaikat a lelki-szellemi fejlődés lehetséges hibáitól, a testi betegségektől, az erkölcsi és a nemi eltévelyedésektől.

Mintegy 2-300 esztendeje kezdett terjedni Angliában a nemi fogyatékoság, akkor, amikor a hagyományos közösségek a pénzkupeczek csalárd tevékenysége révén fokozatosan szétestek, és a nemi érés idején, főleg a fiú gyermekek, egészséges nemi viselkedési minta nélkül bizonytalanok lettek, és a lelki-szellemi fejlődés lehetséges hibáitól védtelenek maradtak. Mert hiszen a teljes értékű és jól működő közösségekben való fölnevelődés hiánya az, ami az egyének lelkének a működési zavarait előidézi, betegségeinek a kórokát adja. Így vagyunk a nemi fogyatékoságok kialakulásával, fennmaradásával, illetőleg mesterséges fenntartásával is. És ezzel építő erőket veszít egy társadalom. Mert miféle hátsó szándék az, amelyik egy betegség fenntartásában és elterjesztésében érdekelt? Kik azok a sötét lelkű sátánfattyak, akik ezt megteszik? És miféle erkölcs az alapja a cselekedetüknek? Áldozatok! A nemi fogyatékosok bizony mind áldozatok.

Honfitársaim, pécsi hazafiak! Ne féljetez hazátoknak és városotoknak szolgálni! Ne féljetez az elesetteknek, a betegeknek, a gyöngébbeknek segítséget nyújtani! Mindezt persze akkor tehetjük nyugodtan meg, ha szeretett városunkat és édes hazán--kat védjük az antihuniták, a pukárok, a kobunok és az eltévelyedettek támadásaitól. Ne legyenek sérültek, fogyatékosok, testi és lelki betegek, ne legyenek áldozatok! Legyünk résen és tettere készen mindannyian!

Pécs ne legyen Újszodoma!

A NEMI FOGYATÉKOSSÁG MEGELŐZHETŐ!

A nyugati keresztény család működésének enyhébb-súlyosabb zavarai, a halódó kiscsaládok mérhetetlen elszaporodása az utóbbi 60-70 esztendőben, és vele párhuzamosan a hajdani, jól működő, a települések területi önigazgatásának (másképpen: a népi közigazgatásnak) és a többnemzedékes nagycsaládoknak az eltűnése a magyarság szállásterületéről, kies Kárpát-medencei hazánkból, és e szerfölött káros jelenségeknek az egyik feltűnően ártalmas következménye: a kóros nemi viselkedés fajtáinak, a nemi fogyatékoságoknak a terjedése és lelkiileg beteg egyének általi szándékos terjesztése.

A történelemben a különféle kultúrák „nagyjából azonos” szabályokat alakítottak ki a nemi viselkedésre, de voltak bizony a „nagyjából azonos” nemi viselkedés szabályozásától igencsak eltérő, elfogadott és elvárt nemi viselkedési minták. Ebből már következik is a felismerés, hogy akik a nemi viselkedés szabályait betartották, azokat szabálykövetőnek; akik viszont nem, azokat szabályszegőnek, elhajlónak, elfajzottnak tartotta a kultúra.

Ám nemcsak a nemi viselkedésnek a kulturális közösség általi szabályozásával vagyunk így, hanem minden közösségi viselkedésnek megvoltak, megvannak a maga szabályai, elvárásai, szokásai, hagyományai, előírásai. Aki azokat megszegi, szabálysértést követ el, vétkezik, bűnözik, és a közösség valamilyen büntetésben részesíti ama személyt (már ha a tette,

cselekedete, viselkedése lelepleződik, kiderül). Az engedetlen viselkedésnek, a közösség által még elfogadottól igencsak eltérő magatartásnak vannak szokáson alapuló és írásban rögzített büntetési fajtái. Ez utóbbiakat az államok büntetőtörvényei tárolják.

A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló, 1998. évi XXVI., többször módosított törvény¹ értelmében a fogyatékos emberek a társadalom egyenlő méltóságú, egyenrangú tagjai, akik a mindenkit megillető jogokkal és lehetőségekkel *csak jelentős nehézségek árán vagy egyáltalán nem képesek élni*. Értelmezésem szerint ilyen személyek a pszichoszociálisan károsodott nemi fogyatékosok is.

E törvénynek éppen az a célja, hogy a fogyatékos személyek jogait, a jogaik érvényesítési eszközeit meghatározza, továbbá a fogyatékosok számára nyújtandó, a közösségekbe való visszaillesztést (komplex rehabilitációt) szabályozza, és mindezek eredményeként a fogyatékosok esélyegyenlőségét, önálló életvitelét és a társadalmi életben való cselekvő részvételét biztosítsa.

A törvény kimondja továbbá, hogy az államnak, a társadalom szervezeteinek és *tagjainak* oly módon kell tevékenységüket végezni, hogy az *ne okozhasson olyan károsodást, amely fogyatékoság kialakulásához vezet*, illetve olyan körülményeket kell létrehozni, amelyben *a fogyatékosok képesek lesznek teljesebb életre és a fogyatékoságukból fakadó terheik csökkenthetőek legyenek*, illetőleg a fogyatékos személyekkel kapcsolatos magatartás, tevékenység során úgy kell eljárni, hogy az a fogyatékos állapot rosszabbodását megelőzze, illetőleg annak következményeit enyhítse.

¹ 1998. évi XXVI. törvény a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról. Kihirdetve: 1998. IV. 1-jén, majd többször javított rajta az Országgyűlés.

Ebből következik az is, hogy a kisközösségeknek, jelesül a családoknak és tagjaiknak oly módon kell tevékenységüket végezni, hogy az ne okozhasson olyan károsodást, amely fogyatékoság kialakulásához vezet: ami lehet egy otthoni baleset miatt előálló testi fogyatékoság; egy érzelmileg rideg városi családban a családtagoknál kialakuló érzelmi fogyatékoság; egy bűnöző életvitelt folytató családban az erkölcsi fogyatékoság; és lehet egy kedvezőtlen, visszataszító nemi viselkedés révén egy családtag elméjében keletkező rossz „beidegződés”, és annak a nemi viselkedést alakító szerepe, aminek a megnyilvánulása nemi fogyatékoság. Sokféle változata lehetséges a családi körülmények okozta személyiségfejlődési zavaroknak, szerepzavaroknak, betegségeknek.

És amiképpen a szerencsétlen családi, nevelődési körülmények javíthatóak és meg is szüntethetőek annak érdekében, hogy a családtagoknál megelőzzük fogyatékoságok, hátrányos, avagy halmozottan hátrányos helyzet, rosszul értelmezett szerep kialakulását, azonképpen a *nemi fogyatékoság keletkezése is megelőzhető*, és a felnövekvő családtag szabályos nemi szerepet, rendes, ép nemi viselkedést tanulhat el a környezetétől.

A törvény szerint *fogyatékos személy az*, aki tartósan [időlegesen] vagy véglegesen olyan érzékszervi, kommunikációs, fizikai, értelmi, *pszichoszociális károsodást*, illetve ezek bármilyen halmozódását szenved el, amely a környezeti, társadalmi és egyéb jelentős akadályokkal kölcsönhatásban a hatékony és *másokkal egyenlő társadalmi részvételt korlátozza vagy gátolja*; továbbá megmondja, mit jelent a fogyatékos számára a közösségekbe való visszaillesztés (rehabilitáció): az ugyanis egy egészségügyi, mentálhigiénés, oktatási, képzési, átképzési, foglalkoztatási és szociális rendszerekben megvalósuló folyamat, amelynek célja a fogyatékosok képességének fejlesztése, szinten

tartása, a társadalmi életben való részvételének, valamint önálló életvitelének az elősegítése. Ez természetesen a nemi fogyatékosokra is szerfölött érvényes, és segítséget ad nekik a betegségük leküzdéséhez, a gyógyulásukhoz.

Minthogy azon személyek, akiknek a nemi vonzalma meglehetősen furcsa, kóros viselkedésben nyilvánul meg (ferde hajlamú, perverz, pedofil, pederasza, állatokkal, tárgyakkal fajtalanodik, csoportos nemi kielégülésekben, tivornyákban vesz részt, pénzért nemi viselkedésre kapható, mutogatja magát...), azok egyfajta pszichoszociális károsodást és következményeit szenvedik el, ennél fogva fogyatékosok, jelesül nemi fogyatékosok. Továbbá betegek, mert a fura, kóros nemi viselkedésük az elméjük meghatározott részének tartós vagy végleges elváltozásából fakad. (A veleszületett nemi rendellenességekről itt most nem szólunk.)

Tehát nem a természetes, a rendes, az ép nemi viselkedésnek az egyén számára mérsékeltén vagy esetenként nyomasztóan megjelenő kisebb-nagyobb zavarairól van szó e személyeknél; a nemi vonatkozású pszichoszociális károsodásuk súlyos, halmozott és az elme meghatározott részének a betegségével járó fogyatékoság, ami testi, lelki, szellemi és erkölcsi síkon együttesen jelenik meg a nemi fogyatékosok életében!

Tkp. halmozottan hátrányos helyzetű és súlyos szereptévesztésre kényszerült személyekről van szó! Az ép közösségeknek és e közösségek ép tagjainak elő kell segíteniük akár a nemi fogyatékosoknak, akár más fogyatékosoknak a társadalomba, a kisebb közösségekbe való visszaillesztését — amiképpen ezt a nevezett törvény is elvárja az egészséges, ép állampolgároktól.

A jog egyébiránt további védelemben is részesíti a lakoságnak ama csoportjait és azok tagjait, amelyek, ill. akik fogyatékosok, más nemi tudatúak (identitásúak) és irányultságúak.

A hatályos *Büntető Törvénykönyv*² (Btk.) XXXII. fejezetének *A köznyugalom elleni bűncselekmények* címe alatti, *Közösség elleni uszítás* szakasza 332. §-a³ kimondja: „Aki nagy nyilvánosság előtt a) a magyar nemzet ellen, b) valamely nemzeti, etnikai, faji, vallási csoport, illetve annak tagja ellen, vagy c) a lakosság egyes csoportjai, illetve azok tagjai ellen — *különösen fogyatékosokra, nemi identitásra, szexuális irányultságra* tekintettel — erőszakra vagy gyűlöletre uszít, bűntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Ez ugyan rendben van, de mi lehet a törvényi álláspont fordított esetben, amikor is a nemi fogyatékosok szervezetei hergelik, csúfolják az ép társadalom tagjait, intézményeit például azzal, hogy közterületen vonaglanak, a meztelen seggüket rázogatják az éppen arra járó felnőttek és gyermekek felé, a nemi szervükkel „párhoz” mozdulatokat utánóznak, viselkedésük durván szeméremszéttörő, ocsmány képekkel gyaláznak embereket, pocskondiázzák a keresztény papokat stb. Mélységesen sértik az erkölcsi értékeinket, a vallásunkat, az életről vallott felfogásunkat! Mi csak védekezünk ellenük, amikor határozottan fellépünk az effajta szégyenteljes viselkedés ellen. Bizony-bizony szigorú nevelésre szorulnak!

Mélyen egyetértek azon magyar nemzeti fölfogással és gyakorlattal, ami az *Alaptörvényünkben* is és megfogalmaztatik, hogy a házasság egy férfi és egy nő kapcsolata! *A házasság szentség!* Nemi fogyatékosok a házasság szentségét soha nem vehetik fel (hiszen az a természetes erkölcsi törvénnyel is ellentétes lenne!); kisgyermeknek örökbefogadásához, fölneveléséhez

² 2012. évi C. törvény a Büntető Törvénykönyvről. Kihirdetve: 2012. VII. 13-án, hatályos: 2013. VII. 1-től.

³ Megállapította: 2016. évi CIII. törvény 55. § (3). Hatályos: 2016. X. 28-tól.

ugyancsak nem lehet közük, hiszen a gyermekek lelki-szellemi fertőzést szenvednek el a nemi fogyatékosoktól a kóros viselkedésük, a nemi szerepük zavara miatt! A ferde hajlamúak, a fajtalankodók, a gyermekmoleesztálók mind betegek, és mint ilyenek, kezelendők, gyógyítandók!

Kezelendők úgy, ahogyan egy fertőző beteget, egy iszákoszt, egy „identitás-zavarost”, egy kábítószerest, egy pedaszteniást, egy balesetest, egy öngyilkosságot megkísérlő személyt stb. kezel a nemzet a saját állama működtetése révén egészségügyi és más rendszereiben elmeorvosokkal, gyógypszichológusokkal (klinikai szakpszichológusokkal, képzett és kiképzett pszichoterapeutákkal), addiktológusokkal, gyógypedagógusokkal, orvosokkal, családgondozókkal, szociális munkásokkal és más mentálhigiénés szakemberekkel.

Viszont a nemi fogyatékosok szervezeteinek és a mögöttük álló, nyereszkes üzleti köröknek (pénzkufároknak, pénzkupeceknek, pénzkofáknak) a fenti helyes törvénnyel éppen ellentétes szándékaik vannak: a nemi fogyatékosok fenntartásában és terjesztésében érdekeltek, és nyílt, visszataszító, undort keltő és közbotrányt okozó hírveréseiknek egyik célja az, hogy az ép tudatú, ép nemiségű emberekben lelkiismeret-furdalást idézzenek elő, elhallgattassák, megfélemlítsék és védekezésre képzelenné tegyék őket, majd pedig a nemi fogyatékosok szervezetei átvegyék az uralmat fölöttük — a társadalom és az állam működése fölött. És mivel nekünk nincsenek *erős polgári védelmi szervezeteink* a nemi fogyatékos szervezetek ravasz támadásainak a visszaverésére, nyomulásuknak a visszaszorítására, illetőleg propagandájuknak az elhallgattatására, látható és érzékelhető, mire jutottak e szerencsétlen, magukkal meghasonlott, testileg és lelkileg beteg nemi fogyatékosok szervezetei a magyar nemzeti erkölcsi értékrend rongálásában. Ez ellen mindenképpen

fel kell lépnünk, mert elég már a gyorsan szaporodó kóros társadalmi jelenségekből és a pipogya, tesze-tosza, gyáva, képzetlen politikusokból!

Azt is észrevettem, hogy ép nemi viselkedésű egyének már-már szinte bocsánatkérően kérik a tömegtájékoztatási eszközök efféle műsoraiban a nemi fogyatékosok szervezeteit, hogy tán engednék meg nekünk azt, hogy mi úgy élhessük meg a nemiségünket, amiképpen megteremtettünk, azaz természetesen, és a nemi fogyatékosok méltóztassanak nem ránk erőszakolni az ők természetellenes, elfajzott, kóros nemi viselkedését.

A nemi fogyatékosok szervezeteinek hadjárataihoz csatlakoznak az antihunita és a pukár politikusok is! Az antihunita komenisták és a liberális újbarbárok óriási pusztítást vittek végbe a magyar nemzet körében eddig is, most meg a nemi fogyatékosok szervezeteivel egy kórusban üvöltöznek ellenünk! Nemcsak kies Kárpát-medencei hazánk természeti környezetét, nemzetgazdaságunkat tették tönkre; nemcsak a gyönyörű Magyar Királyságot trianonizálták e gazemberek, hanem szétverték hagyományos családjainkat, közösségeinket, legyengítették lelki-szellemi ellenálló képességünket. Persze, hogy támadnak a rombolást, a felforgatást előidéző társadalmi vírusok: a pénzkupecsek és az ideológiai bűnözők. A nemzeti védelmi képességünket gyöngíti az is, hogy nincsenek már, régóta nincsenek, többenemzedékes nagycsaládok, szomszédsági közösségek, házközösségek, utcaközösségek, negyedmesterségek, amelyek mind-mind kiválóan működtek hajdanában a Magyar Királyság minden egyes településén. (Ezeket nevezzük területi elven, önkéntesen szerveződő önigazgató közösségeknek.) Ezen erős nemzeti közösségeink keményen ellenálltak volna a nemi fogyatékosok szervezetei rontási kísérleteinek! Bizony, gyengék vagyunk, kedves barátaim, igencsak gyengék. A nemi fogyaté-

kosok már keresztény egyházainkat is pocskondiázni merészelik! Papjaink, lelkészeink, püspökeink meg gyávák ahhoz, hogy erkölcsi tekintélyükkel fellépjenek ellenük és az egyéb romboló társadalmi jelenségek ellen. Vajon miért is?

Azonkívül itt van ez a beteges nyugat-európai demokrácia! Ebben meg lehet azt az égbekiáltó aljasságot tenni, hogy antihunita politikai csoportocskák lelki beteg tagjai a magyar nemzet feletti hatalom megszerzéséért kórosan viselkedő társadalmi csoportokat támogassanak a szavazataikért cserébe. Ilyen az antihunita Szabad Demokraták Szövetsége, ilyen az antihunita Demokratikus Koalíció, ilyen az antihunita Momentum, az antihunita Párbeszéd és a többi antihunita alakulat.

Ideje van a szólásnak...

Szeretném, hazafiak, a becses figyelmeteket felhívni arra, mit kell még tennünk a nemzetünk érdekében azért — azon kívül, amit nemzeti kormányunk eddig is kiválóan végzett és folyamatosan tesz is —, hogy a nemi fogyatékoságokat és az egyéb viselkedési zavarokat (társadalmi devianciákat), a sokféle ún. civilizációs betegséget erőteljesen visszaszorítsuk, majd pedig eltüntessük Kárpát-medencei hazánk, a magyar nemzet és társult nemzeteink életéből; és hogy a nemzet kedvezőtlen egészségi mutatóit jelentősen feljavítsuk, ezekkel párhuzamosan a nemzetgazdaságot szakadatlanul serkentsük, mindeközben az ökológiai lábnyom nagyságát csökkentjük és a környezetünket ne szennyezzük.

Előbb azonban megvilágítom, miért állítom, hogy a nemi fogyatékoság betegség, mi több: az elme betegsége, s az effajta tüneteket felmutató egyén bizony *lege artis* elmebeteg.

Előbb azonban egy kis kitérő. Az orvostudomány jelenlegi álláspontja szerint a pedofília a személyiség fejlődési zavarának egyik megnyilvánulása (feltehetőleg genetikai érintettség is van

a háttérben — vélik). Gyakran fordul elő ama felnőttnek látszó férfiaknál (nőknél is kimutattatott!), akiket valamilyen nemi jellegű zaklatás ért gyermekkorukban, ami érzelmi és nemi vonzalmi fejlődésüket elferdítette; avagy az igazi férfi példa, az igazi apa hiánya gátolta a rendes, a természetes nemi élet kialakulását. E felnőttnek látszó férfiak éppen a személyiségük éretlensége miatt vonzódnak a gyermekekhez, hiszen velük könnyebb nemi kiejérzést elérni, mint az életkoruknak megfelelő nőkkel, akiket nem tudnak megszólítani. A pedofilt az éretlensége és a nőkkel létesítendő kapcsolatának a sikertelenségétől való félelme tartja vissza a rendes nemi vonzódástól. A nemi ösztön tehát megvan, mint minden rendes hormonális működésű egyénnél, ámde a nőktől való félelem a gyermekek felé tereli a nemi ösztön kielégítését.

Az érvényben lévő BNO (Betegségek Nemzetközi Osztályozása), a 10. kiadás szerint (V. főcsoport. Mentális és viselkedészavarok [F00-F99]) a gyermekmolesztálás (pedofília, pedophilia) betegség, kódja F6540, a mentális betegségek és a viselkedészavarok osztályába tartozik. Hát akkor az egynemiségi vonzalom (az. ún. homoszexualitás), ami hasonló kóroki háttérű, mint a gyermekek nemi molesztálása, vajon miért nem betegség?

E kérdést tkp. a nyámnyila urbánus flaszterértelmiségnek teszem fel; ugyanis nekik kell felelniük rá. Ám szokásuk szerint ugyanúgy handabandáznának, mint amikor azt kérdezem tőlük: miért lelkesednek annyira az európai keresztény kultúrát csalárdul tönkretenni igyekvő, idegen kultúrájú egyének tömeges, bűnözők és pénzkupecsek által szervezett bevándoroltatásáért és egy kevert lakosságú társadalomnak hazátlan, gyökértelen ideológusok általi mesterséges kialakításáért? Tehát miért is nem betegség az egynemiség (a homoszexualitás)?

Nos, hát azért nem, mert a múlt században, a XX.-ban, 1973-ban, az Amerikai Pszichiátriai Társaság kivette a DSM-ből⁴ a mentális és viselkedési zavarok osztályából, de nem ám alapos kutatási eredmények gondos mérlegelése után törölte, hanem az egynemiek egyre hangosodó és elszemtelenedő utcai vonaglásai miatt és az ameri politikusok nyomására. Hiszen azoknak kellett a több tízezres kaliforniai (San Franciscó-i) nemi fogyatékosok szavazata, hogy ők jól fizetett politikai állásba kerülhessenek. (Hja, kérem, a „demokrácia” igen drága dolog!) Vagyis ezen ameri (usás) elmeorvosok — a szakmájukat és önmagukat megszegyenítve! — politikusok parancsára töröltek ki a betegségek osztályozási jegyzékéből egy a társadalomra meglehetősen veszélyes betegséget! Ez döbbenetes! Nesze neked, szakma etikai kódex!

Később a nyugat-európai libsi elmeorvosok is követték ameri kollégáikat, és ők is kivették az egynemiséget a betegségek közül. Aztán jöttek a közép-európai elmeorvosok... mert hát ők sem akarták, hogy maradinak bélyegezze őket az usás urbánus flaszterértelmiség, amelyik a Nyugat, a nyugati kultúra lelkileg egyik legbetegebb társadalmát hozta létre: az Amerikai Egyesült Államokat — egy senyvedő, sínylődő, vergődő társadalmat, amelyiket az új isten, a legfőbb pénzkupec, a pénzben testet öltő Sátán irányít; a lakói pedig egytől egyig az ő pénzporázára vannak fölfűzve.

Az elmeorvosok szakmai döntésének a helyességét mindenféle butasággal igyekeznek igazolni a megalkuvó libsi elmeorvosok és társadalomrombolók. Ilyenekkel például:

⁴ DSM: Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (mentális rendellenességek diagnosztikai és statisztikai kézikönyve)

- fogadjuk el a fajtalankodást (mármint mi, az egészséges öntudatú egyének!);
- az egynemiségieknek, ha szeretik egymást (???), joguk van összeházasodni (???);
- az elhagyott gyermekeknek nemi fogyatékosok általi felnevelése sokkal emberségesebb, mint az állami nevelésbe vételi gyámügyi határozat végrehajtása;
- a nemi fogyatékosok nem élhetnek félelemben;
- nemiségi forradalom zajlik a világban, és ahhoz mindenkinek alkalmazkodnia kell;
- a nemi irányultságát mindenki szabadon válassza meg és döntse el; stb.

Mostanság pedig már azt hirdeti a nyámnyila budapesti urbánus flaszterértelmiség is, a belvárosi selyemfiúk és kékharisnyák a nyugati haverjaik nyomán meg a Shorosh Dzsordzsi ameri pénzkupec, tőzsdespekuláns és hivatásos kártevő idegen budapesti antihunita-képzőjének az oktatóit utánozva, hogy a természetes nemnek leáldozott, csak társadalmi nem van: valami gender vagy dzsender baromság! Nos, én meg határozottan azt állítom, hogy az efféle számárságokat hirdető egyéneknek kapu még nem volt a kezükben, emiatt aztán komoly önbecsülési zavarai, öntudati bizonytalanságaik vannak, amit bizony nekünk kezelniük kell, hiszen ténykedésük igencsak káros a mi nemes magyar nemzetünkre!

Ébresztő, nemes magyarok! Józanodjatok ki a nemi fogyatékosok szervezetei okozta kábulatból, és vegyétek fel állásaitokat! Védekezzünk ellenük! Nem hagyhatjuk magunkat!

És lám csak! Az USA-ban azon remek elmegyógyászok, akik a nemileg fogyatékos, eltévelyedett férfiak egymás közti fajtalankodását mégiscsak betegségnek, ennél fogva kezelendő-

nek, gyógyítandónak tartják, 1992-ben megalakították a saját szövetségüket,⁵ és bátran hirdetik, ellentétben a nemi fogyatékosok harsogó, hisztiző szervezeteivel, hogy az egyenemiség — a homoszexualitás — igenis gyógyítható és megelőzhető! A BNO-ban ma is megvan a helye (F6590: a szexuális preferencia nem meghatározott zavara), de nem betegségnek nevezik, ezt gondosan kerülik (!), hanem „zavarnak”.

A nemi fogyatékosok nyilvános vonaglásai, a buzi bárók, a „házasságért” és gyermekek örökbefogadásáért való sorozatos hisztizéseik, óvodás és iskolás gyermekek egészségesen alakuló nemiségének az eltorzítására irányuló törekvéseik, befészkelődésük fontos döntéshozó állásokba, a bírói kart, az ügyvédek és másokat is „érzékenyítő”, valójában az elméjüket fertőző tanfolyamaik, rendezvényeik stb. tűrhetetlenek nem csak a magyar nemzet számára, de az életét és a vallását komolyan vevő bármilyen kultúrájú egyén számára is!

A természetellenes nemiséget szabályosnak, elfogadhatónak és elfogadandónak hirdetők céljai a gyermekeink, a jövő nemzedékek ellen is irányulnak. Beteg lelkiületű nemi ügynökök, ferde hajlamú nemi kupecsek a természetből fakadó szentségeket gúnyolják ki. Az örömteli férfi-nő kapcsolat, a boldog házasság, a kedves család, a gyermeknevelés az élet forrásai, a nemzet egészségének és megmaradásának a letéteményesei.

A nemi fogyatékosok közterületi vonaglásai, a magyar nemzet értékeinek az állandó pocskondiázása, lábbal tiprása... lelkiileg és szellemileg is eltévelyedett nemi fogyatékos egyének erőszakos fellépése a nemzet alapvető erkölcsi rendje ellen, ezért e borzalmas jelenséggel — vagyis a nemi fogyatékoság mindenféle fajtájával — határozottan szembe kell szállnunk! Meg kell

⁵ National Association for Research and Therapy of Homosexuality [NARTH Institue, California, USA]

védenünk gyermekeinket, meg kell óvnunk családjainkat a ferde nemi hajlamúak szervezeteitől, ezen elmebetegektől éppen úgy, mint ahogyan megvédjük gyermekeinket azzal, hogy nem engedünk fertőző betegségben szenvedő gyermeket óvodába, iskolába, mert hiszen akkor a társait is megfertőzi. Vagy amiképpen a TBC-seket elkülöníti a társadalom az egészségesektől. Ez ilyen egyszerű.

Felvázolom, miképpen keletkezik a nemi fogyatékoság, és miért tekinthetjük azt joggal elmebetegséggnek.

A nemi fogyatékoságok keletkezése, kifejlődése

1. Egy lelkileg-érzelmileg zavarosan működő családból jellegzetes körülmények fennállásakor a gyermek nemi vágyát és általában a nemiséget érintő felfogását sértő jelek (ingerek) érkeznek hozzá, amikkel egyedül, tapasztalatlanságánál fogva nem tud mit kezdeni, nem tudja értelmesen megbeszélni senkivel sem (megvonási, megfosztási konfliktus).
2. A gyermek a nemiséget, a nemi kényeztet megélését érintő érzelmi bántalmazást szenved el, s a nemiségről alakuló felfogása összekuszálódik (érzelmi zavar és sérülés, kognitív disszonancia, bizonytalan öntudat).
3. A gyermek által elszenvedett érzelmi bántalmazás, bántódás idegi jelei az adott agyszövetben — a limbikus rendszerben, azon belül is az amygdalában — sérüléseket okoznak (agyi léziók = az agyidegek károsodása [demyelinizáció], szinapszisok szétválása, jelátalakítás szétesése, az idegi kapcsolatok számának csökkenése, gyulladás, gócok, hegek).
4. A nemiséget érintő agyi sérülések ellátatlansága és fennmaradása megváltoztatja a gyermek nemi hajlamait, aminek

következtében természetellenes nemi viselkedés, ferde nemi hajlam alakul ki. A gyermek óhatatlanul nemi fogyatékosná válik, mert az agyi sérülések miatt a viselkedése megváltozik, és elméje felelős része is beteg lesz. (Az elme az emberi agynak az értelmi működése.)

Összefoglalva a folyamatot: 1. a gyermek a nemiséget érintő érzelmi megbántódás miatt a nemiséget érintő egészséges felfogás megváltoztatását szenved el → 2. a gyermek nemi viselkedéséért felelős agyszövetek sérülnek → 3. a sérülés kezelen marad → 4. a nemi fogyatékoság kialakulása és rögzülése a gyermekben → 5. bizonytalan öntudata lesz, szégyenérzet alakul ki benne, lelkiismeret-furdalás gyötri stb. (A veleszületett nemi rendellenességet nem érintjük itt.)

Vagyis ha a gyermeknek a nemiséget érintő természetes, rendes, szabályos érzelmi és értelmi viszonyulását, felfogását valaki vagy valami a nemi vágy alakulásának a kezdetén vagy később ravaszul, avagy durván stb. akadályozza, huzamos időn keresztül gátolja, akkor a gyermek nemisége a természetestől, a rendestől, a szabályostól, az egészségestől eltérő, eltévelyedő irányultságot vesz, és a gyermek nemi fogyatékosná, akár egy-nemiségivé (homoszexuálissá) is válhat.

Az elszenvedett, a nemiséget érintő érzelmi bántalmazás miatt a gyermek limbikus rendszerében sérülések keletkeznek, majd a góc miatt a gyermek nemi viselkedése torzul, és elméje is beteg lesz. Az elme betegségei — ellentétben a neurózisok fajtáival — orvosi képalkotó eljárásokkal (CT, MRI, PET...) kitűnően felismerhető agyi sérülések következményei. A kezelen, gyógyíthatlan nemi fogyatékoság jellegzetes nemi viselkedést eredményez, ami szerfelett káros a családra, a gyermekekre, a közösségekre, a társadalomra, a nemzetre.

Ám ha az egyén ki szeretne, ki akar (!) szabadulni a nemi fogyatékoság rabságából, meg akar szabadulni a fajtalankodás béklyóitól, van lehetősége rá! Amikor az agy fentebb említett afféle sérülései hozzáértő kezelés révén megszűnnek, helyreáll a szabályos, az ép nemi viselkedés! Az egynemiségi (homoszexuális) vonzalom kialakulása igenis megelőzhető, gyógyítható, közösségi gyógypszichológiai módszerekkel, pszichoterápiával megtámogatható!

Az egészségügy és a tömegtájékoztatás szakembereinek éppen az a kötelességük, hogy ezt hirdessék a szerencsétlenül járt egynemiségieknek, és ne dőljenek be a nemi fogyatékosok hisztiző, sipákoló szervezetei álságos, sátáni ideológiájának, amivel a nehezített sorsú nemi fogyatékosoknak ártanak a legjobban, akiket éppenséggel támogatniuk kellene a gyógyulás útján, az ép közösségekbe való visszaillesztés (a rehabilitáció) folyamatában!

Valamint le kellene szokniuk az orvosoknak az üzleti alapú, nemet váltó injekciókúrák alkalmazásáról és az efféle műtétek végzéséről! Iszonyatos, öngyilkosságig fajuló lelki károkat okoznak ezekkel a nemi fogyatékosoknak, erkölcstelen tetteket hajtanak ezzel végre! Talán nem kellene az orvosoknak (SENKINEK SEM!) a Teremtőt utánozni, mert aki nincs birtokában ama képességnek, csak rombolni fog. A nemi fogyatékosok gyógyítását kognitív és asszertív terápiákkal, más gyógypszichológiai módszerekkel, közösségi teljesítményterápiákkal és ép, egészségesen működő, szerves, természetes közösségbe való beutalásukkal lehet eredményesen megtenni.

Egyébként nemcsak a nemi fogyatékosoknál, hanem bárkinél áll az, főképpen a gyermekeknél, hogy érzelmi bánatalom elszenvedése után, ha annak hatása hosszú időn át nincs tompítva, kibeszélve, megoldva, kezelve, gyógyítva, akkor e torz

állapot fenntartja az agyszövet azon részein keletkezett agyi sérüléseket (léziókat), amikbe az érzelmi bántalmazás következtében az idegi jelek beérkeztek, sérülést, gyulladást okoztak, majd kiváltották a viselkedés kedvezőtlen megváltozását, a hormonális, érzelmi (lelki) elváltozásokat és a viselkedés elfajulását.

Vajon kiknek az érdeke az, hogy a nemi fogyatékosok gyógyulásának útjába álljanak? Kik „védelmezik” őket úgy, hogy ne gyógyulhassanak meg? Mely pénzkupecsek tömik ki őket Júdás-dollárokkal? Azaz kiknek az érdeke, hogy egy efféle fogyasztói réteget kialakítsanak és fenntartsanak? Vajon kiknek a pénztárcája körül forognak a nagy pénzek?

A nemi fogyatékosok „védelmezőinek” szerepében tetszelgők korunk hőseinek hiszik magukat, bátornak, együttérzőnek, gondoskodónak, haladó gondolkodásúnak stb., ámde ezen álca mögött lelkiileg különféleképpen sérült emberek bújnak meg, maguk is önbizonytalansággal küszködnek, akik ilyesféle tevékenységgel kísérelik meg kárpótolni saját magukat felborult lelki egyensúlyukért, az életben elszenvedett sorozatos sikertelenségeikért. Tevékenységükhöz biztatást, erősítést kapnak a háttérben rejtőző pénzkupecsek által mozgatott bábfiguráktól.

A pénzkupecsek nagy célja végül is az, hogy a társadalom minden rétegében a bizonytalanság legyen az úr, akadályozzák a törvényhozás működését, elbizonytalanítsák az állam működését, a gyermekek elméjét folyamatosan fertőzzék a zavaros dzsender ideológiával, a lakosságot kifosszák, lelkiileg-szellemileg megrokkantsák. Mindezek a pénzkupecsek hatalmának fennmaradását biztosítják. Mert *ha a pénz forog, a pénzkupec röhög*. Mindenki és minden más pusztán díszlet az ők recsegő-rogyadozó színpadán. Aztán hogy a nemi fogyatékosok emberi méltóságát semmibe veszik? Az a pénzkupecsek és a liberális politikusokat egyáltalán nem érdekli. Minket viszont igencsak!

A TÖBBNEMZEDÉKES NAGYCSALÁDOK ÉS
A TERÜLETI ÖNIGAZGATÓ KÖZÖSSÉGEK
VISSZASZERVEZÉSE A NEMZET ÉLETÉBE

Javaslatot fogalmazok meg, ami azt szolgálja, hogy jussunk végre túl az efféle és a hasonló társadalmi és egészségügyi, kellemetlen lelki és testi gondokon édes szép hazánk és nagyszerű nemzetünk további felemelkedése, magasztosulása érdekében. A javaslatom megvalósítása több nemzedékre igen sok feladatot ró. Viszont a siker biztos.

Nekem, sajnos, csak igen kevés szerem van a javaslatomnak a nemzet mindennapjaiba való átültetésére, továbbá nem is egyemberes e feladat; hanem még szerfözlött okos honfiak, honleányok és állami szerek igényeltetnek hozzá, az egész nemzetre szükségünk van a megvalósításához.

A javaslatot ugyan én terjesztem elő, ám az mindenében nem az én elképzelésem, hanem nemzetemnek hosszú királysági történelméből való, az eredetije több száz éves.

Előbb azonban felvetek egy kérdést. Vajon miért nem volt gond hajdanában a Magyar Királyságban, kies Kárpát-medencei hazánkban a nemi fogyatékoság, az ingatag egészségi állapot, a testi elsatnyulás, az elhízás, a mindkét nemet érintő, tömegessé váló meddőség, a rendszeresen visszatérő, súlyos hangulat- és közérzeti zavar, az öngyilkosság, a pánikbetegség, az agorafóbia,

a mániás depressziós (bipoláris) betegség, a neurózisok, a többi viselkedési zavar (a pszicho- és szociopáták megsokszorozódása!), az elmagányosodás, a szorongás, az érzelmi fogyatékoság, a felosztott házasság és egyéb silányságok?

Azért, mert régen többnyire ép, szerves közösségekben éltek nemes nemzetünk tagjai, és igencsak élvezték az e közösségekben való létezés óriási előnyeit. E közösségek nem tették lehetővé például a viselkedési zavarok, torzulások tömeges kialakulását, fennmaradását. Manapság viszont, és sok-sok évtizede, az egyének csonka közösségekben kényszerülnek élni (ilyenekbe erőszakoltattak bele a pénzkupecsek révén), ennél fogva annak összes hátrányát kénytelenek elszenvedni. A pénzkupecsek pedig a háttérben röhögnek mindezekben! (Ők mindig a háttérben vannak!)

Ép ama közösség, amelyiknek a mindennapi életében sok különféle szerepet betöltő tag munkálkodik sikeresen egymásért. Ilyen elsősorban a vérségi és házassági kötelék révén keletkezett, egy kenyéren élő, akár több tíz fős többnemzedékes nagycsalád (a palócoknál például negyvenfős nagycsaládok is voltak hajdanában!), amelyben anyák, apák, gyermekek, nagyanyák, nagyapák, dédszülők, nagynénik, nagybácsik, oldalági rokonok és esetleg befogadott személyek vannak. Csonka az a közösség, amelyiknek a mindennapi életében kevés szerepet betöltő tagok vannak csak. Ilyenek a kiscsalád, a csonka család, a testvérek családja (anya, apa, gyermek; anya, gyermek; báty/nővér kisebb testvérekkel).

A többnemzedékes nagycsaládra jellemző főbb ismérvek:

- alá- és fölrendeltség, tagolt besorolási rend, mindenki tudja, hol a helye és mi a szerepe a közösségben;

- a közösség vezetője természetesen választódik ki (szükség esetén cserélődik), a vezetők példaképei a közösség tagjainak;
- a feladatokat, a munkát ésszerűen, képességek szerint osztják meg egymás között, és szorgalmasan dolgoznak;
- a tagok egymást jól ismerik, tudják, kitől mire számíthatnak; mindenki segít mindenkinek, megbecsülik egymást;
- közös érzelmek, értékek, érdekek, célok mentén szerveződik, munkálkodik, gyarapodik, és marad egyben, együttműködik, javait, jogait védi;
- tagjainak a viselkedését szabályozza, korlátozza (pl. az erőszakoskodást), erkölcsi tartást ad; a nemi fogyatékoság ki sem tud alakulni benne;
- tagjait támogatja, segíti, védi, óvja, kicsinyeit gondozza, neveli, az időseket ápolja;
- a többnemzedékes nagycsalád tagjai kedvelik, szeretik egymást és
- segítenek más többnemzedékes nagycsaládoknak, családoknak, más közösségeknek, szomszédoknak.

Lelkiismeretes, felelősségteljes, egészséges, bölcs emberré válni, mégpedig nemzeti méretekben, gyönyörű Kárpát-medencei hazánkban, leginkább többnemzedékes nagycsaládban lehet. Ez az ember természetes létezési közege, nélküle elveszett, beteg, bizonytalan, szétesett lény lesz. A számos hibával működő, rosszul teljesítő, halódó kiscsaládok, csonka családok vagy egyáltalában a család hiánya okozzák a mai (nyugati, keresztény) társadalmak rengeteg érzelmi-lelki és testi betegségét. Sorolom tovább:

- öngyilkosságok, öngyilkossági kísérletek,

- pszichoszomatikus kórképek tömkelege (fekélyfélék, szívinfarktus, fejfájás, migrén, érrendszeri betegségek, derék- és hátfájás, porckorong leválás, immunrendszer hibás működése, magas vérnyomás, emésztési betegségek, a rákbetegségek 95%-a, cukorbetegség [ebből a II-es típusú], alvászavarok, krónikus fáradtságérzet stb.),
- hangulati ingadozás, pánikbetegség, agorafóbia, alvászavarok,
- dohányzás, alkoholizmus, narkománia, öntudati bizonytalanság (identitászavar), kisebbségérzés, cinizmus,
- neurózis, mániás depresszió,
- autoimmun betegségek [allergia, gyulladásos bélbetegségek: M. Crohn, colitis ulcerosa], obesitas, fog- és szájbetegségek, foghiány,
- a váz- és izomrendszer szaporodó rendellenességei, mozgásszervi betegségek, csonttritkulás, légúti megbetegedések (idült nehéz légzéssel járó tüdőbetegség: COPD),
- párkapcsolati és nemi zavarok, a férfiak terméketlensége, a nők meddősége, rossz házasságok, felosztott házasságok, válások, nemi fogyatékoságok, autizmus,
- „asszisztált reprodukció” (inszemináció és lombikbébi), sok szülési rendellenesség, testi és értelmi fogyatékoságok,
- elbutulás, korai mentális leépülés,
- hivatásbeli kiégés, elszikesedés, megcsömörlés,
- tanulási nehézségek (pedaszténia), iskolai viselkedési zavarok, idétlen „sztárkultúra” és „celebedés”,
- kóros nárcizmus, infantilizálódás,
- gyilkosság, prostitúció, zsarolás, megvesztegetés és a bűnözés még számos fajtája stb.

Rengetegféle van, az egészségügyi és egyéb statisztikákban csak úgy sorjázna a kedvezőtlenebbnél kedvezőtlenebb adatok.

Ezek mind-mind az egyén közösségnélküliségének, tartós elbizonytalanodásának a következményei. A többnemzedékes nagycsaládban való fölnevelődés hiánya miatt van oly sok pszichopata, felnőttnek látszó, ám gyermeteg viselkedésű, felelőtlen, erkölcstelen, beteges vagy beteg egyén. Azért van tömérdek belőlük, mert nem ép szerves közösségek kereteiben nőnek fel, ahol az óhatatlanul keletkező nézeteltéréseket, ellentéteket, összetűzéseket, viszályokat általában jól szabályozzák, jól oldják meg a közösségek tagjai, különösen a többnemzedékes nagycsaládokéi.

A társadalom erkölcsi romlása is a többnemzedékes nagycsaládok hiánya miatt lett immáron elviselhetetlen mértékű. S a többnemzedékes nagycsaládban való fölnövekedés, fölnevelődés hiánya (a kiscsaládban vagy a csonka családban való hányódás, sínylődés) miatt hiszi el az egyén — hiszen kapaszkodót, fogódzót keres a szerencsétlen — a kártevő idegen és idéttlen tömegtájékoztatási eszközökből ömlő sok szennyet meg a hülye reklámokat, s fertőződik meg a fogyasztóinak nevezett, tkp. velejéig beteg társadalom memetikai vírusaival és a hol csöndesen, hol harsányan gyűlölködő antihunita (a magyarokat gyűlölő) urbánus flaszterértelmiség hazudozásaival.

Önmagát megalkotni az egyén csak többnemzedékes nagycsaládban, ép közösségben képes. A nélkül — amint ezt az utóbbi 100-150 esztendő sok-sok kedvezőtlen nemzeti és társadalmi történése, statisztikai adata alátámasztja — egyre inkább viselkedési zavarokban, testi betegségeken, szellemi-erkölcsi bizonytalanságban szenved, és mindezek folyamánként a mindennapi teljesítménye is rosszabb lesz.

Most következik a javaslatom egy mondatban, ami egyben mindenféle nyavalya megelőzésének az egyik kulcsa. *Állítsuk vissza Kárpát-medencei hazánkban a hajdani többnemzedékes*

nagycsaládokat, a kiválóan működött családi-szomszédsági közösségeket, házközösségeket, utcaközösségeket és negyedmesterségeket a nemzet mindennapjaiba, természetesen úgy, hogy a működésük a nemzet mai igényeihez igazodjék minden egyes településünkön: falvainkban, városainkban!

E javaslatomból számos teendő fakad, ami viszont mindmind a nemzet épülésére szolgál. Nemzetünk települései nevezett hajdani közösségeinek a nemzet mindennapi életébe való mai visszaszervezésével, visszavezetésével a fentebb felsorolt bajok megszűnnek, legalábbis csekély lesz a számuk.

Készen állok arra, hogy kutatásaim eddigi eredményeit bemutassam és felajánljam nemes nemzeti kormányunknak, édes hazámnak és hőn szeretett magyar nemzetemnek. Remélem, javaslatom a kártevő idegenek romboló eszméi és a nyámnyila urbánus flaszterértelmiség által megfertőzött és beteggé tett társadalmunk gyógyítására, édes hazánk virágozására, nemes nemzetünk épülésére, élénkítésére, családjaink és gyermekeink hasznára hamarosan megvalósuland!

A másik hatékony ősi magyar módszer a társadalmi elhajlások (devianciák), köztük a nemi fogyatékoságok és a legkülönbözőbb betegségek megelőzésére, ill. a nemzet kedvezőtlen egészségi állapotának javítására, a magyarság fogyásának a megállítására és a magyar nemzet minden értelemben vett előnyös gyarapodására a hajdani, jól működött területi önigazgató közösségeknek a visszavezetése a nemzet mindennapi életébe — a mai körülményekhez igazítva a működésüket.

E közösségek hajdanában minden Kárpát-medencei településünkön *önkéntesen és területi elven* szerveződtek, vezetőiket többnyire évente választották. Ilyen volt például a szomszédság, a tízház, az utca, a tizes. Mindezek mellett persze voltak még *tevékenység szerint* szerveződött közösségek is, mint például

a céhek, a különféle kalákák, a hídközösség, az esztenatársaság, a kápolnaközösség. Ezek adták egy-egy település ún. népi köz-igazgatását. *Ez a hagyományos magyar nemzeti demokrácia egy-egy településen belül.* Na, ezt kell folytatnunk, és nem a Nyugat által ránk kényszerített pénzkupec-demokráciát!

Mi az önkéntesen és területi elven szerveződő közösség? Az emberek nagyon is jól tudják, hogy csak közösségben, közösség által érhetik el céljaikat, éppen ezért közösségekbe tömörülnek, mégpedig önkéntesen, és kézenfekvő, hogy egy-egy kisebb-nagyobb létszámú család, amely egy igen szorosan együttműködő vér és rokonság szerinti közösség, először ama családokkal szerveződik egybe, amelyek a közvetlen környezetében, azaz a szomszédságában vannak. E közösséget ekként is nevezzük: szomszédság vagy szomszédsági közösség, családi-szomszédsági közösség. A szomszédságok együttesen tízházakba, utcákba, utcaközösségekbe, ezek tizesekbe vagy negyed-mesterségekbe szerveződtek. Vidékenként más-más szokás volt érvényben a közösségek fennállásában, ám a lényeg mindenhol és mindenkor ugyanaz volt a Magyar Királyságban: a közösségekbe tömörült emberek lehetőleg mindenben segítették egymást. Ugyan nem voltak anyagi értelemben a lakosok gazdagok, ám lelkileg-szellemileg sokkal kiegyensúlyozottabbak voltak, mint manapság. A jólét egyébként is puhánnyá tette, teszi az embereket.

A családban és a faluközösségben a fiúgyermek remekül megtanulta, miképpen kell viselkednie kisfiúként, kamaszként, legényként, vejként, férfiként, apaként, nagyapaként, komaként, szomszédként, harcosként, katonaként stb. Vagyis *elsajátította a települési közösségekben szokásos férfi szerepeket.* Nem volt gond. És ugyanígy: a lánygyermek megtanulta, miképpen kell viselkednie kisleánnyként, csitrilént, eladósorban lévő leány-

ként, menyecskeként, asszonyként, anyaként, nagyanyaként, komaasszonyként, szomszédként stb. Vagyis *elsajátította a települési közösségekben szokásos női szerepeket*. Nem volt gond.

Aztán amikor a XIX. század harmadik harmadától pénzkupecsek veszik át az irányítást a Magyar Királyságban (látszólag persze államférfiak vezetik a nemzet Kárát-medencei államát!), s rákényszerítik az árutermelést és a pénzforgatást a nemzetgazdaságra, természetesen a maguk javára, a településeink területi elven szerveződött közösségei szép lassan esnek szét, a falvak lakóinak egy része városokba költözik, remélve, ott megélhetést talál. De nem! Végül két és félmillió alattvaló hagyja el hazáját, a Magyar Királyságot, a fumei és a hamburgi kikötőkön keresztül, 4-5 ezer utast szállító tengerjáró gőzösökön vándorolnak ki az Újvilágba, főleg az Amerikai Egyesült Államokba, de jut belőlük Kanadába és Dél-Amerikába, leginkább Argentínába. Mintegy félmillió színmagyar a vérveszteségünk, kétmillió pedig a Szent Korona országainak különféle nemzeteiből kerül ki. A főképpen idegen pénzkupecsek uralmának a XIX. századi megerősödése tönkretette a kies apostoli Magyar Királyságot: a nyugat-európai és a közép-európai pénzkupecsek fél évszázados, egymás elleni ármánykodásának a legfőbb eredménye az lett, hogy ellenségeinknek sikerült trianonizálniuk a gyönyörű Magyar Királyságot, amivel 100 évre gyalázatosan tönkrevágták a kies Kárpát-medencét is, miközben röhögtek a markukba. A zsebük mindig is tele volt a kifosztottaktól kicsalt pénzzel.

Sok mindent tudunk már e gyászos folyamatról, de még korántsem eleget, a tudásunk egy része egészen biztosan hamis tudás; hiszen tudjuk azt is, hogy az antihuniták elferdítették, elhazudták a történelmünket, az irodalomtörténetünket, szétlopták a Magyar Királyságot. Az I. antihunita diktatúra (1918–19) magyargyilkolásait „dicsőséges tanácsköztársaságnak” kel-

lett tanulnunk; a II. antihunita diktatúra (1945–90) lágeréveit, később a „legvidámabb barakkban való sínylődést” szocialista demokráciának kellett tudnunk.

Tehát ha azt akarjuk, hogy ne csak a nemzetgazdaság igen kedvező bővülését tapasztaljuk meg hős nemzeti kormányunk áldásos országépítésében, de a nemzet lelki-szellemi gyógyulása is lendületet kapjon, akkor neki kell állnunk a többnemzedékes nagycsaládoknak és a területi öngazgató közösségeknek a nemzet mindennapi életébe való visszaszervezése, visszavezetése előkészítésének.

Továbbá haladéktalanul meg kell tennünk az alábbiakat is a nemi fogyatékoságok terjedésének a megakadályozására:

1. a nemzetet, az ép, egészséges közösségeket tájékoztatnunk kell a fogyatékoságok, köztük a nemi fogyatékoságok természetéről, pl. tanulmányokat, szakkönyveket kell kiadni, előadásokat tartani;
2. hangsúlyozni kell, hogy a fogyatékoságok jó része, a nemi fogyatékoságok is, gyógyíthatóak; a fogyatékosok életvitele javulhat, életük teljesebb lehet, vagy újra teljessé válhat szakszerű kezelés, segítség révén;
3. józanító képzéseket kell indítanunk a lakosságnak, mindenekelőtt az ifjúságnak, ki kell dolgoznunk a józanítás menetét;
4. erkölcsi fogékonyságot erősítő képzéseket kell indítanunk ugyancsak a lakosságnak, meg kell ismertetnünk mindenkivel a nemzeti erkölcsi értékeket, ki kell dolgoznunk az erkölcsi tanmenetet;
5. konferenciákon, tanácskozásokon kell egyeztetnünk a nemzeti szakemberek nézeteit a különféle fogyatékoságokról és javaslataikat azok gyógyításáról;

6. ki kell józanítanunk a pénzkupecsek által Júdás-dollárokon megvett nemi fogyatékos szervezeteknek a harsogó vezetőit ama kábulatukból, hagymázos látomásukból, miszerint a nemi fogyatékosokat nem lehet gyógyítani, ezért inkább legyenek büszkéek a nemi fogyatékoságukra; hiszen e káros mémekkel igencsak mérgezik a nemi fogyatékosok elméjét, és e szerencsétlen embereket mintegy szolgáskorban tartják a maguk kénye-kedvére, azoknak meg a tetemes kárára;
7. a nemi fogyatékosok gyógyítására nemzeti elkötelezettségű, az egészséges közösséget fontosnak tartó elmegyógyászokból (pszichiáterekből), gyógypszichológusokból (klinikai szakpszichológusokból, pszichoterapeutákból), szakorvosokból, családgondozókból, gyámügyesekből stb. álló csoportokat kell szerveznünk (ez a legnehezebb, mivel a mentálhigiénés szakemberek már „érzékenyítve” vannak az efféle deviáns fertőzőttség, a káros mémek elfogadására, a többség megadta magát a fondorlatos propagandának, félnek a rosszindulatú sajtótól, az állásuk elvesztésétől).

Jelmondatunk:

Édes hazánk nem lesz Szodoma!

FELHASZNÁLT IRODALOM

- Arbiter, Titus Petronius: *Satyricon*. Magyar Elektronikus Könyvtár.
- Aronson, Elliot: *A társas lény*. 3. átd. és bőv. kiad. Bp., 1987, Akadémiai Kiadó.
- Banai Roberto: *Biologika Szerv Atlasz*. Budapest, 2014, Biologika Szabadegyetem.
- Csernus Valér – Kállai János – Komoly Sámuel (szerk.): *Emberi életfolyamatok idegi szabályozása — a neurontól a viselkedésig. Interdiszciplináris tananyag az idegrendszer felépítése, működése és klinikuma témáiban orvostanhallgatók, egészség- és élettudományi képzésben résztvevők számára Magyarországon*. Pécs, 2016, Pécsi Tudományegyetem – Dialóg Campus Kiadó – Nordex Kft.
- Fellini-Satyricon*. Olasz–francia film, 1969. Rendezte: Fellini Federico.
- Freud, Sigmund: Die sexuellen Abirrungen. In uő: *Drei Abhandlungen zur Sexualtheorie*. 5. unveränderte Auflage. Leipzig – Wien, 1922, Franz Deuticke Verlag, 1–37.
- : *Három értekezés a szexualitásról*. Nyíregyháza, 1995, Kötet Kiadó.
- Goffman, Erving: *A hétköznapi élet szociálpszichológiája*. Tanulmányok. Budapest, 1981, Gondolat Könyvkiadó.
- Gyuris Petra – Bernáth László – Bereczkei Tamás: Homoszexuális és heteroszexuális férfiak párválasztása. In Mund Katalin – Kampis György (szerk.): *Tudat és elme. A XIV. magyar kognitív tudományi konferencia előadásai*. Budapest, 2007, Typotex Kiadó, 273–280.
- Hebb, Donald O.: *A pszichológia alapkérdései*. Budapest, 1978, Gondolat Könyvkiadó.
- Hellinger, Bert: *A forrás nem kérdi, merre visz az útja*. Budapest, 2008, Bioenergetic Kiadó.
- : *Maradandó boldogság. A harmonikus kapcsolat*. H. n., 2008, Moira-22 Bt.

- Laun, Andreas (szerk.): *Homoszexualitás katolikus szemmel*. Budapest, 2007, Jel Kiadó.
- Merton, Robert King: *Társadalomelmélet és társadalmi struktúra*. Budapest, 1980, Gondolat Könyvkiadó.
- Neuhauser, Johannes (szerk.): *Mitől működik a szerelem? Bert Hellinger pár-terápiája*. Budapest, 2009, Bioenergetic Kiadó.
- Nicolosi, Joseph – Nicolosi, Linda Ames: *A homoszexualitás megelőzése. Útmutató szülőknek*. Budapest, 2016, Szent István Társulat.
- Peseschkian, Nossrat: *Der Kaufmann und der Papagei. Orientalische Geschichten als Medien in der Psychotherapie. Mit Fallbeispielen zur Erziehung und Selbsthilfe*. Frankfurt am Main, 1979, Fischer Taschenbuch-Verlag.
- : *Positive Psychotherapie. Theorie und Praxis einer neuen Methode*. Frankfurt am Main, 1985, Fischer Taschenbuch-Verlag.
- : *Psychotherapie des Alltagslebens: Training zur Partnerschaftserziehung und Selbsthilfe. Mit 250 Fallbeispiele*. Frankfurt am Main, 1985, Fischer Taschenbuch-Verlag.
- Smelser, Niel J. — Smelser, William T. (eds.): *Personality and Social Systems*. New York, 1967, John Wiley.
- Szilvay Gergely: *A meglegházasságról. Kritika a klasszikus gondolkodás fényében*. Budapest, 2016, Századvég.
- Takács Judit: *Homoszexualitás és társadalom*. Budapest, 2004, Új Mandátum Kiadó.
- Weber, Gunthard (szerk.): *Kétféle boldogság. Bert Hellinger rendszer-pszichoterápiája*. Budapest, 2008, Bioenergetic Kft.

A NEMI FOGYATÉKOSOK PÉCSI TÁMADÁSÁRÓL

Pécs város tisztességes Polgáraihoz!

„Ne féljetek!”

Szent II. János Pál pápa

Mindannyian értesülhettetek már arról, hogy a nemi fogyatékosok bel- és külföldi magyarellenes, magyartalanító szervezetei megtámadták szeretett városunkat, Pécsét is. Egyre erőszakosabban, jól szervezetten és botrányokkal kísérve nyomulnak édes hazánkban, a Kárpát-medencében, közösségellenes viselkedésükkel veszélyeztetik gyermekeinket, fiataljainkat, családjainkat, egész nemzetünket; felforgatják életünket, uszítanak és gyűlöletet keltenek a keresztények és a papok ellen; kigúnyolják vallásunkat, gondolatainkat, keresztény erkölcsünket; sértik, sőt semmibe veszik emberi méltóságunkat.

Immáron odáig merészkedtek, hogy „emberi jogi” köntösbe bújva támadják a tisztességes pécsieket, és a lakosságot megbotrántkoztató közterületi vonaglást akarnak tartani ősi városunknak a központjában — a Király utcában, a Széchenyi téren és városunk ősi, szent keresztény terén, a Szent István téren, a Székesegyházunk előtt — a pécsi lakosoknak azt üzenendő: most már azt csinálnak Pécsen is (nem csak a már bevett Budapesten!), amit akarnak, mert hiszen Pécsen sincs lakossági és önkormányzati képviselői erkölcsi kiállás, jól szervezett

ellenállás és erős védelem az ők zavart keltő ténykedéseik, felforgató cselekedeteik, a szodomizáció¹ ellen.

Ha hagyjuk, ha nem lépünk fel igen határozottan ellenük, következik majd Kaposvár, Szekszárd, Zalaegerszeg, Nagykanizsa, Szombathely, Baja, Szeged, Temesvár, Arad, Gyulafehérvár, Csíkszereda, Kolozsvár, Nagyvárad, Szatmárnémeti, Sepsiszentgyörgy, Kassa, Bártfa, Dunaszerdahely, Pozsony, Felsőőr, Lendva, Eszék, Újvidék... Ezt én erkölcsi, mentál-egészségügyi és nemzeti szempontból is fölöttébb káros folyamatnak és mindenképpen megakadályozandónak tartom.

Pécs végvár lett a trianonizált, csonka országban, a XXI. század első negyedében, miután Budapest már évekkel ezelőtt elesett a szodomiták² pörölycsapásaitól — a budapestiek nagy szégyenére. Most a keresztény pécsieknek kell hadba szállniuk egész Kárpát-medencei magyar hazánk becsületének megmentéséért, a szodomizációtól való megvédéséért! Ha Pécs elesik a kül- és belföldi antihunitákkal³ szembeni élethalálharcban, akkor a haza is elesett! Az pedig Pécs város nemzeti érzelmű és keresztény erkölcsű lakosságának igen-igen nagy szégyene lesz! Gyáva embernek nincs hazája; gyáva és lusta pécsinek nincs városa! *A haza nem eladó semmi pénzben!* És felhívom az önkormányzati képviselők figyelmét is: *Pécs sem eladó semmi pénzben!*

¹ szodomizáció: Beteg társadalmakban dívó jelenség: különféle nemi fogyatékoságok üzése és hirdetése, a nemiség mint emberi adottság természetellenes kiélése és erőszakos terjesztése — Szodoma ókori zsidó város nevéből, amelynek lakosai fajtalankodásaikkal szörnyű bűnöket követtek el, és ezért a zsidók istene a várost kénköves és tüzes esővel pusztította el.

² szodomita: bármilyen nemi fogyatékos

³ antihunita: magyarellenes személy, szervezet, politika, irodalom stb.

Felszólítottam elektronikus levélben a pécsi önkormányzati képviselőket, hogy állítsák le Pécs város szodomizálását, és állítsák helyre a rendet a városban. No és mi történt? *Semmi!* Eredménytelen volt a felszólításom! E többségében magyartalanító képviselő-testülettől a városért végzett komoly, felelősségteljes munka nem várható.

Buzdítom az ismeretségi körömben lévő családokat, közösségeket is arra, hogy ne hagyjuk magunkat, lépünk fel együttesen a pukárok⁴ és a szodomiták ellen. Ámde az emberek félnek, amint azt megtapasztalhattam, nem mernek szembe szállni a szodomiták burkolt és nyílt fenyegetéseivel, támadásaival; nem mernek megnyilvánulni. Ámde nem csak az átlagpolgár fél a szodomita szervezetek megbélyegző kirohanásaitól — szakemberek is félnek véleményt mondani, nyilvánosan állást foglalni (gyógypszichológusok [pszichoterapeuták], pszichiáterek, egyesületek vezetői, iskolaigazgatók, egyetemi oktatók, orvosok hallgatnak; a nemzeti szervezetek vezetői és tagjai is hallgatnak, az egyházközségi képviselő-testületek is). Sok-sok ismerőssémmel beszéltem a szodómia⁵ jelenségéről. Félnék! Felkértem őket, fogjunk össze, állítsuk meg együtt a szodomiták szervezeteinek pécsi felforgató tevékenységét, de választ egyikőjüktől sem kaptam.

Pécs védtelen várossá vált! A nemi fogyatékosok magyarellenes szervezetei be fogják venni a mi ősi ősi keresztény városunkat is? Hát álljunk a sarkunkra, kedves tisztességes pécsiek!

Sem a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvényben, sem a polgári védelemről szóló 1996. évi XXXVII. törvényben, sem a Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének Szervezeti és Működési Sza-

⁴ pukár: pécsi urbánus kártevő

⁵ szodómia: természetellenes nem érintkezés, fajtalanzkodás

bályzatában nincs nyoma annak, hogy mi kell történjék a lakosság körében akkor, ha már előre láthatóan olyan vészhelyzet áll elő, amikor külföldi és belföldi kártevő idegenek meg akarják támadni, megtámadják településünket, és azáltal veszélyeztetik Pécs város lakosságának hagyományos, mindennapi életét, ősi magyar és keresztény erkölcsi alapokon szerveződött életvitelét, életmódját, keresztény vallását stb.

Igen durva, sanda, politikai hasznot remélő és erkölcstelen lépés volt az — nyilván a pécsi komcsik polgármesterének, a Péterffy Attilának a tudtával és beleegyezésével —, hogy a dékás-komcsik alpolgármesterének, a székesfehérvári Bognár Szilviának az volt az első igen káros közgyűlési ténykedése 2019. november 14-én, hogy a nemzeti önkormányzati képviselő-testületi többség által korábban hozott 315/2017. (XII. 14.) számú határozatot — amely védeni szándékozott a pécsi lakosságot a magyarellenes és magyartalanító szervezetek térfoglalása ellen — visszavonassa az új, nemzetietlen, magyartalanított, mipegyes⁶ képviselő-testületi többséggel.

E bölcs, a város lakosságát védő nemzeti határozat gyaláztatós, a városunkat eláruló mipegyes képviselők általi visszavonása után a kül- és belföldi szodomita szervezetek vérszemet kaptak, felbátorodtak, és most kegyetlen bosszút állnak a pécsi-eken: teljes gőzzel beindíthatják Pécs város szodomizációját, gyermekeink, fiataljaink szodomita fertőzésének megkezdését! Ennek az egyik következménye az is, hogy Pécssett, a mi ősi keresztény városunkban akar a Pécs-ellenes, mipegyes képviselő-testületi többség magyarellenes szervezetekkel együtt a nemi fogyatékosoknak közterületi vonaglást rendezni, amelynek során — amint ezt a TV-csatornáknak a szodomiták budapesti és nyugat-európai közterületi vonaglásairól készült, undort

⁶ mipegyes: a *Mindenki Pécsért Egyesület* tagja vagy szavazója

keltő képes tudósításaiban néhányszor már láthattuk-hallhattuk — gyalázzák szent nemzeti értékeinket, vallásunkat, egyházainkat, fenyegetik gyermekeinket, fiataljainkat, család-jainkat, keresztény kultúránkat, hagyományos magyar életünket; uszítanak és gyűlöletet keltenek ellenünk, megaláznak bennünket emberi méltóságunkban. És mi, pécsiek, még csak nem is védekezhetünk galád támadásaik ellen?!

A 2020. január 28-i pécsi közgyűlést figyelve megállapítottam, hogy az új pécsi komcsi polgármesternek, a bénázó Péterffy elvtársnak és az új, nemzetietlen, magyarellenes és magyartalanított, mipegyes képviselő-testületi többségnek nincs elképzelése arról sem, mit kezdjenek az általuk a mi ősi városunkra rászabadított szodomizációval és különösen Pécs városnak a nemi fogyatékosok magyarellenes szervezetei általi megtámadásával, a szodómia terjesztésével. Holott a városi képviselőknek „hivatali” kötelességük megvédeni a pécsi családokat akár koronavírus-járványról, akár szodomizációról legyen szó! Képviselői esküjük is kötelezi őket erre! A tisztességes erkölcsi hozzáállásról nem is beszélve.

Gyávák ahhoz, hogy a pécsieket védjék! Gyávák bizony! De még milyen gyávák! Hatott rájuk a Csonka-Magyarországon is immáron évtizedek óta tartó, félelmet keltő szodomita propaganda, és nem mernek állást foglalni, ugyanis félnek attól, hogy a nemi fogyatékosok szervezetei a nemzetellenes propaganda-médiумаikban „homofób”-nak kiáltják ki őket. Mert hát akkor összedől ám a világ: nem kapnak többé szavazatot a szodomitáktól e nyugati fajtájú, rothadó demokráciában! (Az idegen *homofób* szó magyarra áttéve bután hangzik: „embergyűlölő” jelenthet, és nem azt, amit ők akarnak vele tudatni, jelesül hogy valaki az egynemiségieket [homoszexuálisokat] nem kedveli. A *homofób* összetételben össze-

keveredik a latin és a görög szóelem jelentése, akárcsak a homoszexualitás szóban a görög és a latin szóelemé; ez utóbbinak az értelme így 'embernemiség', ami zagyvaság.)

Hogyan is szól a képviselői eskü? „Én, X. Y., becsületemre és lelkiismeretemre fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek; jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; önkormányzati képviselői tisztségemből eredő feladataimat Pécs fejlődésének előmozdítása érdekében lelkiismeretesen teljesítem, tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorlom.” Nos, hát itt e kitétel van a legnagyobb baj: *„önkormányzati képviselői tisztségemből eredő feladataimat Pécs fejlődésének előmozdítása érdekében lelkiismeretesen teljesítem, tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorlom.”* Vajon Pécs város fejlődésének előmozdítása és a magyar nemzet érdeke lenne az, ha a képviselő hölgyikék és uracsok hozzájárulnak Pécs szodomizálásához? Nem bizony! Tehát itt súlyos esküszegéssel állunk szemben! És mit tettek őseink az esküszegőkkel?

Felszólítottam a Pécs város lakosait eláruló dékás-komcsi Bognár Szilvia alpolgármesternőt, hogy mivel esküjét megszegte (persze mipecy társaival együtt!), alkalmatlanná vált hivatalára, a keresztény pécsiek érdekeit nem szolgálja, a lakosságot hergeli, *azonnal mondjon le!* Persze esze ágában sincsen ezt megtenni! (Bizonyos egyéneknek mindig súlyos bajuk van [volt] az erkölcsi belátással, az erkölcsi következmények levonásával. Ilyen dékás-komcsi pártvezére is, a Gyurcsányi, és ilyen volt a komcsik korábbi polgármestere, Pécs város tönkretévője és eladósítója, a komcsiktól díszpolgári címet kapott Toller László is.)

Igen nagy fájdalom és még nagyobb baj az, hogy városunkban nincsenek már a nemzetért, a hazáért, városunk lakosaiért kiálló bátor, művelt, fáklyavívő helyi politikusok, amint

oly sokan voltak őseink között ilyenek, hanem többnyire csak teszetosza, teddide-teddoda politikusocskák és képviselőcskék ugrabugrálnak a Városházán. Nincsenek már férfiak! Nincsenek igazi, bátor magyar férfiak közöttük! És nincsenek már asszonyok! Nincsenek igazi, bátor magyar asszonyok közöttük!

Ismeretségi körömben sokan osztják erkölcsi aggodalmait Pécs város szodomizációja és a városi képviselők gyámsalansága, erélytelensége, gyávasága miatt, és mélyen egyetértnek mentálhigiénés megelőzési javaslataimmal, jelesül azokkal, hogy miképpen tudunk az ép lelkeségű és egészséges szellemiségű, a természetes nemi szerepet betöltő férfi és nő lakosokon és a nemi fogyatékosokon segíteni azért, hogy ama áldatlan állapotot megszüntessük, amit a dékás-komcsik Bognár Szilvia nevű alpolgármesternőjének és társainak az árulása zúdított ránk, Pécs város tisztességes lakosaira, a magyarellen-es-magyar-talanító, mipegyes képviselő-testületi többséggel. Erkölcsi kötelességünk, hogy megvédjük városunkat a terjedő szodomizációtól, a szodómiától, a keresztényellenes propagandától! Eltökélt, elszánt erkölcsi fellépést kell tanúsítanunk a szodomizáció ellen Pécs város lakosainak az érdekében! És a nemes magyar nemzet érdekében!

A nemi fogyatékoságok ilyen nagy mérvű fölbukkanása, amint azt manapság az ún. nyugati kultúrában, e rothadó nyugati kultúrában tapasztalhatjuk, egyre károsabb az egész nemzetre és a világ nemzeteire nézve. A magyar kultúrában korábban föl sem merült a nemi fogyatékoság mint kórcsoport. Népmeséinkben, népdalainkban, népköltészetünkben, közmondásainkban, szólásainkban, népművészetünkben nyoma sincs a fajtalankodás különféle megnyilvánulásainak, köztük az egynemiségiek üzekedéseinek. Miért? *Mert ilyen a magyar nép körében egyszerűen nem volt!* Ép nemzetségeinkben, ép családi

közösségekben nemi fogyatékoság, fajtalankodás, természetellenes nemi érintkezés nincs! — csak beteg társadalmakban, főképpen városi közegben. A városokban nincsenek már meg az igazi férfivá és az igazi nővé válás lehetőségei. Ezért is van az, hogy a városok tele vannak a legkülönbélebb nemi fogyatékosokkal, nemi fogyatékoságokkal! A veleszületett nemi rendellenességet nem számítva (hermaphroditizmus, androgünitás), a különféle szerzett nemi fogyatékoságok az egyén elméjének és limbikus rendszerének a betegsége.

A nemi fogyatékoságok éppen úgy megelőzhetőek, ahogyan a tartós lehangoltság, a pánik-agórafóbia, az öngyilkosság, a drog- és az alkoholfüggőség, a lelki-érzelmi sérülés, az iskolaundoritis stb. És éppen úgy gyógyíthatóak, mint azok, avagy más betegségek.

Merthogy mi a lényeg? *Az ép családban, az egészséges közösségben való fölnevelődés; az ép közösségekben való élet.* Ettől lesz egy gyermek igazi, bátor férfivá, gyöngéd férjjé, példás apává, gyermekeinek férfi példaképévé; avagy igazi, vonzó nővé, jó anyává! Egy ép családban felnövekedő gyermek biztosan nem lesz semelyik nemi fogyatékoság hordozója és áldozata. (Mens sana in corpore sano — hirdették a rómaiak; vagyis ép testben ép az elme!)

Egy-egy családnak az érzelmi rendszere igencsak meghatározza tagjainak a lelkiességét, gondolkodását, viselkedését, cselekedeteit, az életről való felfogását — akár nemzedékeken át is. A család lelki-érzelmi rendszerének a valamikori torzulása miatt a család bármelyik tagja különféle lelki-érzelmi és szellemi-értelmi sérüléseket szenvedhet el. És mert a család lelki-érzelmi rendszere torzulásainak, feszültségeinek a kiegyenlítésére törekszik, működésbe lép valamiféle egyensúlyt helyreállító, „jóvátételi” kísérlet a családi rendszerben akként, hogy az egyik

családtag például valamilyen pszichoszomatikus tüneteket hoz, érthetetlen okokból dorbézolni kezd, vagy akár nemi fogyatékosná válik. És mivel e családtag efféle viselkedésének a kiváltó okai nem az ő saját élettörténetében bújnak meg, hanem a család lelki-érzelmi történetében, az ő gyógyítására vagy nevelésére tett mindenfajta törekvés eredménytelen marad mindaddig, amíg a rejtett családi lelki erőter hibáját szakember fel nem tárja, és az aránytalanságát ki nem egyenlíti a család élő tagjaival. A nemi fogyatékoságok igen nagy hányada megelőzhető, illetőleg a kialakult nemi fogyatékoság gyógyítható. Ép családokban lelki-érzelmi és/vagy elmebeli/értelmi sérülések, torzulások nem jönnek létre.

A mentálhigiénés szakembereknek (pszichiátereknek, klinikai gyógypszichológusoknak, család- és más pszichoterapeutáknak) fel kell már végre hagyniuk ama hamis szakmai eszményükkel, hogy a pszichoterápiák során csak és kizárólag lélektani módszereket alkalmazzanak, és kizárják a terápiás folyamatból az erkölcsi értékeket, szempontokat. Ez óriási tévedés, és nagy szakmai hiba!

Egy erkölcsi értéknek a hiánya vagy túlhajtása érték-ütközéseket (konfliktusokat) okoz egyének között (házasságban, szülő–gyermek, tanár–diák, orvos–beteg kapcsolatban stb.), illetőleg az egyénnek önmagának. Egy erkölcsi érték hol erényként, hol eszme, eszmény vagy elv gyanánt jelenik meg; vagy mint szándék, cél, kötelesség, képesség; avagy mint érdek nyilvánul meg az erkölcsi vizsgálat szempontjától függően. Például a tisztesség érték, erény, eszme, eszmény, elv, szándék, cél, kötelesség, képesség és érdek is egyben; ugyanígy: a becsület érték, erény, eszme, eszmény, elv, szándék, cél, kötelesség, képesség és érdek is egyben. És így tovább. És az értékütközések keltette lelki-érzelmi sérülésekkel küszködő betegeknek a keze-

lése komoly szakmai felkészülést igényel a mentálhigiénés szakemberektől. Igenis van helye az erkölcsi értékszempontok érvényesítésének a pszichoterápia menetében — nyilván a kezelési folyamat megfelelő szintjén.

A nemi fogyatékosok szervezeteinek a vezetői és munkatársai az általuk fondorlatosan félrevezetett, természetes, ép nemiségű közösségek és egyének felé ún. segítő szerepben tetszelegnek, ám a jól képzett mentálhigiénés szakembereket nem téveszthetik meg: nagyon is távol állnak attól, hogy ténylegesen segíthessenek a szerzett nemi fogyatékoságú, beteg társaikon. Ők tkp. a segítő szerepbe és valamiféle emberi jogi köntösbe bújva a saját életüknek a sikertelenségeit fedik el, miközben maguk is komoly lelki-szellemi, érzelmi-értelmi segítségre szorulnak. Ennélfogva tilos nekik ingatag, szorongásos állapotban lévő nemi fogyatékosokkal foglalkozniuk. Mindazonáltal szerfölött erkölcstelen magatartás is! (Bár ők erről aligha tudnak.) A hozzájuk forduló beteg nemi fogyatékosok nem gyógyulnak, nem lesznek boldogok, hiszen a „szervezeti segítőik” is ugyanazokkal a lelki-érzelmi gondokkal küszködnek, és ez bizony komoly akadálya annak, hogy „gyógyíthassanak”. Szigorú alapelv, hogy csak ép szakember, illetőleg már gyógyult, nemi fogyatékoságától megszabadult szakember foglalkozzék nemi fogyatékosok gyógyításával. Tehát a nemi fogyatékosok szervezetei vezetőinek és munkatársainak is meg kell előbb gyógyíttatniuk magukat ahhoz, hogy igazi segítőivé válhassanak ama nemi fogyatékosoknak, akiknek segíteni szeretnének. Különben csak egy hamis intézményrendszert működtetnek feleslegesen, és ezáltal kárt okoznak nemi fogyatékos társaiknak, az ép, egészséges közösségeknek, az egész magyar társadalomnak. Illúziókat kergetnek!

Pécs város és a magyar nemzet önvédelmi képessége nemcsak abban kell álljon, hogy a polgárainak a vagyonát katasztrófa esetén mentse, de abban abban is, hogyha idegen hatalmak, magyartalanító erők fondorlatosan vagy erőszakkal meg akarják változtatni a lakosság, a nemzet életmódját, gondolkodását, vallását, akkor mit kell tennie. Ám efféle önvédelmi képessége nemcsak Pécs város lakosságának nincs, hanem a magyarságnak sincs! Teremtsük ezt meg! Cselekedjünk!

A pécsi családoknak, szomszédsági közösségeknek, házközösségeknek, utcaközösségeknek és negyedmesterségeknek cselekedniük kell! Fogjunk össze, és *tartsunk a természetes, ép nemiséggel kapcsolatos érzékítő, józanító képzéseket* a pécsi iskolásoknak, egyetemistáknak, illetőleg *nemzeti erkölcsi értékeink iránti fogékonyságot erősítő, érzékítő képzéseket* és *családvédelmi képzéseket* a pécsi lakosságnak! (Hogy nincsenek efféle életerős közösségek? Hát szerveződjenek meg! Pécssett voltak ilyenek, és Egerben meg a Székelyföldön ma is vannak kitűnően működő területi öngazgató közösségek; segítik, védik a családokat, szervezik a lakók életét.) Tudnunk kell, miképpen állítsuk meg a pénzkupecsek által felbujtott hivatásos felforgatókat; tudnunk kell, mit kell tennünk azért, hogy a szodomizációt, e szerfözlött káros, beteg társadalmi jelenséget, e lelki fertőzést megállítsuk, visszaszorítsuk, majd eltüntessük édes hazánk és szeretett városunk mindennapjaiból.

Meg kell szabadítanunk édes hazánkat és nemes nemzetünket a kül- és belföldi kártevő idegenek, az ellenségeink általi egyre erőszakosabb szodomizációjától, és el kell tüntetnünk a szodómia jelenségét a nemes magyar nemzet életéből! Ez szerfözlött fontos és magasztos nemzetstratégiai feladat is, és minden igaz magyar embernek az érdekét szolgálja!

Én a védtelen pécsiekkel vagyok, a pécsi családokkal, gyermekekkel és fiatalokkal! Meg kell állítanunk kedves városunknak és szép Kárpát-medencei hazánknak a magyartalanítók általi fondorlatos, és csak a felbérelt szodomita szervezők önző érdekeit szolgáló szodomizációját!

Pécs most *a Nyugatról támadó szodómia elleni harcnak a végvára!* Amint volt hajdanában Eger nemes városa az oszmán törökök vezette iszlamizáció ellen.

Pécsiek! Nem hozhatunk szégyent magunkra és ősi nemzetünkre!

Isten minket úgy segítjen!

* * *

Felhívom hát Pécs város tisztességes lakóit: ne legyetek gyávák és lusták tenni városunkért, ámde ne úgy, mint 2019. október 13-án, amikor is a lusta pécsiek nem mentek el szavazni, és városunkat a pukár dékás-komcsik és haverjaik meg a mipegyes Mellár Tomi könyvelő kezére játszották. E hanyagságnak, e bődületes felelőtlenységnek máris súlyos következményei vannak városunk életében! És hogy mikorra fogjuk tudni felszámolni a dékás-komcsi és mipegyes pukárok által okozott pécsi veszteségeket, azt csak a jó Isten tudhatja.

És ne higgyük, hogyha a koronavírus-járvány miatt elmarad a szodomiták közterületi vonaglása, akkor majd nyugton maradnak a külföldi magyarellenés pénzkupecsek által Júdás-pénzen tartott szodomita szervezetek felforgató vezetői és munkatársai. *Legyünk résen, szervezzük meg a védelmünket!*

És most nézzük meg azt a mipegyes (lempes, jóbikos, emeszempés, párbeszédült, dékás-komcsi, héttornyos, mómentős) katyvaszt, ama gyáva, teszetosza önkormányzati pukár

képviselőket, akik elárulták Pécs város lakosságát, és lehetővé tették néhány nyálas szavazatért és Júdás-ezüstért Pécs város mérhetetlenül erkölcsstelen szodomizációját:

Auth István, Ágoston Andrea, Bognár Szilvia, Csaba István, Fogarasi Gábor, Fürj Csaba, Hencsei Zsolt, Horváth Tamás, Kóbor József, Kunszt Márta, Nyőgéri Lajos, Péterffy Attila, Pokorádi Gábor, Ruzsa Csaba, Sajgó György, Schmuck Roland, Sík László, Siposné Bikali Éva, Topán László, Zag Gábor. No és a Mellár Tomi könyvelő, aki rászabadította Pécs tisztességes polgáira e pukárokat.

Szégyelljétek magatokat mind, ti képviselőségre méltatlan esküszegők! Mennyi-mennyi kárt fogtok ti még okozni a pécsi-eknek a hazug, mocskos demokráciátokkal! Bűnösök vagytok mind! *Tartsatok hát bűnbánatot, hogy a lelketeket megmentsétek!*

KÉRDŐÍV A MAGYARSÁGTUDAT FELMÉRÉSÉRE

Életünkben néhányszor biztosan felmerülnek olyan kérdések bennünk, hogy milyen a mi magyarságtudatunk: elég erős-e, elég fejlett-e; kell-e fejleszteniünk, kell-e képeznünk magunkat... E kérdésekre adott válaszaink igencsak befolyásolják a nemzetünkhöz, a hazánkhoz való viszonyunkat.

Amiképpen a lázmérő a testhőmérsékletről, e kérdőív a magyarságtudatunknak mint egyfajta nemzeti képességünknek a milyenségéről, az állapotáról tájékoztat.

Kérem, válaszoljon értelemszerűen a kérdésekre. Ezt nyugodt körülmények között tegye meg, ne zavarja Önt senki és semmi. A kérdőívvel megállapíthatja, milyen az Ön magyarságtudata. Egyetlen kérdést se hagyjon ki.

Habár a kérdőív módszeresen van felépítve, a magyarságtudatra kapott összevont pontszám mégis csupán az Ön saját felfogását tükrözi. Ezért inkább az önvizsgálat eszközének, semmint tudományos és végleges megállapításnak érdemes tekintenie.

Válaszoljon őszintén a kérdésekre, és a számértékeket folyamatosan jegyezze a kérdéssor melletti 1. oszlopba. Tíz perc eltelte után még egyszer válaszoljon a kérdésekre a 2. oszlopban, ámde úgy, hogy az 1. oszlop értékeit letakarja. Egyetlen kérdést se hagyjon ki!

Válaszain ne gondolkodjék sokat, folyamatosan írja be a számokat.

Teljesen egyetértek	Inkább egyetértek	Inkább nem értek egyet	Egyáltalán nem értek egyet
1	2	3	4

Ssz.	KÉRDÉSEK	1.	2.
1.	A magyarok sok kiváló embert adtak a világnak.		
2.	A magyarságnak bátor, erkölcsös vezetők kellenek.		
3.	A magyarság elmaradottabb, mint a szomszédai.		
4.	Minden magyar felelős minden magyarért.		
5.	A magyarságnak fényes jövője van.		
6.	A magyarságnak kevés jó politikai vezetője volt.		
7.	A magyarság kiválasztott nép.		
8.	A magyarság korábbi politikai vezetői rengeteg hibát követtek el a nemzet ellen.		
9.	Magyar az, akinek fáj trianon.		
10.	A magyarság kevesebbet ér, mint a szomszédos népek.		
11.	A magyarságnak magasztos céljai vannak.		
12.	A legnagyobb államférfi az utóbbi 75 esztendőben Orbán Viktor.		
13.	Nekünk Magyarország az első.		
14.	A magyarság az évszázad végére el fog tűnni a Kárpát-medencéből.		
15.	A Szent Korona magasztos eszmeisége méltó a magyarsághoz.		
16.	A komcsik a magyarság árulói.		
17.	A magyarság tehetségtelenebb, mint más népek.		
18.	Horthy Miklós kiváló kormányzója volt a Magyar Királyságnak.		

Ssz.	KÉRDÉSEK	1.	2.
19.	A magyar ember feladata a nemzete szolgálata.		
20.	Az idegen pénzkupecsek célja a magyarság kifosztása.		
21.	A magyarság hamarosan ki fog halni.		
22.	Elégedett vagyok nemzeti kormányunk munkájával.		
23.	A magyar állam történetének legkártékonyabb politikusa a Gyurcsány volt.		
24.	A parlamenti ellenzék helyesen viselkedik.		
25.	Szolgálj nemzetedet ott, ahol vagy, és úgy, ahogy lehet.		
26.	A magyarságért képes vagyok áldozatot hozni.		
27.	A magyar állam vezetése többször is kártevő idegenek kezébe került.		
28.	A magyar kormánynak el kell fogadnia a brüsszeli elvárásokat, utasításokat.		

AZ ÖSSZEVONT PONTÉRTÉK SZÁMÍTÁSA

		1. kitöltés	2. kitöltés
A	Adja össze az e kérdésekre adott számokat: 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 12, 13, 15, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 25, 26, 27. ⇒		
B	Adja össze az e kérdésekre adott számokat is: 3, 7, 10, 14, 17, 21, 24, 28. ⇒		
C	Vonja ki <i>B</i> értékét 40-ből! ⇒		
D	Adja össze <i>A</i> és <i>C</i> értékeit! ⇒		
E	Most ossza el <i>D</i> -t 28-cal! ⇒		
F	A két <i>E</i> értéket adja össze, és ossza el kettővel. Ez az Ön összevont pontszáma. ⇒		

GYORS ÉRTÉKELÉS

Az összevont pontszámra ritkán adódik 1 vagy 4. Ennek egyszerű oka van. Senkinek sem tökéletes a magyarságtudata, akit az egyes érték jellemezne; és az, akinek a pontszáma 4-es, tkp. magyargyűlölő lenne. Ám ha Önnek mégis 1 lenne a pontértéke, akkor az azt jelenti, hogy az Ön magyarságtudata szinte tökéletes. Ha a pontszáma 1 és 2 között van, jól fejlett; ha 2 és 3 között, talán érdemes magyarságtudatát fejlesztenie. Ha 3 és 4 között, akkor az Ön magyarságtudata meglehetősen gyenge, Önt talán nem is érdekli a saját nemzete. Avagy Ön egy kártevő idegen, egy ún. karid vagy egy lakfi a mi hazánkban.

A MAGYAR TÍZPARANCSOLAT

Magyar az, akinek a magyarságra elhivatottsága van.

Legyen béke, szabadság és egyetértés!

1. A haza minden előtt!
2. Jótett helyébe jót várj!
3. Rend a lelke mindennek!
4. Jobb egy igazság kettőnél!
5. Mennél több, annál szebb!
6. Ki a közöst nem becsüli, a büntetést megérdemli!
7. Hass, alkoss, gyarapíts!
8. Ősz fejnek süveget vess!
9. Minden magyar felelős minden magyarért!
10. Segíts magadon, az Isten is megsegít!

Legyen egyenlőség, testvériség, egy magyar haza!

Sose feledd:
több kötelességed van, mint jogod,
hiszen magyar hazafi vagy!

Pécsi röpiratok járvány idején

A kézirat lezárásának ideje 2020. június 4.

Kiadta a Pécsi Lokálpatrióta Szövetség
Nyomdai előkészítés Magyar Tipográfiai Műhely, Pécs
Nyomta a Kontraszt Nyomda, Pécs, Petőfi utca 48.
Felelős vezető Barta Ákos

Megjelent B/5-ös alakban
Terjedelem 9,75 (B/5) ív

ISBN 978-615-6141-10-1 (nyomdai változat)
ISBN 978-615-6141-11-8 (PDF)

